Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο πενταμελές τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2024*

«Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Γερμανική αγορά των τηλεοπτικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών – Απόφαση με την οποία η πράξη συγκέντρωσης κρίνεται συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ – Δεσμεύσεις – Εκτίμηση των οριζοντίων και κάθετων αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης επί του ανταγωνισμού – Ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση – Μεταβολή οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Στην υπόθεση T-64/20,

Deutsche Telekom AG, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους C. von Köckritz, U. Soltész, M. Wirtz, M. Schulz, P. Lohs και S. Zinndorf, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους G. Conte, J. Szczodrowski και C. Urraca Caviedes,

καθής,

υποστηριζόμενης από τη

Vodafone Group plc, με έδρα το Newbury (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τη V. Vollmann, solicitor και τους C. Jeffs, A. Chadd και D. Seeliger, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, R. da Silva Passos (εισηγητή), I. Reine, L. Truchot και M. Sampol Pucurull, δικαστές,

γραμματέας: S. Jund, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Σεπτεμβρίου 2023,

* Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Deutsche Telekom AG, ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2019) 5187 final της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2019, με την οποία κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη Συμφωνία για τον ΕΟΧ η πράξη συγκέντρωσης με την οποία η Vodafone Group plc απέκτησε ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού της Liberty Global plc (υπόθεση COMP/M.8864 – Vodafone/Certain Liberty Global Assets) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

I. Ιστορικό της διαφοράς

A. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις

2 Η Vodafone Group plc (στο εξής: παρεμβαίνουσα ή Vodafone), με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο, δραστηριοποιείται κυρίως στην εκμετάλλευση δικτύων κινητών τηλεπικοινωνιών και στην παροχή υπηρεσιών κινητών τηλεπικοινωνιών, όπως υπηρεσίες φωνητικής επικοινωνίας, μηνυμάτων και δεδομένων. Ορισμένες από τις εταιρίες εκμετάλλευσης που ανήκουν Vodafone παρέχουν επίσης υπηρεσίες καλωδιακής τηλεόρασης, σταθερής τηλεφωνίας, ευρυζωνικής πρόσβασης στο διαδίκτυο ή τηλεόρασης μέσω πρωτοκόλλου διαδικτύου (IPTV). Εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Vodafone δραστηριοποιείται σε δώδεκα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Γερμανίας, της Ουγγαρίας και της Ρουμανίας. Στη Γερμανία, η Vodafone διαθέτει δίκτυο ομοαξονικών καλωδίων σε δεκατρία από τα δεκαέξι Länder (Βαυαρία, Βερολίνο, Βρανδεμβούργο, Βρέμη, Αμβούργο, Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία, Κάτω Σαξονία, Ρηνανία-Παλατινάτο, Σάαρ, Σαξονία, Σαξονία-Άνχαλτ, Σλέσβιχ-Χόλσταϊν και Θουριγγία), μέσω του οποίου έχει τη δυνατότητα να παρέχει τηλεοπτικές υπηρεσίες και υπηρεσίες ευρυζωνικής σύνδεσης. Στο εν λόγω κράτος μέλος, η Vodafone δραστηριοποιείται επίσης στην παροχή λιανικών υπηρεσιών κινητών τηλεπικοινωνιακών σε εθνικό επίπεδο, καθώς και υπηρεσιών σταθερών τηλεπικοινωνιών σε εθνικό επίπεδο μέσω χονδρικής πρόσβασης στο σταθερό δίκτυο της προσφεύγουσας.

3 Η Liberty Global plc, με έδρα επίσης στο Ηνωμένο Βασίλειο, παρέχει τηλεοπτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες ευρυζωνικής σύνδεσης, σταθερής τηλεφωνίας και κινητής τηλεφωνίας σε διάφορα κράτη μέλη της Ένωσης. Η Liberty Global είναι κάτοχος και φορέας εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την παροχή τηλεοπτικών υπηρεσιών, ευρυζωνικής σύνδεσης και φωνητικής επικοινωνίας στην Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία. Η Liberty Global δραστηριοποιείται στη Γερμανία μέσω της Unitymedia GmbH και στην Τσεχική Δημοκρατία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία μέσω της UPC. Στη Γερμανία, η Unitymedia διαθέτει ομοαξονικό καλωδιακό δίκτυο στα τρία ομόσπονδα Länder που δεν καλύπτονται από το καλωδιακό δίκτυο της Vodafone, ήτοι στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, την Έσση και τη Βάδη-Βυρτεμβέργη μέσω του οποίου έχει τη δυνατότητα να παρέχει τηλεοπτικές υπηρεσίες και υπηρεσίες ευρυζωνικής σύνδεσης. Επιπλέον, η Liberty Global δραστηριοποιείται ως φορέας εκμετάλλευσης εικονικών δικτύων κινητής τηλεφωνίας στη Γερμανία και στην Ουγγαρία.

4 Η προσφεύγουσα εδρεύει στη Γερμανία και παρέχει, μεταξύ άλλων, υπηρεσίες IPTV, ευρυζωνικής σύνδεσης και σταθερής τηλεφωνίας, κυρίως βάσει του χάλκινου τηλεφωνικού της δικτύου και του δικτύου της οπτικών ινών, καθώς και υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας σε διάφορα κράτη μέλη της Ένωσης.

Β. Η διοικητική διαδικασία

5 Στις 19 Οκτωβρίου 2018, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έλαβε, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1), κοινοποίηση προτεινόμενης συγκέντρωσης με την οποία η Vodafone ανακοίνωνε την πρόθεσή της να αποκτήσει τον αποκλειστικό έλεγχο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της Liberty Global στον τομέα των τηλεπικοινωνιών στην Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία. Η πράξη συγκέντρωσης συνίστατο σε σύμβαση αγοραπωλησίας με την οποία η Vodafone επρόκειτο να αποκτήσει το 100 % των μετοχών των εταιριών που ασκούσαν τις επίμαχες επιχειρηματικές δραστηριότητες της Liberty Global στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (στο εξής: συγκέντρωση ή πράξη συγκέντρωσης). Στη Γερμανία, η πράξη συγκέντρωσης συνίστατο στην απόκτηση του 100 % των μετοχών της Unitymedia.

6 Στις 11 Δεκεμβρίου 2018, κατόπιν προκαταρκτικής εξέτασης της κοινοποίησης και βάσει του πρώτου σταδίου της έρευνας αγοράς, η Επιτροπή διατύπωσε σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της πράξης συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά και εξέδωσε απόφαση για την κίνηση διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 139/2004.

7 Στις 25 Μαρτίου 2019, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων που απευθυνόταν στη Vodafone (στο εξής: ανακοίνωση αιτιάσεων).

8 Στις 8 Απριλίου 2019, η Vodafone υπέβαλε τη γραπτή απάντησή της επί της ανακοίνωσης αιτιάσεων.

9 Στις 6 Μαΐου 2019, η Vodafone πρότεινε την ανάληψη δεσμεύσεων σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004, προκειμένου να διευκολύνει την επίλυση των προβλημάτων ανταγωνισμού που εντόπισε η Επιτροπή. Στις 7 Μαΐου, η Επιτροπή ξεκίνησε διαβούλευση με τους φορείς της αγοράς επί των δεσμεύσεων.

10 Στις 11 Ιουνίου 2019, κατόπιν ορισμένων τροποποιήσεων, η Vodafone υπέβαλε τελικό σύνολο δεσμεύσεων (στο εξής: τελικές δεσμεύσεις).

11 Στις 18 Ιουλίου 2019, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Γ. Η προσβαλλόμενη απόφαση

12 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εκτίμησε, πρώτον, τα αποτελέσματα της συγκέντρωσης, ιδίως στη Γερμανία. Δεύτερον, η Επιτροπή εξακρίβωσε κατά πόσον οι δεσμεύσεις που πρότεινε το κοινοποιούν μέρος ήταν ικανές να καταστήσουν τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).

1. Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης στον ανταγωνισμό στη Γερμανία

13 Όσον αφορά τη Γερμανία, η Επιτροπή ανέλυσε, κατ' αρχάς, τα οριζόντια αποτελέσματα της συγκέντρωσης, δηλαδή τα αποτελέσματα που προέκυπταν από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που μετείχαν στη συγκέντρωση ήταν πραγματικοί ή δυνητικοί ανταγωνιστές στη σχετική αγορά. Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε τα κάθετα αποτελέσματα της συγκέντρωσης, δηλαδή τα αποτελέσματα που προέκυπταν από το γεγονός ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δραστηριοποιούνταν σε διαφορετικά επίπεδα της αλυσίδας εφοδιασμού. Τέλος, η Επιτροπή αξιολόγησε τα ενοποιητικά αποτελέσματα της συγκέντρωσης, δηλαδή τα αποτελέσματα που προέκυπταν από το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που μετείχαν στη συγκέντρωση είχαν σχέση που δεν ήταν ούτε οριζόντια ούτε κάθετη, αλλά δραστηριοποιούνταν σε αγορές που ήταν στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους και, ιδίως, παρείχαν συμπληρωματικά προϊόντα ή υπηρεσίες.

α) Οριζόντια αποτελέσματα

14 Ειδικότερα, η Επιτροπή εξέτασε τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στις ακόλουθες αγορές: την αγορά λιανικής παροχής υπηρεσιών σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο στη Γερμανία (στο εξής: αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο), την αγορά λιανικής παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος, την αγορά λιανικής παροχής πολλαπλών υπηρεσιών (multiple play), την αγορά λιανικής παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών, την αγορά χονδρικής παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και τη χονδρική αγορά παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στη Γερμανία (στο εξής: χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος).

1) Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο

15 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο, οι τηλεπικοινωνιακοί φορείς (από την πλευρά της προσφοράς) προσέφεραν συνδρομές που παρείχαν τη δυνατότητα στους τελικούς πελάτες (από την πλευρά της ζήτησης) να έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μέσω σταθερής τηλεπικοινωνιακής σύνδεσης. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή έκρινε ότι, για τους σκοπούς της απόφασής της, η σχετική αγορά ήταν η συνολική αγορά λιανικής παροχής σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο (συμπεριλαμβανομένων όλων των ειδών υπηρεσιών, μεθόδων διανομής, καθώς και ταχυτήτων και εύρους ζώνης) σε οικιακούς πελάτες και σε μικρές επιχειρήσεις, εξαιρουμένης της παροχής υπηρεσιών σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο με χρήση υποδομών κινητών δικτύων. Όσον αφορά τη γεωγραφική διάσταση της αγοράς, η Επιτροπή έκρινε ότι η αγορά είχε εθνική διάσταση.

16 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή έκρινε ότι η συγκέντρωση θα παρακώλυε σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο, ιδίως λόγω της εξάλειψης της σημαντικής ανταγωνιστικής πίεσης που ασκούσαν μεταξύ τους οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις πριν από την πράξη συγκέντρωσης, ιδίως στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, και της δημιουργίας ενός φορέα με μερίδιο αγοράς άνω του 30 % βάσει συνδρομητών (το οποίο θα ήταν άνω του 40 % στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, και ακόμη μεγαλύτερο σε ορισμένα Länder και περιφέρειες τοπικής αυτοδιοίκησης).

2) Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στην αγορά λιανικής παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος

17 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, στην αγορά λιανικής παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος, οι ιδιοκτήτες υποδομών (από την πλευρά της προσφοράς) παρείχαν τηλεοπτικό σήμα σε πελάτες (από την πλευρά της ζήτησης), κυρίως μέσω καλωδιακής, δορυφορικής, επίγειας εκπομπής, σύμφωνα με το πρότυπο επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής μετάδοσης (Digital Video Broadcasting – Terrestrial, DVB-T), καθώς και μέσω IPTV.

18 Όσον αφορά την οριοθέτηση της αγοράς προϊόντος, η Επιτροπή σημείωσε ότι το χαρακτηριστικό της γερμανικής αγοράς των υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος είναι ο μεγάλος αριθμός των ενοικιαζόμενων κατοικιών και το μέγεθος των στεγαστικών εταιριών. Οι εταιρίες αυτές διαπραγματεύονται και συνάπτουν συμβάσεις παροχής βασικών τηλεοπτικών υπηρεσιών για λογαριασμό των ενοικιαστών τους και στη συνέχεια μετακυλίουν το κόστος ως μέρος του μηνιαίου μισθώματος κατ' εφαρμογή μιας ιδιαιτερότητας του γερμανικού δικαίου που είναι γνωστή ως «Nebenkostenprivileg» (προνόμιο σχετικό με τα παρεπόμενα έξοδα μίσθωσης). Η Επιτροπή επισήμανε ότι η πλειονότητα των νοικοκυριών που λαμβάνουν λιανικές τηλεοπτικές υπηρεσίες στη Γερμανία βρίσκονται σε συγκροτήματα κατοικιών (multi dwelling units). Τα συγκροτήματα κατοικιών ανήκουν σε στεγαστικές εταιρίες ή σε ιδιώτες (στο εξής: πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών). Όσον αφορά τις μεμονωμένες κατοικίες (single-dwelling units), οι τελικοί καταναλωτές (στο εξής: πελάτες στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών) επιλέγουν γενικά τον δικό τους διανομέα τηλεόρασης και πληρώνουν απευθείας για τη συνδρομή τους.

19 Για τους σκοπούς της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της έρευνας αγοράς και τις ιδιαιτερότητες της αγοράς λιανικής παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος σε πελάτες που κατοικούν σε συγκροτήματα κατοικιών στη Γερμανία (στο εξής: αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών), έκρινε σκόπιμο να κάνει διάκριση μεταξύ της αγοράς των συγκροτημάτων κατοικιών και της αγοράς λιανικής παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στους πελάτες στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών (στο εξής: αγορά των μεμονωμένων κατοικιών). Επιπλέον, η Επιτροπή έκρινε ότι το ζήτημα της γεωγραφικής οριοθέτησης των αγορών των συγκροτημάτων κατοικιών και των μεμονωμένων κατοικιών μπορούσε να παραμείνει ανοικτό.

20 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή έκρινε ότι είναι απίθανο η πράξη συγκέντρωσης να παρακωλύσει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό είτε στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών είτε στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, λόγω οριζόντιων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων.

3) Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στις πιθανές αγορές λιανικής παροχής πολλαπλών υπηρεσιών

21 Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι ο όρος «πολλαπλές υπηρεσίες» παραπέμπει σε προσφορές που περιλαμβάνουν δύο ή περισσότερες από τις υπηρεσίες που παρέχονται λιανικώς από τον ίδιο πάροχο στους καταναλωτές βάσει ενιαίων ή πολλαπλών συμβάσεων, ήτοι υπηρεσίες κινητών τηλεπικοινωνιών, υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας, υπηρεσίες σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και τηλεοπτικές υπηρεσίες. Οι πολλαπλές υπηρεσίες που περιλάμβαναν δύο, τρεις ή τέσσερις από αυτές τις υπηρεσίες αποκαλούνταν, αντίστοιχα, διπλές, τριπλές ή τετραπλές υπηρεσίες (double play ή «2P»· triple play ή «3P» και quadruple play ή «4P»). Οι πολλαπλές υπηρεσίες που περιλάμβαναν μία ή περισσότερες από τις σταθερές υπηρεσίες σε συνδυασμό με

στοιχείο κινητής τηλεφωνίας αναφέρονταν ως «πολλαπλές υπηρεσίες σταθερής-κινητής τηλεφωνίας» (fixed-mobile multiple play) ή «σύγκλιση σταθερών και κινητών επικοινωνιών» (FMC). Η Επιτροπή έκρινε ότι, για τους σκοπούς της απόφασής της, μπορούσε να παραμείνει ανοικτό το ζήτημα αν υπήρχαν μία ή περισσότερες αγορές πολλαπλών υπηρεσιών διακριτές από κάθε μία από τις υποκείμενες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες χωριστά.

22 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης θα παρακώλυε σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά λιανικής παροχής συνδυασμένων προσφορών «double play» που περιλαμβάνουν υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας και υπηρεσίες σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο στη Γερμανία λόγω οριζόντιων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων. Αντιθέτως, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, πρώτον, σε πιθανή αγορά λιανικής παροχής συνδυασμένων προσφορών «τριπλών υπηρεσιών» (triple play) που περιλάμβαναν υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας, υπηρεσίες σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και υπηρεσίες κινητών τηλεπικοινωνιών στη Γερμανία, δεύτερον, σε πιθανή αγορά λιανικής παροχής συνδυασμένων προσφορών «τριπλών υπηρεσιών» (triple play) που περιλάμβαναν υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας, υπηρεσίες σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και τηλεοπτικές υπηρεσίες στη Γερμανία και, τρίτον, σε πιθανή αγορά λιανικής παροχής συνδυασμένων προσφορών «τετραπλών υπηρεσιών» (quadruple play) στη Γερμανία, λόγω οριζόντιων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων. Η Επιτροπή τόνισε ότι το συμπέρασμα αυτό δεν αποτελεί πρόκριμα για την αξιολόγηση των ενοποιητικών αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης όσον αφορά την προσφορά των επιμέρους στοιχείων των συνδυασμένων προσφορών.

4) Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στην αγορά λιανικής παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών

23 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, στην αγορά λιανικής παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών, προμηθευτές ήταν οι πάροχοι γραμμικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, δηλαδή γραμμικών ροών προγραμμάτων, των οποίων ο χρόνος μετάδοσης καθορίζεται από το τηλεοπτικό κανάλι, και μη γραμμικών, δηλαδή ροών προγραμμάτων που μεταδίδονται κατά παραγγελία του τελικού χρήστη. Οι εν λόγω προμηθευτές εξυπηρετούσαν τους τελικούς πελάτες που επιθυμούσαν να κάνουν χρήση των υπηρεσιών αυτών (από την πλευρά της ζήτησης). Οι τηλεοπτικές υπηρεσίες που προσέφεραν οι πάροχοι τηλεόρασης στους τελικούς χρήστες αποτελούνταν από πακέτα γραμμικών τηλεοπτικών καναλιών ελεύθερης λήψης ή γραμμικών συνδρομητικών τηλεοπτικών καναλιών, καθώς και από περιεχόμενο συνδυαζόμενο με μη γραμμικές υπηρεσίες, όπως το οπτικοακουστικό υλικό κατά παραγγελία (Video on demand, VOD). Το τηλεοπτικό περιεχόμενο μπορούσε να παρέχεται στους τελικούς χρήστες με διάφορα τεχνικά μέσα, όπως η καλωδιακή, η δορυφορική, η επίγεια τηλεόραση (DVB-T) και η IPTV. Οι προμηθευτές επιφυών τηλεοπτικών υπηρεσιών ή υπηρεσιών «παρεχόμενων επιπροσθέτως από πάροχο υπηρεσιών σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο» (over the top, OTT) παρείχαν κανάλια και περιεχόμενο τόσο σε γραμμική όσο και σε μη γραμμική μορφή μέσω του διαδικτύου. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή θεώρησε ότι, για τους σκοπούς της προσβαλλόμενης απόφασης, η αγορά ήταν εθνική και ότι, από ουσιαστικής απόψεως, το ζήτημα της επακριβούς οριοθέτησης της αγοράς θα μπορούσε να παραμείνει ανοικτό.

24 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης είναι απίθανο να παρακωλύσει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην αγορά λιανικής παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών στη Γερμανία, λόγω οριζόντιων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων.

5) Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στη χονδρική αγορά παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος

25 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, στη χονδρική αγορά παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών, οι τηλεοπτικοί σταθμοί (από την πλευρά της προσφοράς) παρείχαν γραμμικά κανάλια (ελεύθερης λήψης ή συνδρομητικά) τα οποία αποκτούσαν οι πάροχοι λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών (από την πλευρά της ζήτησης) προκειμένου να παρέχουν οπτικοακουστικές υπηρεσίες στους τελικούς χρήστες. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η εν λόγω αγορά περιοριζόταν στη Γερμανία και ότι έπρεπε να διακριθεί, αφενός, στα κανάλια ελεύθερης λήψης και, αφετέρου, στα κανάλια συνδρομητικής τηλεόρασης.

26 Στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, οι πάροχοι λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών (από την πλευρά της προσφοράς) χρησιμοποιούσαν την υποδομή τους για να προσφέρουν στους τηλεοπτικούς σταθμούς (από την πλευρά της ζήτησης) υπηρεσία μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος για τα κανάλια τους. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν σκόπιμο να οριοθετήσει τη σχετική αγορά ως τη χονδρική αγορά μετάδοσης σήματος καλωδιακής τηλεόρασης, της οποίας το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής συνέπιπτε με το αποτύπωμα κάθε καλωδιακού δικτύου, διευκρινίζοντας ότι θα λάμβανε υπόψη αγορά προϊόντων που θα περιλάμβανε την IPTV. Πρόσθεσε ότι θα αξιολογούσε τα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης σε εθνικό επίπεδο.

27 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η χονδρική αγορά παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και η χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος συνδέονταν στενά, δεδομένου ότι οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των τηλεοπτικών σταθμών και των τηλεοπτικών πλατφορμών (πάροχοι λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών) κάλυπταν συνήθως αμφότερες τις πτυχές (μετάδοση σήματος και απόκτηση καναλιών). Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ανέφερε ότι θα ανέλυε τα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στις δύο αγορές στο ίδιο τμήμα της προσβαλλόμενης απόφασης.

28 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στη χονδρική αγορά παροχής τηλεοπτικών καναλιών στη Γερμανία.

29 Όσον αφορά τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η οντότητα που θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση, λόγω της αύξησης της ισχύος της στην αγορά ως παρόχου λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, θα μπορούσε, πρώτον, να εξασφαλίσει από τους τηλεοπτικούς σταθμούς όρους που θα είχαν τελικά αρνητικό αντίκτυπο στην πρόσβαση στο τηλεοπτικό περιεχόμενο από τους ανταγωνιστικούς παρόχους λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, δεύτερον, να επηρεάσει αρνητικά την έκταση και την ποιότητα του περιεχομένου του προγράμματος που προσφέρεται στη Γερμανία, τρίτον, να εμποδίσει την εμφάνιση καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών και, τέταρτον, να εμποδίσει την εμφάνιση εφαρμογών στοχευμένης ή τμηματοποιημένης διαφήμισης (addressable TV, ATV).

30 Κατ’ αρχάς, η Επιτροπή εξήγησε ότι η συγκέντρωση μπορούσε μεν να οδηγήσει σε αύξηση της ισχύος της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στη χονδρική αγορά μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος, πλην όμως δεν μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, λόγω της αύξησης της ισχύος της στην αγορά, η οντότητα αυτή θα ήταν πιθανό να συμφωνήσει με τους τηλεοπτικούς σταθμούς και τους κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων συμβατικούς όρους, υπό μορφή συμβάσεων αποκλειστικότητας, οι οποίοι θα είχαν αρνητικό αντίκτυπο στην πρόσβαση των ανταγωνιστικών παρόχων λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών στα κανάλια ή στο περιεχόμενο.

31 Στη συνέχεια, η Επιτροπή έκρινε ότι η οντότητα που θα προέκυπτε από τη συγκέντρωση θα είχε, λόγω της αυξημένης ισχύος της στην αγορά, την ικανότητα και το κίνητρο να εφαρμόσει στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος στρατηγική που θα μπορούσε να αποβεί βλαπτική για τους καταναλωτές της επόμενης οικονομικής βαθμίδας λόγω της χαμηλότερης ποιότητας της εμπειρίας του τηλεθεατή, των περιορισμένων επιλογών και των λιγότερων επενδύσεων στο περιεχόμενο από τους τηλεοπτικούς σταθμούς. Ειδικότερα, ως αποτέλεσμα της αύξησης της ισχύος στην αγορά της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, η πράξη συγκέντρωσης θα μπορούσε να οδηγήσει σε κάποιας μορφής μερικό αποκλεισμό των καναλιών ελεύθερης λήψης ή των συνδρομητικών καναλιών, ιδίως λόγω της επιβολής επαχθέστερων συμβατικών και οικονομικών όρων από την εν λόγω οντότητα στους τηλεοπτικούς σταθμούς, με συνέπεια την ποιοτική υποβάθμιση του τηλεοπτικού προϊόντος που προσφέρεται στους τελικούς τηλεθεατές στη Γερμανία.

32 Επιπλέον, η Επιτροπή έκρινε ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητας θα είχε, λόγω της αυξημένης ισχύος της στην αγορά, την ικανότητα και το κίνητρο να εφαρμόσει στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος στρατηγική με σκοπό να παρακωλύσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών, όπως η μετάδοση σήματος υβριδικής ευρυζωνικής τηλεοπτικής μετάδοσης (Hybrid Broadcast Broadband TV, HBBTV) και η προσφορά τηλεοπτικών υπηρεσιών OTT. Μια τέτοια παρακώλυση θα μπορούσε να βλάψει τους καταναλωτές της επόμενης οικονομικής βαθμίδας λόγω χαμηλότερης ποιότητας της τηλεοπτικής εμπειρίας και των περιορισμένων επιλογών.

33 Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό όσον αφορά τη δυνατότητα της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να παρακωλύσει ή να εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη εφαρμογών ATV.

β) Κάθετα αποτελέσματα

34 Όσον αφορά τα κάθετα αποτελέσματα της συγκέντρωσης, η Επιτροπή εξέτασε ιδίως την πιθανότητα αποκλεισμού των λιανικών προμηθευτών υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στους πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

35 Στην ενδιάμεση αγορά μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος (στο εξής: ενδιάμεση αγορά), οι φορείς εκμετάλλευσης του δικτύου επιπέδου 3 (από την πλευρά της προσφοράς), δηλαδή του δικτύου που εκτείνεται από την κεφαλή του καλωδιακού δικτύου μέχρι το όριο της ιδιοκτησίας, παρέχουν τηλεοπτικό σήμα σε φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 (από την πλευρά της ζήτησης), δηλαδή του δικτύου που εκτείνεται εντός του ακινήτου. Στην προκειμένη περίπτωση, για τους σκοπούς της απόφασής της, η Επιτροπή θεώρησε ότι το καλωδιακό δίκτυο και το δίκτυο οπτικής ίνας μέχρι την κατοικία (fibre to the home, FTTH) ή το δίκτυο οπτικής ίνας μέχρι το κτίριο (fibre to the building, FTTB) αποτελούσαν τμήμα της ίδιας σχετικής αγοράς και ότι, από γεωγραφική άποψη, η αγορά ήταν περιφερειακή, δηλαδή περιοριζόταν στο καλωδιακό αποτύπωμα του φορέα εκμετάλλευσης επιπέδου 3.

36 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών σε εθνικό επίπεδο, καθώς και στην πιθανή περιφερειακή αγορά που αντιστοιχούσε στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, λόγω κάθετων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων.

γ) Ενοποιητικά αποτελέσματα

37 Στο μέτρο που, όπως είχε ήδη εξηγήσει, δεν ήταν δυνατόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υπήρχε ενιαία αγορά πολλαπλών υπηρεσιών στη Γερμανία, η Επιτροπή εξέτασε επίσης αν η συγκέντρωση θα προκαλούσε ενοποιητικά αποτελέσματα διά του αποκλεισμού των ανταγωνιστών στη λιανική αγορά υπηρεσιών κινητών τηλεπικοινωνιών, στη λιανική αγορά υπηρεσιών σταθερής τηλεφωνίας, στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και στη λιανική αγορά τηλεοπτικών υπηρεσιών.

38 Στο πέρας της ανάλυσής της, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση δεν θα προκαλούσε, λόγω των ενοποιητικών αποτελεσμάτων της, σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού ανταγωνισμό στη Γερμανία.

δ) Συμπέρασμα σχετικά με τα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στη Γερμανία

39 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε, επομένως, την ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος.

2. Δεσμεύσεις που ορίστηκαν ως υποχρεωτικές με την προσβαλλόμενη απόφαση

40 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι δεσμεύσεις που πρότεινε η Vodafone ήταν ικανές να καταστήσουν την πράξη συγκέντρωσης συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πράξη συγκέντρωσης, όπως τροποποιήθηκε μετά τις δεσμεύσεις που προσέφερε η Vodafone, δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις αγορές στις οποίες είχαν εντοπιστεί προβλήματα ανταγωνισμού.

41 Οι δεσμεύσεις που πρότεινε η Vodafone ήταν οι ακόλουθες:

– η εκ των προτέρων δέσμευση να παράσχει σε έναν νέο καλωδιακό πάροχο, ήτοι την Telefónica, πρόσβαση στο καλωδιακό δίκτυο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας ώστε να είναι σε θέση να προσφέρει λιανικές υπηρεσίες σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο (και, αν το επιθυμούσε, υπηρεσίες σταθερής φωνητικής τηλεφωνίας) και τηλεοπτικές υπηρεσίες OTT, δικές της ή τρίτων (δέσμευση «Wholesale Cable Broadband Access»)·

– δέσμευση σχετικά με την τηλεόραση OTT (στο εξής: δέσμευση OTT), η οποία αποτελείτο από δύο σκέλη, και συγκεκριμένα, πρώτον, από τη δέσμευση μη περιορισμού μέσω σύμβασης, άμεσα ή έμμεσα, της δυνατότητας των τηλεοπτικών οργανισμών των οποίων το περιεχόμενο μεταδίδεται από την τηλεοπτική πλατφόρμα της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να διανέμουν το περιεχόμενό τους μέσω υπηρεσίας OTT και, δεύτερον, από τη δέσμευση για τη διατήρηση επαρκούς ικανότητας άμεσης διασύνδεσης μεταξύ του δικτύου της Internet το οποίο καλύπτει τη Γερμανία και τρίτων παρόχων υπηρεσιών (διαβίβασης) διασύνδεσης στο διαδίκτυο·

– η δέσμευση για τη μη αύξηση των τελών τροφοδότησης που καταβάλλουν οι τηλεοπτικοί σταθμοί ελεύθερης λήψης (στο εξής: δέσμευση για τα τέλη τροφοδότησης)·

– η δέσμευση για τη συνέχιση της μετάδοσης του σήματος HBBTV των τηλεοπτικών σταθμών ελεύθερης λήψης (στο εξής: δέσμευση HBBTV).

42 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης απόφασης ανέφερε ότι η πράξη συγκέντρωσης ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004 και το άρθρο 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Επιπλέον, τα άρθρα 2 και 3 της ίδιας απόφασης έθεσαν, αντίστοιχα, όρους και υποχρεώσεις για να διασφαλιστεί ότι η Vodafone θα τηρούσε τις δεσμεύσεις που ανέλαβε έναντι της Επιτροπής.

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

43 Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2022, το Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα.

44 Με διάταξη της 30ής Μαρτίου 2023, κατ' εφαρμογή του άρθρου 103, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή να καταρτίσει, αφενός, νέο μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης και ορισμένων παραρτημάτων της, το οποίο προοριζόταν για την προσφεύγουσα και περιείχε πολλά αποσπάσματα που είχαν μέχρι τότε απαλειφθεί, και, αφετέρου, νέο μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης και ενός εκ των παραρτημάτων της, το οποίο προοριζόταν αποκλειστικώς για τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας που θα είχαν προηγουμένως υπογράψει δέσμευση εμπιστευτικότητας και το οποίο θα περιείχε άλλα αποσπάσματα που είχαν μέχρι τότε απαλειφθεί.

45 Με διάταξη της 16ης Μαΐου 2023, το Γενικό Δικαστήριο απηύθυνε στην προσφεύγουσα, στην Επιτροπή και στην παρεμβαίνουσα σειρά γραπτών ερωτήσεων, ζητώντας τους να απαντήσουν γραπτώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

46 Με έγγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία στις 2 Ιουνίου 2023, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των εγγράφων που κατέθεσε η Επιτροπή δυνάμει της διάταξης της 30ής Μαρτίου 2023.

47 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023.

48 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

49 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

50 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως, με τον πρώτο εκ των οποίων προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004 και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σε σχέση με την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, με τον δεύτερο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την

ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, με τον τρίτο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σε σχέση με τα κάθετα αποτελέσματα στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος, με τον τέταρτο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σε σχέση με τα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στη χονδρική αγορά απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος και με τον πέμπτο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με την τηλεόραση OTT και τα τέλη τροφοδότησης ήταν επαρκείς για να καταστήσουν τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά.

A. Εφαρμοστέες αρχές της νομολογίας

1. Επί της έντασης του δικαστικού ελέγχου

51 Κατά πάγια νομολογία, οι ουσιαστικοί κανόνες του κανονισμού 139/2004 και ειδικότερα, το άρθρο 2 αυτού παρέχουν στην Επιτροπή διακριτική εξουσία, ιδίως όσον αφορά τις εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως και, κατά συνέπεια, ο εκ μέρους του δικαστή έλεγχος της άσκησης της εξουσίας αυτής, που είναι ουσιώδης για τον καθορισμό των κανόνων στον τομέα των συγκεντρώσεων, πρέπει να λαμβάνει υπόψη το περιθώριο εκτιμήσεως, το οποίο στηρίζεται στους κανόνες οικονομικής φύσης που απαρτίζουν το καθεστώς των συγκεντρώσεων (αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής, C-202/06 P, EU:C:2007:814, σκέψη 53, και της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 85).

52 Ο έλεγχος που ασκεί ο δικαστής της Ένωσης όσον αφορά τις περίπλοκες εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως που διατυπώνει η Επιτροπή κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που της παρέχει ο κανονισμός 139/2004 περιορίζεται στην εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων διαδικασίας και των κανόνων αιτιολογίας καθώς και της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, της έλλειψης πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και κατάχρησης εξουσίας (αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2023, Επιτροπή κατά CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, σκέψη 84, και της 9ης Ιουλίου 2007, Sun Chemical Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-282/06, EU:T:2007:203, σκέψη 60).

53 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την Επιτροπή στην οικονομική εκτίμησή της (αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2013, Spar Österreichische Warenhandels κατά Επιτροπής, T-405/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:306, σκέψη 51, και της 23ης Μαΐου 2019, KPN κατά Επιτροπής, T-370/17, EU:T:2019:354, σκέψη 107).

54 Πάντως, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την Επιτροπή στην οικονομική εκτίμησή της προς εφαρμογή των ουσιαστικού δικαίου κανόνων του κανονισμού 139/2004, τούτο δεν σημαίνει ότι ο δικαστής της Ένωσης δεν πρέπει να ελέγχει την εκ μέρους της ερμηνεία στοιχείων οικονομικής φύσης. Συγκεκριμένα, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, ειδικότερα, όχι μόνο να εξετάζει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν τεκμηριώνουν τα συμπεράσματα που συνάγονται από αυτά (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 145, και της 23ης Μαΐου 2019, KPN κατά Επιτροπής, T-370/17, EU:T:2019:354, σκέψη 60).

2. Επί των κανόνων απόδειξης

55 Η ανάλυση των προοπτικών εξέλιξης μιας αγοράς, όπως οι αναλύσεις που είναι αναγκαίες όταν πρόκειται να ελεγχθούν συγκεντρώσεις, πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή, καθόσον το ζήτημα δεν είναι να εξεταστούν περιστατικά του παρελθόντος, για τα οποία συχνά υπάρχουν πολλά στοιχεία που καθιστούν δυνατό να κατανοηθούν οι αιτίες τους, ούτε καν τωρινά περιστατικά, αλλά να προβλεφθούν με λίγο-πολύ ισχυρή πιθανολόγηση περιστατικά που θα λάβουν χώρα αν δεν ληφθεί καμία απόφαση που να απαγορεύει τη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση ή να της θέσει συγκεκριμένες προϋποθέσεις (απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή κατά Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 42).

56 Επιπλέον, λόγω του ότι η οικονομική ανάλυση την οποία οφείλει να πραγματοποιήσει η Επιτροπή αναφέρεται στο μέλλον, δεν θα πρέπει να υποχρεώνεται να τηρήσει ιδιαιτέρως υψηλό επίπεδο απόδειξης προκειμένου να καταδείξει ότι μια συγκέντρωση θα παρακώλυε ή, αντιθέτως, δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό. Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, ότι η δομή του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004 είναι συμμετρική και ότι οι οικονομικές αναλύσεις της Επιτροπής στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων αναφέρονται στο μέλλον, γίνεται δεκτό ότι, προκειμένου να κριθεί ότι συγκέντρωση είναι ασυμβίβαστη ή συμβατή με την εσωτερική αγορά, αρκεί η Επιτροπή να αποδείξει, με αρκούντως σημαντικά και συγκλίνοντα στοιχεία, ότι είναι μάλλον πιθανό παρά απίθανο ότι η συγκεκριμένη συγκέντρωση θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2023, Επιτροπή κατά CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, σκέψεις 86 και 87).

57 Όσον αφορά τις υποχρεώσεις αποδείξεως, από τις σκέψεις 50 έως 53 της απόφασης της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392), συνάγεται ότι η Επιτροπή υποχρεούται, κατ' αρχήν, να λάβει θέση είτε επιτρέποντας την υπό εξέταση πράξη συγκέντρωσης είτε απαγορεύοντάς την, ανάλογα με την εκτίμησή της σχετικά με την οικονομική εξέλιξη που είναι πιθανότερο να προκαλέσει η επίμαχη πράξη συγκέντρωσης. Συνεπώς, πρόκειται για εκτίμηση πιθανοτήτων και όχι για υποχρέωση της Επιτροπής να αποδείξει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η συγκέντρωση δεν θέτει προβλήματα στον ανταγωνισμό (πρβλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2013, Cisco Systems και Messagenet κατά Επιτροπής, T-79/12, EU:T:2013:635, σκέψη 47).

58 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή οφείλει να εκτιμήσει συνολικώς το συμπέρασμα το οποίο προκύπτει από τη δέσμη ενδείξεων που χρησιμοποιήθηκε για την εκτίμηση της κατάστασης του ανταγωνισμού. Συναφώς, ενδέχεται ορισμένα στοιχεία να θεωρηθούν σημαντικότερα και ορισμένα να μη ληφθούν υπόψη. Η εξέταση αυτή και η παρατιθέμενη αιτιολόγησή της αποτελούν αντικείμενο του ασκούμενου από το Γενικό Δικαστήριο ελέγχου νομιμότητας των αποφάσεων της Επιτροπής στον τομέα των συγκεντρώσεων (πρβλ. απόφαση της 6ης Ιουλίου 2010, Ryanair κατά Επιτροπής, T-342/07, EU:T:2010:280, σκέψη 136).

59 Τέλος, επισημαίνεται ότι καμία αρχή του δικαίου της Ένωσης δεν αποκλείει το ότι η Επιτροπή μπορεί να στηριχθεί σε ένα μόνον αποδεικτικό στοιχείο, υπό την προϋπόθεση ότι η αποδεικτική αξία του είναι αναμφίβολη [πρβλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2020, HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής, T-380/17, EU:T:2020:471, σκέψη 460 (μη δημοσιευθείσα)].

60 Υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών πρέπει να εξεταστούν οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής και μνημονεύονται στη σκέψη 50 ανωτέρω.

Β. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004 και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών

61 Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανάλυση της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών ενέχει πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

62 Στο τμήμα VIII.C.2.4 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών. Όπως επισημαίνεται στη σκέψη 19 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι το ζήτημα της γεωγραφικής οριοθέτησης της αγοράς μπορούσε να παραμείνει ανοικτό.

63 Αφού εξέθεσε ορισμένες ιδιαιτερότητες της αγοράς των συγκροτημάτων κατοικιών στις αιτιολογικές σκέψεις 683 έως 701 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 702 έως 712 της απόφασης, τα μερίδια αγοράς των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και στο επίπεδο των αντίστοιχων καλωδιακών τους αποτυπωμάτων, καθώς και τα επίπεδα συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, πριν καταλήξει στο συμπέρασμα, στις αιτιολογικές σκέψεις 718 έως 720 της απόφασης, ότι, μολονότι η εν λόγω αγορά παρουσίαζε υψηλό βαθμό συγκέντρωσης και καθεμία από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις είχε δεσπόζουσα θέση στο αντίστοιχο καλωδιακό της αποτύπωμα, η πράξη συγκέντρωσης δεν θα προκαλούσε καμία μεταβολή οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση (merger-specific change), δεδομένου ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν ήταν ανταγωνιστές στην αγορά αυτή, καθόσον δεν υπήρχε σημαντική επικάλυψη μεταξύ των δραστηριοτήτων τους.

64 Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 721 έως 764 της προσβαλλόμενης απόφασης, τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο της ανάλυσής της, η Επιτροπή έκρινε ότι ούτε η Vodafone (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 723 έως 746) ούτε η Unitymedia (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 747 έως 764) ασκούσαν ανταγωνιστική πίεση στο καλωδιακό αποτύπωμα της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης, ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι τούτο θα συνέβαινε χωρίς την πράξη συγκέντρωσης και ότι, επομένως, δεν ήταν δυνητικοί ανταγωνιστές.

65 Στις αιτιολογικές σκέψεις 765 έως 785 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή ανέλυσε τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσε η μία μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση στην άλλη και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν ούτε άμεσοι πραγματικοί ανταγωνιστές (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 766 έως 772) ούτε έμμεσοι ανταγωνιστές (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 773 έως 785).

66 Τέλος, στις αιτιολογικές σκέψεις 786 έως 831 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε και συνέκρινε τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι ανταγωνιστές, και ειδικότερα η Tele Columbus, η προσφεύγουσα και άλλοι μικρότεροι φορείς πριν τη συγκέντρωση (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 787 έως 820) και μετά από αυτή (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 821 έως 831), προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ήταν πιθανό οι πιέσεις να παραμείνουν αμετάβλητες.

67 Λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη οποιασδήποτε μεταβολής οφειλόμενης ειδικώς στη συγκέντρωση και το γεγονός ότι αυτή δεν θα εξάλειφε οποιονδήποτε άμεσο, έμμεσο ή δυνητικό ανταγωνισμό μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων ούτε θα αποδυνάμωνε τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι ανταγωνιστές τους, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα προκαλούσε οριζόντια μη συντονισμένα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα ούτε, κατά συνέπεια, σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 832 έως 835 της προσβαλλόμενης απόφασης).

68 Στην προκειμένη περίπτωση, το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του παρόντος λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την εξέταση που διενήργησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, μπορεί να χωριστεί σε δύο σκέλη, με το πρώτο εκ των οποίων προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι η πράξη συγκέντρωσης θα οδηγούσε στη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης, και με το δεύτερο πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

69 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

2. Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως

70 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ’ ουσίαν, ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά, πρώτον, την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων και, δεύτερον, τα αποτελέσματα που θα είχε πράξη συγκέντρωσης στον ανταγωνισμό στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

α) Επί των πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως όσον αφορά την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση

71 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όταν θεώρησε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, πριν από τη συγκέντρωση, οι μετέχουσες σε αυτήν επιχειρήσεις δεν ήταν ούτε πραγματικοί ανταγωνιστές (άμεσα ή έμμεσα) ούτε δυνητικοί ανταγωνιστές. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς αν υπήρχε πριν από τη συγκέντρωση σιωπηρή συμπαιγνία μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων.

1) Επί του άμεσου ανταγωνισμού

72 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση ήταν άμεσοι ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση.

73 Κατ’ αρχάς, υπενθυμίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν ήταν άμεσοι ανταγωνιστές, αφού διαπίστωσε ότι δραστηριοποιούνταν σχεδόν αποκλειστικά στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα, χωρίς να υπάρχει αλληλεπικάλυψη, με αποτέλεσμα οι πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών να μην μπορούν να μετακινούνται από τη μία μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση στην άλλη (βλ. αιτιολογική σκέψη 766).

74 Όσον αφορά τον περιορισμένο αριθμό συμβάσεων που συνήψαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις εκτός του καλωδιακού τους αποτυπώματος, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι μετέχουσες επιχειρήσεις εξήγησαν ότι αυτές δεν ήταν αποτέλεσμα ενεργού ανταγωνισμού εκ μέρους τους, αλλά ότι είχαν συναφθεί κατ' εξαίρεση, είτε διότι επρόκειτο για ειδικές συμβάσεις που κληρονομήθηκαν από το παρελθόν είτε διότι επρόκειτο για συμβάσεις με στεγαστικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες ήταν ήδη πελάτες μιας εκ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων και επιθυμούσαν να συνεργαστούν μαζί της για το σύνολο των ακινήτων τους (βλ. αιτιολογική σκέψη 768 της προσβαλλόμενης απόφασης).

75 Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι η απουσία άμεσου ανταγωνισμού μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων επιβεβαιώθηκε από τις απαντήσεις που έδωσαν οι ανταγωνιστές και οι στεγαστικές εταιρίες στο πλαίσιο της έρευνας αγοράς, καθώς και από τα στοιχεία των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων σχετικά με τη συμμετοχή τους στους διαγωνισμούς στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 769 έως 771 της προσβαλλόμενης απόφασης).

76 Στην προκειμένη περίπτωση, πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εάν θεωρηθεί ότι πριν από τη συγκέντρωση η αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών είχε εθνική διάσταση, οι δύο μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις ήταν κατ' ανάγκην πραγματικοί ανταγωνιστές. Το αν οι μετέχουσες επιχειρήσεις «ανταγωνίζονταν ενεργά» στη συγκεκριμένη αγορά ή αν περιόριζαν τις δραστηριότητές τους σε ορισμένα (γεωγραφικά) τμήματα της αγοράς, δηλαδή στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα, θα ήταν αδιάφορο από την άποψη αυτή. Πράγματι, ούτε ο κανονισμός 139/2004 ούτε η νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης απαιτούν την εξάλειψη «ενεργού» ανταγωνισμού μεταξύ δύο επιχειρήσεων προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

77 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν οι σχετικές γεωγραφικές αγορές περιορίζονταν στα καλωδιακά αποτυπώματα των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει ενδείξεις ότι υπήρχε τουλάχιστον ορισμένη άμεση ανταγωνιστική αλληλεπίδραση μεταξύ τους πριν από τη συγκέντρωση. Πράγματι, προκύπτει σαφώς από τους πίνακες αριθ. 16 (βλ. αιτιολογική σκέψη 710) και 17 (βλ. αιτιολογική σκέψη 714) της προσβαλλόμενης απόφασης ότι περιορισμένες, αλλά καθόλου ασήμαντες, αλληλεπικαλύψεις μεταξύ των δραστηριοτήτων των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων θα υπήρχαν, τουλάχιστον, στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia. Εξάλλου, οι αιτιολογικές σκέψεις 767 επ. της προσβαλλόμενης απόφασης κάνουν λόγο για ειδικές περιπτώσεις «συμβάσεων που κληρονομήθηκαν από το παρελθόν» ή «τμηματικών συμβάσεων» που συνήψαν οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση εκτός του καλωδιακού τους αποτυπώματος.

78 Επομένως, το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν ήταν άμεσοι ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση είναι, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, προδήλως εσφαλμένο.

79 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

80 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι άμεσος ανταγωνισμός μεταξύ επιχειρήσεων υφίσταται όταν αυτές διεκδικούν τους ίδιους πελάτες.

81 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι τα καλωδιακά δίκτυα των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων δεν αλληλεπικαλύπτονται και ότι, στην πράξη, όταν ένας πελάτης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών επιθυμεί να συνάψει σύμβαση με προμηθευτή τηλεοπτικού σήματος,

δύναται, κατ' αρχήν, να επιλέξει μόνο μεταξύ της μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης στης οποίας το καλωδιακό αποτύπωμα βρίσκεται το προς σύνδεση κτίριο και ενός εκ των ανταγωνιστών της, όπως είναι η προσφεύγουσα. Η διαπίστωση αυτή ισχύει ανεξαρτήτως του αν η αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών ήταν εθνικής εμβέλειας πριν από τη συγκέντρωση ή αν περιοριζόταν στα καλωδιακά αποτυπώματα των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

82 Επομένως, τα προϊόντα που εμπορεύονται οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν είναι, στην πράξη, ανταγωνιστικά μεταξύ τους και, ως εκ τούτου, δεν είναι προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν ήταν άμεσοι ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση.

83 Τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύουν το αντίθετο.

84 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, απαντώντας εγγράφως σε ερώτηση τεθείσα από το Γενικό Δικαστηρίου στις 16 Μαΐου 2023, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι υπήρχαν σοβαρές ενδείξεις ότι, πριν από τη συγκέντρωση, η αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών περιοριζόταν, από γεωγραφική άποψη, στο καλωδιακό αποτύπωμα εκάστης των μετεχουσών επιχειρήσεων, πλην όμως, λόγω της ύπαρξης προμηθευτών και πελατών που δραστηριοποιούνταν σε εθνική κλίμακα και του γεγονότος ότι οι ενδεχόμενες διαφορές τιμών εντός της χώρας δεν συνδέονταν με τα αποτυπώματα αυτά, δεν μπορούσε η Επιτροπή να αποκλείσει πλήρως τη δυνατότητα ύπαρξης αγοράς συγκροτημάτων κατοικιών εθνικής εμβέλειας.

85 Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή εξέτασε το ενδεχόμενο η αγορά να έχει εθνική διάσταση δεν σημαίνει ότι θεώρησε ότι, σε μια τέτοια υποθετική αγορά, οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις είχαν άμεση ανταγωνιστική σχέση μεταξύ τους. Σε δεύτερο μόνο στάδιο, στο πλαίσιο της εξέτασης των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, εκτίμησε η Επιτροπή αν, σε μια ενδεχομένως υπαρκτή αγορά εθνικής εμβέλειας, η συγκέντρωση θα κατέληγε, λαμβανομένης υπόψη της δραστηριότητας των μετεχουσών επιχειρήσεων, σε περιορισμό του άμεσου ανταγωνισμού μεταξύ τους. Επομένως, το γεγονός ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέτασε αν η αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών είχε, πριν από τη συγκέντρωση, εθνική διάσταση δεν σημαίνει ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις ήταν κατ' ανάγκην πραγματικοί ανταγωνιστές στην αγορά αυτή, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Τέλος, δεν αποκλείεται δύο επιχειρήσεις να δραστηριοποιούνται με άλλες επιχειρήσεις στην ίδια γεωγραφική αγορά, χωρίς ωστόσο οι δύο αυτές επιχειρήσεις να απευθύνονται στους ίδιους πελάτες, ιδίως λόγω των γεωγραφικών ορίων των καλωδιακών δικτύων τους.

86 Επιπροσθέτως, η διαπίστωση στην οποία προέβη η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 768 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν υφίστατο «ενεργός ανταγωνισμός» μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, είχε ως μοναδικό σκοπό να εξηγήσει ότι ήταν πολύ σπάνιες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι επιχειρήσεις αυτές είχαν συνάψει συμβάσεις για την παροχή τηλεοπτικού σήματος εντός του καλωδιακού αποτυπώματος της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης, και τούτο μόνο προκειμένου να ανταποκριθούν σε αιτήματα προερχόμενα από πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών. Για να ικανοποιήσουν τα αιτήματα αυτά, οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις έπρεπε να αποκτήσουν ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος από μια άλλη επιχείρηση. Επομένως, με την ως άνω διαπίστωση, η Επιτροπή ουδόλως θεώρησε ότι η εξάλειψη του «ενεργού» ανταγωνισμού είναι αναγκαία για να αποδειχθεί η ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

87 Δεύτερον, αν και δεν υπήρχε καμία αλληλεπικάλυψη μεταξύ των καλωδιακών δικτύων των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, είναι εντούτοις αληθές ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπήρχαν παρά ταύτα ορισμένες αλληλοεπικαλύψεις μεταξύ των δραστηριοτήτων τους, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις αυτές, για να μπορέσουν να προσεγγίσουν τους ενδιαφερόμενους πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, αγόραζαν ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος από άλλη επιχείρηση ή από άλλο φορέα εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 3.

88 Τονίζεται, πάντως, ότι, όσον αφορά τα αριθμητικά στοιχεία που γνωστοποιήθηκαν από την Επιτροπή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις συμβάσεις που συνήψαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις εκτός των καλωδιακών αποτυπωμάτων τους καθώς και τον αριθμό των οικείων πελατών, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν ήταν αμελητέα, χωρίς όμως να τα αμφισβητεί καθ' εαυτά. Συναφώς, επισημαίνεται ότι τα αριθμητικά στοιχεία δείχνουν ότι οι εν λόγω συμβάσεις αντιπροσώπευαν πολύ περιορισμένο αριθμό πελατών στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών από απόψεως συνδεδεμένων νοικοκυριών και ένα μερίδιο αγοράς το οποίο, όντας μικρότερο του 1 %, ήταν τόσο αμελητέο ώστε δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως εναπομένων ανταγωνισμός που πρέπει να προστατευθεί.

89 Επιπλέον, οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις μόνον κατ' εξαίρεση σύναψαν τέτοιες συμβάσεις εκτός των καλωδιακών αποτυπωμάτων τους, πράγμα που επιβεβαίωσε η ίδια η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της έρευνας αγοράς, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 770 της προσβαλλόμενης απόφασης.

90 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν ήταν άμεσοι ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση.

2) Επί του έμμεσου ανταγωνισμού

91 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση ήταν έμμεσοι ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση.

92 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξακρίβωσε αν, πριν από τη συγκέντρωση, υπήρχε έμμεση ανταγωνιστική πίεση μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι για να προκληθεί σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, θα πρέπει κάθε υφιστάμενη έμμεση ανταγωνιστική πίεση που θα εξαλειφθεί μετά τη συγκέντρωση να είναι ιδιαιτέρως ισχυρή (βλ. αιτιολογική σκέψη 776). Κατόπιν αυτής της ανάλυσης, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν ήταν έμμεσοι ανταγωνιστές με βάση μια σειρά στοιχείων.

93 Πρώτον, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι ακόμη και οι ελάχιστοι συμμετέχοντες στην έρευνα αγοράς που είχαν υποστηρίξει ότι υπήρχε έμμεσος ανταγωνισμός μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων αναγνώρισαν ότι η τιμή στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών επηρεαζόταν από τοπικούς παράγοντες και δεν ήταν παρεμφερής στις διάφορες σχετικές περιοχές (βλ. αιτιολογική σκέψη 774 της προσβαλλόμενης απόφασης).

94 Δεύτερον, η Επιτροπή επισήμανε ότι κατά την έρευνα αγοράς εντοπίστηκαν τρεις πιθανοί μηχανισμοί μετάδοσης, οι οποίοι θα μπορούσαν να προκαλέσουν έμμεσο ανταγωνισμό μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων και από τους οποίους ο πρώτος προερχόταν από ανταγωνιστές που δραστηριοποιούνται σε εθνικό επίπεδο, όπως είναι η προσφεύγουσα, ο δεύτερος από πελάτες που δραστηριοποιούνται σε εθνικό επίπεδο και ο τρίτος από εξειδικευμένους φορείς που παρεμβαίνουν στην αγορά, όπως δικηγορικές ή συμβουλευτικές εταιρίες (βλ. αιτιολογική σκέψη 775 της προσβαλλόμενης απόφασης). Η Επιτροπή εξήγησε στη συνέχεια ότι δεν εντόπισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι οι μηχανισμοί μετάδοσης οδήγησαν σε έμμεσο ανταγωνισμό μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων ή ότι είχε υπάρξει τέτοιος έμμεσος ανταγωνισμός (βλ. αιτιολογική σκέψη 777 της προσβαλλόμενης απόφασης).

95 Παραδείγματος χάριν, η πλειονότητα των στεγαστικών εταιριών που συμμετείχαν στην έρευνα αγοράς απάντησαν είτε ότι δεν χρησιμοποίησαν ποτέ (στην περίπτωση των τοπικών εταιριών, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον τρίτο μηχανισμό μετάδοσης) είτε ότι χρησιμοποίησαν σπάνια (στην περίπτωση των εταιριών εθνικής εμβέλειας, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον δεύτερο μηχανισμό μετάδοσης) έμμεσες συγκριτικές αναλύσεις (benchmarking). Όσον αφορά τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις, μόνο η προσφεύγουσα και η Tele Columbus δήλωσαν ότι καταφεύγουν συχνά σε τέτοιες συγκριτικές αναλύσεις (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 778 έως 780 της προσβαλλόμενης απόφασης). Ωστόσο, κανένας από τους δύο ανταγωνιστές δεν μπόρεσε να προσκομίσει στην Επιτροπή συγκεκριμένα παραδείγματα που να αποδεικνύουν την ύπαρξη έμμεσης ανταγωνιστικής σχέσης μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, όπως αποδείξεις για την ευθυγράμμιση των όρων στην Μαγορά των συγκροτημάτων κατοικιών σε ολόκληρη τη Γερμανία (βλ. αιτιολογική σκέψη 781 της προσβαλλόμενης απόφασης).

96 Τρίτον, η Επιτροπή εξέτασε τα εσωτερικά έγγραφα των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση και δεν βρήκε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η Vodafone ή η Unitymedia είχαν λάβει υπόψη τους όρους της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης κατά τις διαπραγματεύσεις τους στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών (βλ. αιτιολογική σκέψη 782 της προσβαλλόμενης απόφασης). Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις, τα οποία αποδεικνύουν την έλλειψη ευθυγράμμισης, σε εθνικό επίπεδο, των όρων που ισχύουν στις συμβάσεις που συνάπτονται στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών (βλ. αιτιολογική σκέψη 783 της προσβαλλόμενης απόφασης).

97 Τέλος, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι αυτού του είδους οι διαπεριφερειακές συγκριτικές αναλύσεις δεν θα μπορούσαν σε καμία περίπτωση να αποτελέσουν αποτελεσματικό μέσο μόχλευσης, δεδομένου ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν είχαν σχέση άμεσου ανταγωνισμού μεταξύ τους και, κατά συνέπεια, οι στεγαστικές εταιρίες αδυνατούσαν να μετακινηθούν από τη μία μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση στην άλλη (βλ. αιτιολογική σκέψη 784 της προσβαλλόμενης απόφασης).

98 Εν προκειμένω, πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 2 του κανονισμού 139/2004, όταν έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 776 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, για να προκληθεί σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, θα έπρεπε κάθε υφιστάμενη έμμεση ανταγωνιστική πίεση που θα εξαλειφόταν μετά τη συγκέντρωση να είναι ιδιαίτερα ισχυρή. Κατά την προσφεύγουσα, ο έμμεσος ανταγωνισμός αποτελεί κρίσιμη μορφή πραγματικού ανταγωνισμού που προστατεύεται από τον κανονισμό 139/2004, χωρίς να ασκεί επιρροή ο βαθμός ανταγωνισμού. Δεδομένου ότι αμφότερες οι

μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις κατείχαν δεσπόζουσα θέση στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα πριν από τη συγκέντρωση, ακόμη και μια περιορισμένη αύξηση της ισχύος στην αγορά, η οποία θα συνίστατο στην εξάλειψη της ανταγωνιστικής πίεσης (άμεσης ή έμμεσης), θα οδηγούσε σε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, όπως αναγνώρισε η ίδια η Επιτροπή σε σχέση με τη θέση των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων στις χονδρικές τηλεοπτικές αγορές.

99 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε σημαντικά στοιχεία έμμεσου ανταγωνισμού, ήτοι το γεγονός ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις παρακολουθούσαν η μια τις δραστηριότητες της άλλης και συνέκριναν τις προσφορές των προϊόντων τους, ότι οι μεγάλες στεγαστικές εταιρίες συνέκριναν τις προσφορές των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση και ότι υπήρχε ανταγωνισμός σε επίπεδο υποδομών μεταξύ των επιχειρήσεων αυτών. Κατά την προσφεύγουσα, για την απόδειξη της ύπαρξης έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης είναι κρίσιμο το εάν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη κατά τον καθορισμό της δικής τους εμπορικής στρατηγικής τους όρους που προσφέρει η έτερη επιχείρηση.

100 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα θεωρεί προδήλως εσφαλμένο το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν συνεπάγεται περιορισμό του έμμεσου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

101 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

102 Κατ’ αρχάς, διευκρινίζεται ότι οι επιχειρήσεις που δεν βρίσκονται σε σχέση άμεσου ανταγωνισμού ενδέχεται, παρά ταύτα, να βρίσκονται σε σχέση έμμεσου ανταγωνισμού, ιδίως όταν άλλες επιχειρήσεις ασκούν κατά τρόπον άμεσο σε αυτές παρόμοιες ανταγωνιστικές πιέσεις ή όταν άλλοι παράγοντες, όπως οι απαιτήσεις που επιβάλλουν οι πελάτες, περιορίζουν κατά τρόπο συγκρίσιμο την ικανότητά τους να καθορίζουν τις τιμές και τους εμπορικούς όρους.

103 Πρώτον, όσον αφορά το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση παρακολουθούσαν η μια τις δραστηριότητες της άλλης και συνέκριναν τις προσφορές των προϊόντων τους, επισημαίνεται ότι η ίδια η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 460 επ. και 892 επ. της προσβαλλόμενης απόφασης, στις οποίες παραπέμπει, αφορούν την αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και την αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, αλλά όχι την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

104 Επιπλέον, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι συγκεκριμένες περιπτώσεις συγκριτικών αναλύσεων συνίσταντο μόνο σε «απλές εμπορικές συγκριτικές αναλύσεις με στόχο την παρακολούθηση και ενδεχομένως τη μίμηση των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα». Ωστόσο, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, αυτή η μορφή σύγκρισης, η οποία συνίσταται σε ανάλυση των επιδόσεων της αγοράς ή των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα, ακόμη και σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως έμμεση ανταγωνιστική πίεση κατά την έννοια της σκέψης 102 ανωτέρω.

105 Με τη γραπτή απάντησή της σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, προκειμένου μια άμεση συγκριτική ανάλυση να προκαλέσει έμμεση ανταγωνιστική πίεση, θα πρέπει, κατά την άποψή της, να υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι πληροφορίες που συνέλεξε η μια μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση με τον τρόπο αυτό σχετικά με την έτερη μετέχουσα επιχείρηση λήφθηκαν πράγματι υπόψη από την πρώτη επιχείρηση κατά τη λήψη των εμπορικών της αποφάσεων και ότι οι πληροφορίες αυτές άσκησαν επομένως πίεση στην εν λόγω

επιχείρηση προκαλώντας ανταγωνιστική αντίδραση εκ μέρους της. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν εντόπισε κανένα στοιχείο που να υποδηλώνει ότι τούτο συνέβη στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών όσον αφορά τις συγκριτικές αναλύσεις τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, επιβάλλεται δε η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε το αντίθετο ούτε ότι το σκεπτικό της Επιτροπής πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως με το σκεπτικό της.

106 Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι δεν υπήρχε έμμεση ανταγωνιστική πίεση η εξάλειψη της οποίας θα μπορούσε να οδηγήσει σε αύξηση, έστω και περιορισμένη, της ισχύος της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στην αγορά, γεγονός που διαφοροποιεί την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών από τις χονδρικές τηλεοπτικές αγορές, όπου η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, ως αποτέλεσμα της αυξημένης ισχύος της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στην αγορά (βλ. σκέψεις 31 και 32 ανωτέρω).

107 Τέλος, από την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. ιδίως αιτιολογική σκέψη 697) προκύπτει, χωρίς η προσφεύγουσα να το αμφισβητεί, ότι πολλές συμβάσεις με πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών ήταν αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων, διαγωνισμών ή επίσημων διαδικασιών υποβολής προσφορών. Οι συμβάσεις που προέκυψαν από τις διαπραγματεύσεις ή τις διαδικασίες αυτές περιείχαν πολυάριθμες απαιτήσεις που αφορούσαν ιδίως την υποδομή, τις παρεχόμενες υπηρεσίες και τη συντήρηση. Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατόπιν της έρευνας αγοράς, υπήρξε συμφωνία ότι οι τιμές δεν θα διέφεραν σε συνάρτηση με τη γεωγραφική περιφέρεια καθ' εαυτή, αλλά περισσότερο σε συνάρτηση με τον βαθμό ανταγωνισμού, το κόστος υποδομής (παραδείγματος χάριν, το κόστος τεχνικών έργων) και την ομαδοποίηση των προς εξυπηρέτηση κτιρίων. Εξάλλου, όπως παραδέχθηκαν οι τρίτοι, η «τιμολόγηση των συμβάσεων στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών εξαρτάτο από τοπικούς παράγοντες και δεν μπορούσε να συγκριθεί από ζώνη σε ζώνη». Συνεπώς, οι συμβάσεις που συνήφθησαν με τους πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών δεν ήταν τυποποιημένες συμβάσεις που θα μπορούσαν εύκολα να αποτελέσουν αντικείμενο συγκριτικής ανάλυσης βάσει απλής παρατήρησης των πρακτικών του κλάδου.

108 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα, από τις έξι στεγαστικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται σε εθνικό επίπεδο και τις 230 000 άλλες στεγαστικές εταιρίες, ορισμένες εκ των οποίων δραστηριοποιούνται σε περισσότερα Länder, μόνον η Vonovia απάντησε ότι χρησιμοποιεί συχνά συγκριτικές αναλύσεις, αλλά ότι δεν μπορούσε να δώσει σχετικά παραδείγματα που να καταδεικνύουν έμμεσο ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 779 και 781, στοιχείο γ', της προσβαλλόμενης απόφασης.

109 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε επ' αυτού ότι είχε ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες από τη Vonovia και την GdW (η τελευταία είναι κεντρική οργάνωση και συνομοσπονδία που εκπροσωπεί περίπου 3 000 στεγαστικές εταιρίες οι οποίες διαχειρίζονται συνολικά περίπου έξι εκατομμύρια κατοικίες στη Γερμανία) κατόπιν των απαντήσεών τους στα ερωτηματολόγια της έρευνας αγοράς, πλην όμως αυτές δεν ήταν σε θέση να παράσχουν στοιχεία για την έμμεση συγκριτική ανάλυση που φέρονταν να εφαρμόζουν ορισμένες στεγαστικές εταιρίες.

110 Τέλος, οι παρατηρήσεις που κατέθεσε η GdW κατά τη διοικητική διαδικασία, τις οποίες η προσφεύγουσα προσκόμισε στο Γενικό Δικαστήριο, δεν καθιστούν δυνατό να αμφισβητηθεί η εκτίμηση αυτή, καθόσον δεν περιέχουν πρόσθετα συγκεκριμένα παραδείγματα συγκριτικών αναλύσεων ή, γενικότερα, έμμεσου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

111 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι στεγαστικές εταιρίες εθνικής ή τοπικής εμβέλειας δεν είχαν εν προκειμένω συμβάλει στη δημιουργία έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

112 Τρίτον, όσον αφορά τον ανταγωνισμό μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων στον τομέα των υποδομών, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 441 και 453 στοιχείο β′, της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι δραστηριότητες επενδύσεων και καινοτομίας στο δίκτυο που πραγματοποιούσε κάθε μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση δεν είχαν άμεσα ανταγωνιστικά αποτελέσματα στη στρατηγική καινοτομίας και επενδύσεων στο δίκτυο της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης και ότι η παρακολούθηση από κάθε μετέχουσα επιχείρηση των δραστηριοτήτων που πραγματοποιούσε η έτερη επιχείρηση στο πλαίσιο αυτό συνίστατο μόνον σε «απλή εμπορική συγκριτική ανάλυση με στόχο την παρακολούθηση και ενδεχομένως τη μίμηση των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα», διαπίστωση την οποία η προσφεύγουσα δεν αντικρούει.

113 Συναφώς, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 104 και 105 ανωτέρω, η μορφή αυτή σύγκρισης, η οποία συνίσταται σε ανάλυση των επιδόσεων της αγοράς ή των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα, ακόμη και σε άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, αποτελεί απλώς μια μορφή ελεύθερα επιλεγμένης σύγκρισης, αλλά δεν συνιστά κάποια από τις μορφές έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης που μνημονεύονται στη σκέψη 102 ανωτέρω.

114 Τέταρτον, επισημαίνεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξήγησε, αφενός, ότι από την εξέταση των εσωτερικών εγγράφων των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να υποδηλώνει ότι, κατά τις διαπραγματεύσεις σχετικά με τις συμβάσεις στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, οι επιχειρήσεις αυτές λάμβαναν υπόψη τους όρους και τις προϋποθέσεις των έτερων επιχειρήσεων και, αφετέρου, ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις είχαν προσκομίσει στοιχεία με τα οποία αμφισβητούσαν κατά τρόπο πειστικό τα περί ευθυγράμμισης των συμβάσεων στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών σε ολόκληρη τη γερμανική επικράτεια. Συναφώς, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα, οι διαπιστώσεις αυτές ήταν κρίσιμες προκειμένου να εκτιμηθεί το κατά πόσον κάθε μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση λάμβανε υπόψη τους όρους που προσέφερε η έτερη μετέχουσα επιχείρηση κατά τον καθορισμό της εμπορικής στρατηγικής της και, επομένως, να εκτιμηθεί το κατά πόσον υπήρχε έμμεσος ανταγωνισμός μεταξύ τους πριν από τη συγκέντρωση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

115 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη όταν κατέληξε στην προσβαλλόμενη απόφαση στο συμπέρασμα ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν ήταν έμμεσοι ανταγωνιστές.

116 Καθόσον η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε έμμεσος ανταγωνισμός μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, παρέλκει η εξέταση της βασιμότητας του επιχειρήματος σχετικά με το αν η εξάλειψη αυτού του

είδους ανταγωνισμού πρέπει να είναι «ιδιαίτερα ισχυρή» για να προκληθεί σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 139/2004.

3) Επί του δυνητικού ανταγωνισμού

117 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως πραγματικοί ανταγωνιστές, ήταν τουλάχιστον δυνητικοί ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση.

118 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέτασε πρώτα αν η Vodafone ήταν δυνητικός ανταγωνιστής της Unitymedia. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η Vodafone δραστηριοποιείτο κυρίως στο δικό της καλωδιακό αποτύπωμα και επισήμανε ότι ο εν λόγω πάροχος είχε δηλώσει ότι δεν είχε σχέδια επέκτασης του καλωδιακού δικτύου του, και δη στο αποτύπωμα της Unitymedia, λόγω της έλλειψης αποδοτικότητας της υποκείμενης επένδυσης (βλ. αιτιολογική σκέψη 726).

119 Δεδομένου ότι σχεδόν όλοι οι ανταγωνιστές πάροχοι απάντησαν στην έρευνα αγοράς ότι ανέμεναν επέκταση του καλωδιακού δικτύου της Vodafone στο αποτύπωμα της Unitymedia, η Επιτροπή διερεύνησε στη συνέχεια την πιθανή εξέλιξη της ανταγωνιστικής πίεσης που θα ασκούσε η Vodafone αν δεν λάμβανε χώρα η πράξη συγκέντρωσης. Εν προκειμένω, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν αρκούσε η θεωρητική δυνατότητα της Vodafone να επεκταθεί στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, θεωρώντας ότι έπρεπε να αποδειχθεί με επαρκή βεβαιότητα ότι υπήρχε δυνητικός ανταγωνισμός μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, η εξάλειψη του οποίου θα προκαλούσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (βλ. αιτιολογική σκέψη 730 της προσβαλλόμενης απόφασης).

120 Στις αιτιολογικές σκέψεις 731 έως 746 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξήγησε ότι δεν εντόπισε ένα συνεκτικό σύνολο αποδεικτικών στοιχείων που να υποδηλώνουν ότι, χωρίς την πράξη συγκέντρωσης, η επέκταση της Vodafone στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia θα ήταν πιθανή ή εύλογα προβλέψιμη, πλην όμως εντόπισε στοιχεία που αποδείκνυαν το αντίθετο.

121 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή σημείωσε ότι, πρώτον, η Vodafone ουδέποτε στο παρελθόν επιχείρησε επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου της Unitymedia και ότι ο εν λόγω φορέας είχε αναπτύξει ελάχιστα το καλωδιακό του δίκτυο, ακόμη και εντός και γύρω από το δικό του αποτύπωμα, μολονότι η ανάπτυξη αυτή ήταν πιο αποδοτική σε σχέση με την επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου. Δεύτερον, η εξέταση των εσωτερικών εγγράφων της Vodafone από την Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η Vodafone δεν είχε σχέδια επικάλυψης του καλωδιακού δικτύου της Unitymedia, καθώς τέτοια σχέδια δεν θα πληρούσαν τα επενδυτικά της κριτήρια. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις προβλέψεις της Vodafone, συνεκτιμώντας την υποδομή που ήδη διέθετε ο εν λόγω φορέας, οι οποίες επιβεβαίωναν τη μη αποδοτικότητα της επικάλυψης. Τρίτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν εντόπισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου άλλου φορέα εκμετάλλευσης θα γινόταν πιο αποδοτική στο μέλλον.

122 Επιπλέον, η Επιτροπή έκρινε ότι οι εργασίες επικάλυψης που ανέλαβαν άλλοι φορείς εκμετάλλευσης, όπως η Tele Columbus, τοπικοί φορείς εκμετάλλευσης ή ακόμη και η προσφεύγουσα, ήταν αποτέλεσμα συγκεκριμένων εμπορικών εκτιμήσεων που ήταν διαφορετικές από εκείνες που αποσκοπούσαν στην ανάπτυξη ενός δικτύου παράλληλου με εκείνο ενός ανταγωνιστικού φορέα εκμετάλλευσης. Όσον αφορά την Tele Columbus, η Επιτροπή σημείωσε ότι ο εν λόγω φορέας εκμετάλλευσης δεν είχε προβεί σε σημαντικές επενδύσεις για την επέκταση

του δικτύου επιπέδου 3 που διέθετε (βλ. αιτιολογική σκέψη 744 της προσβαλλόμενης απόφασης). Τέλος, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν είχε καμία ένδειξη ότι η Vodafone ήταν πιθανό να διεισδύσει στο αποτύπωμα της Unitymedia με διαφορετικά τεχνικά ή εμπορικά μέσα, πέραν της επεκτάσεως του δικού της καλωδιακού δικτύου (βλ. αιτιολογική σκέψη 742 της προσβαλλόμενης απόφασης).

123 Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η Unitymedia ήταν δυνητικός ανταγωνιστής της Vodafone. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι η Unitymedia δραστηριοποιείτο κυρίως στο δικό της καλωδιακό αποτύπωμα και σημείωσε ότι ο εν λόγω φορέας εκμετάλλευσης είχε δηλώσει ότι δεν σκόπευε να επεκτείνει το καλωδιακό του δίκτυο, ιδίως εντός του αποτυπώματος της Vodafone, λόγω μη αποδοτικότητας της υποκείμενης επένδυσης (βλ. αιτιολογική σκέψη 726 της προσβαλλόμενης απόφασης).

124 Δεδομένου ότι, σε απάντηση στο πλαίσιο της έρευνας αγοράς, σχεδόν όλες οι ανταγωνίστριες επιχειρήσεις σημείωσαν ότι ανέμεναν ότι η Unitymedia θα επέκτεινε το δίκτυό της στο καλωδιακό αποτύπωμα της Vodafone, αναγνωρίζοντας ωστόσο ότι η Unitymedia είχε μικρότερο κίνητρο να προβεί σε τέτοια επέκταση από ό,τι η Vodafone, η Επιτροπή διερεύνησε την πιθανή εξέλιξη της ανταγωνιστικής πίεσης που θα ασκούσε η Unitymedia χωρίς την πράξη συγκέντρωσης.

125 Στις αιτιολογικές σκέψεις 755 έως 764 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξήγησε ότι δεν εντόπισε αποδεικτικά στοιχεία που να υποδηλώνουν κατά τρόπο συνεκτικό ότι, χωρίς την πράξη συγκέντρωσης, η επέκταση της Unitymedia στο καλωδιακό αποτύπωμα της Vodafone θα ήταν πιθανή ή εύλογα προβλέψιμη, πλην όμως είχε εντοπίσει στοιχεία σχετικώς παρεμφερή με εκείνα που εντοπίστηκαν σε σχέση με τη Vodafone, τα οποία αποδείκνυαν το αντίθετο.

126 Πράγματι, η Επιτροπή σημείωσε ότι, πρώτον, η Unitymedia ουδέποτε στο παρελθόν προέβη σε επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου της Vodafone και διαπίστωσε ότι ο εν λόγω φορέας είχε αναπτύξει ελάχιστα το καλωδιακό του δίκτυο, ακόμη και εντός και γύρω από το δικό του αποτύπωμα, μολονότι η ανάπτυξη αυτή ήταν πιο αποδοτική σε σχέση με την επικάλυψη καλωδιακού δικτύου. Δεύτερον, η εξέταση των εσωτερικών εγγράφων της Unitymedia από την Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η Unitymedia δεν είχε σχέδια επικάλυψης του καλωδιακού δικτύου της Vodafone, καθώς τέτοια σχέδια δεν θα πληρούσαν τα επενδυτικά της κριτήρια. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη πρόβλεψη της Unitymedia που επιβεβαίωνε αυτή την έλλειψη αποδοτικότητας. Τέλος, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι άλλοι παράγοντες που ελήφθησαν υπόψη κατά την εξέταση της ύπαρξης δυνητικού ανταγωνισμού από τη Vodafone αφορούσαν και την περίπτωση της Unitymedia.

127 Εν προκειμένω, κατ’ αρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μια επιχείρηση συνιστά δυνητικό ανταγωνιστή σε μια δεδομένη αγορά, εφόσον υφίστανται πραγματικές και συγκεκριμένες δυνατότητες να διεισδύσει στην αγορά και να ανταγωνιστεί τις εγκατεστημένες επιχειρήσεις. Συνεπώς, είναι κρίσιμο να γνωρίζουμε μόνο αν μια επιχείρηση έχει την ικανότητα να εισέλθει σε συγκεκριμένη αγορά. Ως εκ τούτου, η εν λόγω ικανότητα συνιστά δυνητικό ανταγωνισμό και προστατεύεται από τον κανονισμό 139/2004, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ότι η εν λόγω επιχείρηση προτίθεται πράγματι να χρησιμοποιήσει στο μέλλον την εν λόγω ικανότητα κατά συγκεκριμένο τρόπο. Συνεπώς, μια δυνητική κατάσταση ανταγωνισμού πρέπει να αξιολογείται πρωτίστως σε αντικειμενική βάση, με σκοπό να διαπιστωθεί κατά πόσον η διείσδυση στην αγορά θα ήταν αντικειμενικώς δυνατή και, συνεπώς, κατά πόσον ο πιθανός νεοεισερχόμενος στην αγορά θα ασκούσε σημαντική πίεση στις επιχειρήσεις που ήδη

δραστηριοποιούνται σε αυτήν. Οι υποκειμενικές προθέσεις ή τα εμπορικά σχέδια των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, όπως τα επενδυτικά σχέδια και τα κατώτατα όρια επικερδούς λειτουργίας, δεν είναι αποφασιστικής σημασίας από την άποψη αυτή.

128 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από την έρευνα που διενεργήθηκε μεταξύ των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται ήδη στις σχετικές αγορές επιβεβαιώθηκε σαφώς ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις θα μπορούσαν ρεαλιστικά να επεκτείνουν την υποδομή του καλωδιακού τους δικτύου (ή του δικτύου οπτικών ινών) στο αποτύπωμα της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης. Επιπλέον, οι φορείς της αγοράς δήλωσαν ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση θα ήταν πιθανό να γίνουν πιο επιθετικοί ανταγωνιστές στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα τα επόμενα δύο έως τρία χρόνια.

129 Τρίτον, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει σειρά συγκεκριμένων παραδειγμάτων που αποδείκνυαν την αντικειμενική σκοπιμότητα και την οικονομική βιωσιμότητα της επέκτασης στη ζώνη κάλυψης άλλου καλωδιακού παρόχου. Η ίδια η προσφεύγουσα, καθώς και η Tele Columbus και άλλοι φορείς εκμετάλλευσης στην Ευρώπη σκόπευαν να προβούν σε επικαλύψεις καλωδιακών δικτύων, όπερ αποδεικνύει ότι την οικονομική βιωσιμότητα της επέκτασης. Επιπλέον, η Επιτροπή έσφαλλε περιοριζόμενη να εξετάσει την πιθανότητα δυνητικού ανταγωνισμού δια της επικάλυψης του καλωδιακού δικτύου της έτερης μετέχουσας επιχείρησης, καθόσον οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις μπορούσαν κάλλιστα να εξυπηρετούν τους πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών εκτός των αντίστοιχων καλωδιακών τους αποτυπωμάτων με βάση τις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος που παρείχε άλλος φορέας εκμετάλλευσης. Επίσης, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την ύπαρξη «λευκών ζωνών» στις οποίες δεν υπήρχε κανένας φορέας εκμετάλλευσης και, ως εκ τούτου, δεν ετίθετο το ζήτημα της επικάλυψης δικτύου.

130 Τέταρτον, η Επιτροπή εσφαλμένα στηρίχθηκε στα επενδυτικά κριτήρια των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων για να συμπεράνει ότι η επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου της έτερης επιχείρησης δεν ήταν οικονομικά αποδοτική, δεδομένου ότι τα κριτήρια αυτά μπορούν να αλλάξουν ανά πάσα στιγμή, ή ακόμη και να αποτελέσουν αντικείμενο χειραγώγησης, και ότι η «οικονομική βιωσιμότητα» συνιστούσε αντικειμενική έννοια. Στις παρατηρήσεις της 2ας Ιουνίου 2023, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι τα επενδυτικά κριτήρια των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, όπως παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν ανταποκρίνονται σε καμία περίπτωση στην πρακτική του κλάδου ή στα επενδυτικά κριτήρια των λοιπών φορέων της αγοράς, και μάλιστα ήταν πολύ υψηλότερα από τα δικά της, όπερ καταδείκνυε ότι είχαν τεθεί σκοπίμως προκειμένου να φανεί μη αποδοτικό οποιοδήποτε σχέδιο επικάλυψης του καλωδιακού δικτύου της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης.

131 Πέμπτον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Bundeskartellamt (ομοσπονδιακή υπηρεσία ελέγχου συμπράξεων, Γερμανία) θεώρησε ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις ήταν δυνητικοί τουλάχιστον ανταγωνιστές.

132 Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον θεώρησε ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν ήταν δυνητικοί ανταγωνιστές πριν από τη συγκέντρωση.

133 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

134 Συναφώς, υπενθυμίζεται, κατά πρώτον, ότι στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων η εξέταση των όρων του ανταγωνισμού στηρίζεται, κατά πάγια νομολογία, όχι μόνον στον πραγματικό ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που είναι ήδη παρούσες στη σχετική αγορά, αλλά και στον δυνητικό ανταγωνισμό, προκειμένου να διαπιστωθεί αν, λαμβανομένης υπόψη της διάρθρωσης της αγοράς και του οικονομικού και νομικού πλαισίου που διέπει τη λειτουργία της, υφίστανται πραγματικές και συγκεκριμένες δυνατότητες ανταγωνισμού μεταξύ των οικείων επιχειρήσεων ή αν ένας νέος ανταγωνιστής μπορεί να διεισδύσει στη σχετική αγορά και να ανταγωνισθεί τις ήδη εγκατεστημένες επιχειρήσεις (βλ. απόφαση της 4ης Ιουλίου 2006, easyJet κατά Επιτροπής, T-177/04, EU:T:2006:187, σκέψη 116 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

135 Προκειμένου να εξακριβώσει αν μια επιχείρηση αποτελεί δυνητικό ανταγωνιστή σε μια αγορά, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει αν, σε περίπτωση που δεν εφαρμοζόταν η επίμαχη συγκέντρωση, η επιχείρηση αυτή θα είχε πραγματικές και συγκεκριμένες δυνατότητες να διεισδύσει στην εν λόγω αγορά και να ανταγωνιστεί τις ήδη εγκατεστημένες σε αυτήν επιχειρήσεις. Η απόδειξη αυτή δεν μπορεί να βασίζεται σε απλή υπόθεση, αλλά πρέπει να τεκμηριώνεται από πραγματικά στοιχεία ή από ανάλυση των δομών της οικείας αγοράς. Συγκεκριμένα, μια επιχείρηση δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως δυνητικός ανταγωνιστής αν η διείσδυσή της στην αγορά δεν αντιστοιχεί σε βιώσιμη οικονομική στρατηγική (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2012, E.ON Ruhrgas και E.ON κατά Επιτροπής, T-360/09, EU:T:2012:332, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

136 Εξάλλου, μια οικονομικά βιώσιμη στρατηγική εισόδου στην αγορά δεν ταυτίζεται με στρατηγική η οποία είναι απλώς αποδοτική. Μια τέτοια ταύτιση θα σήμαινε ότι η θεωρητική, απλώς και μόνον, δυνατότητα εισόδου σε μια αγορά θα μπορούσε να θεωρηθεί επαρκής για να διαπιστωθεί η ύπαρξη δυνητικού ανταγωνισμού. Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη το εμπορικό ή οικονομικό συμφέρον που έχει όσον αφορά την είσοδο στην αγορά η επιχείρηση για την οποία εξετάζεται αν αποτελεί δυνητικό ανταγωνιστή (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, EDP κατά Επιτροπής, T-87/05, EU:T:2005:333, σκέψεις 177, 185, 187, 188, 191 και 195, και της 4ης Ιουλίου 2006, easyJet κατά Επιτροπής, T-177/04, EU:T:2006:187, σκέψη 123) και, ως εκ τούτου, να στηριχθεί στα επενδυτικά κριτήρια της εν λόγω επιχείρησης. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν μπορεί να χαρακτηρίσει μια επιχείρηση ως δυνητικό ανταγωνιστή βάσει γενικών και αφηρημένων εκτιμήσεων χωρίς να λάβει υπόψη τα εμπορικά συμφέροντα της επιχείρησης αυτής, τη βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη αναπτυξιακή στρατηγική της και τα σχετικά κριτήρια αποδοτικότητας που έχει θέσει συναφώς.

137 Επομένως, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, πρώτον, ότι η εμπλεκόμενη επιχείρηση δεν προέβη σε καμία ενέργεια για να εισέλθει στην αγορά εντός αρκούντως σύντομου χρονικού διαστήματος, υπολογιζόμενου βάσει των χαρακτηριστικών της αγοράς, δεύτερον, ότι η επιχείρηση δεν θεωρεί την είσοδό της στην αγορά οικονομικώς εύλογη και συμφέρουσα και, τρίτον, ότι η επιχείρηση δεν προτίθεται, επομένως, να καταβάλει στο μέλλον σημαντική προσπάθεια να εισέλθει στην αγορά, η Επιτροπή μπορεί, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν είναι δυνητικός ανταγωνιστής της έτερης επιχείρησης που μετέχει στη συγκέντρωση.

138 Δεύτερον, όσον αφορά τις απόψεις των επιχειρήσεων που ήδη δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά, όπως αυτές εκφράστηκαν κατά την έρευνα αγοράς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 727, 728, 752 και 753 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις απόψεις των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων, δεδομένου ότι από τις εν

λόγω αιτιολογικές σκέψεις προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε λεπτομερώς την ύπαρξη δυνητικού ανταγωνισμού μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων βάσει ιδίως των παρατηρήσεων που αυτές υπέβαλαν.

139 Εν προκειμένω, υπογραμμίζεται ότι, μολονότι η Επιτροπή δύναται κατά νόμον να λαμβάνει υπόψη τις απόψεις των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην αγορά, οι απόψεις αυτές δεν μπορούν να είναι καθοριστικές για την εκτίμηση περί ύπαρξης δυνητικού ανταγωνισμού.

140 Συγκεκριμένα, η γνώμη των ανταγωνιστών, καίτοι μπορεί να συνιστά σημαντική πηγή πληροφοριών ως προς την προβλεπόμενη επίδραση μιας συγκέντρωσης στην αγορά, δεν μπορεί να δεσμεύσει την Επιτροπή, η οποία προβαίνει σε αυτόνομη εκτίμηση της επίδρασης της συγκέντρωσης στην αγορά αυτή [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Μαρτίου 1999, Gencor κατά Επιτροπής, T-102/96, EU:T:1999:65, σκέψεις 290 και 291, και της 5ης Οκτωβρίου 2020, HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής, T-380/17, EU:T:2020:471, σκέψη 673 (μη δημοσιευθείσα)].

141 Τρίτον, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν, κατά την προσφεύγουσα, την αντικειμενική σκοπιμότητα και οικονομική βιωσιμότητα επέκτασης στη ζώνη κάλυψης άλλου καλωδιακού παρόχου, αρκεί, προς απόρριψη της αιτίασης αυτής, να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 136 ανωτέρω, μια οικονομικά βιώσιμη στρατηγική εισόδου στην αγορά δεν ταυτίζεται με μια στρατηγική που είναι απλώς αποδοτική, και ότι λαμβάνεται υπόψη το εμπορικό ή οικονομικό συμφέρον που έχει όσον αφορά την είσοδο στην αγορά η επιχείρηση για την οποία εξετάζεται αν αποτελεί δυνητικό ανταγωνιστή.

142 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν τα στοιχεία και τα παραδείγματα που προέβαλε η προσφεύγουσα αποδείκνυαν ότι επέκταση του καλωδιακού αποτυπώματος της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης ήταν αντικειμενικά εφικτή και οικονομικά αποδοτική, γεγονός παραμένει ότι η Επιτροπή εξήγησε λεπτομερώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, με βάση ιδίως τα εσωτερικά έγγραφα των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, ότι, πριν από τη συγκέντρωση, καμία από αυτές δεν είχε πρόθεση ούτε οικονομικό συμφέρον να προβεί σε επικάλυψη του δικτύου της έτερης επιχείρησης, δεδομένου ότι οι υποκείμενες επενδύσεις δεν ικανοποιούσαν τα αντίστοιχα επενδυτικά τους κριτήρια. Επιπλέον, η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση ουδέποτε επιχείρησαν στο παρελθόν αλληλοεπικάλυψη των δικτύων τους. Τα ανωτέρω θεωρούνται ότι αρκούν για την απόρριψη της τρίτης αιτίασης της προσφεύγουσας.

143 Εξάλλου, τα στοιχεία που προσκομίζει η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύουν ότι θα ήταν αντικειμενικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό για τις επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση να επεκτείνουν τις σχετικές με την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών δραστηριότητές τους στο καλωδιακό αποτύπωμα της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης.

144 Επί παραδείγματι, πρώτον, όσον αφορά το γεγονός ότι άλλοι ανταγωνιστές ήταν έτοιμοι να επεκτείνουν τα δίκτυά τους, η Επιτροπή εξήγησε στην προσβαλλόμενη απόφαση τους λόγους για τους οποίους οι στρατηγικές αυτές δεν μπορούσαν να έχουν εφαρμογή όσον αφορά επιχειρήσεις που μετείχαν σε άλλη συγκέντρωση.

145 Όσον αφορά ειδικότερα την περίπτωση της προσφεύγουσας, από την αιτιολογική σκέψη 744, στοιχείο γ′, της προσβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι η κατάστασή της διέφερε κατά πολύ από εκείνη των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, ιδίως για τον λόγο ότι διέθετε ήδη

πολύ εκτεταμένο δίκτυο οπτικών ινών και ότι χρησιμοποιούσε το δίκτυο αυτό για την παροχή υπηρεσιών ευρυζωνικής πρόσβασης μέσω της τεχνολογίας ψηφιακής συνδρομητικής γραμμής (Digital Subscriber Line, DSL). Ως εκ τούτου, προκειμένου να επεκτείνει σε νέες ζώνες την παροχή υπηρεσιών σε πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, η προσφεύγουσα μπορούσε να στηριχθεί στις δικές της γραμμές οπτικών ινών ή στις υφιστάμενες γραμμές της και γενικώς χρειαζόταν να κατασκευάσει μικρά μόνον τμήματα του δικτύου επιπέδου 3.

146 Όσον αφορά την Tele Columbus, από τα αποδεικτικά στοιχεία που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 744, στοιχείο α′, και στις αιτιολογικές σκέψεις 797 έως 799 της προσβαλλόμενης απόφασης, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα, προκύπτει ότι η εν λόγω εταιρία ουδέποτε επιχείρησε πραγματικά επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου άλλου φορέα κατά τα έτη πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Ειδικότερα, το γράφημα 20 που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 798 της προσβαλλόμενης απόφασης, καταδεικνύει ότι ο αριθμός των νοικοκυριών που ήταν συνδεδεμένα με το δίκτυο της Tele Columbus δεν είχε αυξηθεί σημαντικά μεταξύ 2012 και 2018, η δε αύξηση οφειλόταν αποκλειστικώς στην απόκτηση προϋφιστάμενων στοιχείων ενεργητικού άλλων εταιριών.

147 Όσον αφορά τις περιπτώσεις επικάλυψης καλωδιακών δικτύων σε άλλα κράτη μέλη που επικαλείται η προσφεύγουσα, όπως σημειώνει η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, τα φαινόμενα αυτά μπορούν να εξηγηθούν από ιστορικούς παράγοντες ή από το χαμηλό κόστος εγκατάστασης στα εν λόγω κράτη μέλη. Επιπλέον, η Επιτροπή, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, παρέπεμψε σε παραδείγματα κρατών μελών στα οποία τα καλωδιακά δίκτυα δεν αλληλεπικαλύπτονταν. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης, κατά τρόπο τεκμηριωμένο, ότι το να μην προβαίνουν, κατ' αρχήν, οι φορείς εκμετάλλευσης σε επέκταση των καλωδιακών τους δικτύων αποτελεί γενική τάση στην Ευρώπη. Επομένως, οι περιπτώσεις επικάλυψης δικτύου που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις εκτιμήσεις της Επιτροπής σχετικά με τον δυνητικό ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

148 Δεύτερον, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν περιορίστηκε στην εξέταση της πιθανότητας δυνητικού ανταγωνισμού διά της επικάλυψης του καλωδιακού δικτύου της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 745 της προσβαλλόμενης απόφασης όσον αφορά τη Vodafone, και από την αιτιολογική σκέψη 763 της ίδιας απόφασης όσον αφορά την Unitymedia. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν ήταν επίσης πιθανό μια από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις να διεισδύσει στο καλωδιακό αποτύπωμα της άλλης μέσω στοιχείων μη σχετιζόμενων με την υποδομή, όπως, μεταξύ άλλων, οι μισθωμένες γραμμές, η δορυφορική υποδομή ή τα δίκτυα επιπέδου 4.

149 Επιπλέον, η Επιτροπή εξήγησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς η προσφεύγουσα να την αντικρούσει, ότι, μολονότι θεωρητικώς ήταν δυνατή η παροχή υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος σε πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών χωρίς τη χρήση ιδιόκτητης υποδομής επιπέδου 3, η δυνατότητα αυτή δεν παρουσίαζε στην πράξη ενδιαφέρον από απόψεως ανταγωνισμού. Επισημαίνεται, συναφώς, ότι, στην αιτιολογική σκέψη 820 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 εξαρτώνταν πλήρως από τη βούληση των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων να προσφέρουν υπηρεσίες ενδιάμεσης μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος υπό ανταγωνιστικούς όρους, διαπίστωση που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Εν συνεχεία, στην αιτιολογική σκέψη 1479 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 εξήγησαν ότι δραστηριοποιούνταν σε εξειδικευμένο τμήμα της αγοράς, ενώ οι

στεγαστικές ενώσεις υποστήριξαν ότι οι επιχειρήσεις αυτές συχνά δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις σχετικά με το επίπεδο υπηρεσιών και δεν ήταν σε θέση να μεριμνήσουν για την αναβάθμιση του δικτύου επιπέδου 3, πράγμα που επίσης δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Τα στοιχεία αυτά, πάντως, επιρρωνύουν τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι ήταν μάλλον απίθανο μια μετέχουσα στη συγκέντρωση επιχείρηση να επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο καλωδιακό αποτύπωμα της έτερης μετέχουσας επιχείρησης, βασιζόμενη σε στοιχεία μη σχετιζόμενα με την υποδομή.

150 Τρίτον, όσον αφορά την ύπαρξη «λευκών ζωνών» τις οποίες η Επιτροπή φέρεται να μην έλαβε υπόψη, χωρίς να είναι απαραίτητο να εξεταστεί το παραδεκτό του επιχειρήματος αυτού, κάτι που αμφισβητεί η Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εφόσον κανένας φορέας εκμετάλλευσης δεν είχε αναπτύξει προηγουμένως καλωδιακό δίκτυο στις ζώνες αυτές, ήταν εξαιρετικά απίθανο οι δύο επιχειρήσεις που θα μετείχαν στη συγκέντρωση να αποφασίσουν να εγκατασταθούν στις ζώνες αυτές. Από την άποψη αυτή, σημειώνεται ότι η Επιτροπή δεν εντόπισε, κατά την έρευνά της, κανένα στοιχείο που να υποδηλώνει ότι, χωρίς την πράξη συγκέντρωσης, οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις θα είχαν αναπτυχθεί στην ίδια λευκή ζώνη και ότι ούτε η προσφεύγουσα προσκόμισε στοιχεία για το αντίθετο.

151 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στα επενδυτικά κριτήρια των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων δεδομένου ότι τα κριτήρια αυτά μπορούσαν να αλλάξουν ανά πάσα στιγμή ή ακόμη να αποτελέσουν αντικείμενο χειραγώγησης και ότι δεν αντιστοιχούσαν στην πρακτική του κλάδου, υπενθυμίζεται ότι μια οικονομικώς βιώσιμη στρατηγική εισόδου στην αγορά δεν ταυτίζεται με μια στρατηγική η οποία είναι απλώς αποδοτική και ότι η Επιτροπή μπορεί να στηριχθεί στο εμπορικό ή οικονομικό συμφέρον εισόδου στην αγορά της επιχείρησης ως προς την οποία εξετάζει εάν αποτελεί δυνητικό ανταγωνιστή (βλ. σκέψεις 135 και 136 ανωτέρω) και, επομένως, μπορεί να στηριχθεί στα επενδυτικά κριτήρια της συγκεκριμένης επιχείρησης.

152 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι η Επιτροπή οφείλει να στηριχθεί σε ένα σύνολο στοιχείων προκειμένου να εκτιμήσει αν υφίσταται δυνητικός ανταγωνισμός. Στο πλαίσιο της εκτίμησης αυτής, η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοήσει τις επενδυτικές στρατηγικές των οικείων επιχειρήσεων. Τούτο ισχύει ιδίως για τους μεγάλους διεθνείς ομίλους, όπως η Vodafone, οι οποίοι πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν μεταξύ επενδυτικών σχεδίων που αφορούν πλείονες εθνικές αγορές με γνώμονα τους υψηλότερους συντελεστές απόδοσης. Επιβάλλεται, εξάλλου, η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αρκούν για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή διέθετε ενδείξεις περί της ανακρίβειας των αριθμητικών στοιχείων τα οποία προσκόμισε η επιχείρηση που κοινοποίησε τη συγκέντρωση.

153 Επισημαίνεται ότι η νομοθεσία για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων προβλέπει διάφορα μέτρα για την αποτροπή και την τιμωρία της διαβίβασης ανακριβών ή παραπλανητικών πληροφοριών. Συγκεκριμένα, οι επιχειρήσεις που κοινοποιούν πράξη συγκέντρωσης υπέχουν, από το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού 139/2004 (ΕΕ 2004, L 133, σ. 1 και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 172, σ. 9), ρητή υποχρέωση να γνωστοποιήσουν με ακρίβεια και πληρότητα στην Επιτροπή τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις που ασκούν επιρροή για την απόφαση περί συμβατότητας, υποχρέωση η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 14 του κανονισμού 139/2004. Εξάλλου, η Επιτροπή μπορεί επίσης, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο α′, και του άρθρου 8, παράγραφος 6, στοιχείο α′, του κανονισμού 139/2004, να ανακαλέσει την απόφαση περί συμβατότητας, αν αυτή στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία για τα

οποία ευθύνεται μία από τις μετέχουσες επιχειρήσεις ή αν η έκδοση της απόφασης προκλήθηκε δολίως (απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/05, EU:T:2009:144, σκέψη 185).

154 Τέλος, διαπιστώνεται, αφενός, ότι όπως προκύπτει, ιδίως, από την αιτιολογική σκέψη 742 και από την υποσημείωση 553 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή έλεγξε τις προβλέψεις των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, στο πλαίσιο των οποίων αυτές είχαν εξετάσει, υπό το πρίσμα των επενδυτικών τους κριτηρίων, την αποδοτικότητα διαφόρων έργων ανάπτυξης υποδομών, και έκρινε ότι τα αποτελέσματα των προβλέψεων αυτών ήταν αρκούντως αξιόπιστα και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε μόνο στα επενδυτικά κριτήρια των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε δυνητικός ανταγωνισμός μεταξύ τους, αλλά έλαβε ιδίως υπόψη το γεγονός ότι, στην πράξη, η Vodafone και η Unitymedia ουδέποτε επιχείρησαν αλληλοεπικάλυψη των καλωδιακών δικτύων τους και ότι αμφότερες οι επιχειρήσεις αυτές είχαν επεκτείνει σε αμελητέο μόνο βαθμό το δίκτυό τους εντός του δικού τους καλωδιακού αποτυπώματος, παρά το γεγονός ότι μια τέτοια εσωτερική επέκταση ήταν πιο αποδοτική.

155 Πέμπτον, όσον αφορά τις αποφάσεις της ομοσπονδιακής υπηρεσίας ελέγχου συμπράξεων και το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν τις έλαβε υπόψη της, επισημαίνεται ότι, ενόψει της επακριβούς κατανομής των αρμοδιοτήτων στην οποία στηρίζεται ο κανονισμός 139/2004, οι αποφάσεις των εθνικών αρχών δεν δεσμεύουν την Επιτροπή στο πλαίσιο των διαδικασιών ελέγχου των συγκεντρώσεων (πρβλ. αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής, C-202/06 P, EU:C:2007:814, σκέψη 56, και της 7ης Μαΐου 2009, NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/05, EU:T:2009:144, σκέψη 139), κατά μείζονα λόγο όταν αφορούν επιχειρήσεις που μετέχουν σε άλλη συγκέντρωση και άλλο χρονικό διάστημα.

156 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, χωρίς τη συγκέντρωση, ήταν μάλλον απίθανο μια από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις να επεκτείνει τις δραστηριότητές της στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών επί του καλωδιακού αποτυπώματος της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης, ώστε να υφίσταται μεταξύ τους δυνητικός ανταγωνισμός τον οποίο η συγκέντρωση θα εξαλείψει, με συνέπεια τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

4) Επί της συλλογικής δεσπόζουσας θέσης που προκύπτει από σιωπηρή συμπαιγνία μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση

157 Η προσφεύγουσα υποστήριξε επανειλημμένως ότι το γεγονός ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν είχαν ανταγωνιστική σχέση μεταξύ τους και ότι καμία εξ αυτών δεν είχε προβεί σε επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου της άλλης οφειλόταν στο ότι βρίσκονταν σε συλλογική δεσπόζουσα θέση ως αποτέλεσμα σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ τους, την οποία η Επιτροπή δεν διερεύνησε επαρκώς.

158 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απουσία ενεργού ανταγωνισμού μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων δεν σημαίνει ότι δεν ήταν ανταγωνιστές, αλλά μάλλον τείνει να υποδηλώσει ότι κατείχαν συλλογική δεσπόζουσα θέση ως αποτέλεσμα σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ τους, με σκοπό την κατανομή της γερμανικής αγοράς και την αποφυγή δημιουργίας της εντύπωσης ύπαρξης ανταγωνιστικής σχέσης μεταξύ τους για να διευκολύνουν την έγκριση της συγκέντρωσης, η οποία είχε προγραμματιστεί από καιρό. Προς στήριξη του επιχειρήματός της, η προσφεύγουσα παραπέμπει σε διάφορες αποφάσεις με τις

οποίες η ομοσπονδιακή υπηρεσία ελέγχου συμπράξεων φέρεται να διαπίστωσε την ύπαρξη συλλογικής δεσπόζουσας θέσης μεταξύ των επιχειρήσεων που μετείχαν σε συγκέντρωση, και υποστηρίζει ότι η αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών έχει όλα τα χαρακτηριστικά αγοράς υπό συλλογική δεσπόζουσα θέση και ότι δεν υφίσταται άλλη αξιόπιστη εξήγηση για την απουσία ενεργού ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

159 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

160 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι η πράξη συγκέντρωσης θα δημιουργούσε ή θα ενίσχυε συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, παρακωλύοντας έτσι σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, αλλά μάλλον υποστηρίζει ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση κατείχαν, πριν από τη συγκέντρωση και λόγω της σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ τους, συλλογική δεσπόζουσα θέση.

161 Υπό την εκδοχή ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας αποσκοπεί στην καταγγελία σύμπραξης, από το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός είναι ο μόνος εφαρμοστέος στις συγκεντρώσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 του κανονισμού, για τις οποίες δεν έχει, κατ' αρχήν, εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1). Αντιθέτως, ο κανονισμός 1/2003 είναι ο μόνος που έχει εφαρμογή στη συμπεριφορά επιχειρήσεων η οποία, χωρίς να αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια του κανονισμού 139/2004, μπορεί όμως να καταλήξει σε μεταξύ τους συντονισμό αντίθετο προς το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και υπόκειται, εξ αυτού του λόγου, στον έλεγχο της Επιτροπής ή των εθνικών αρχών ανταγωνισμού (απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, σκέψεις 32 και 33).

162 Επομένως, η αιτίαση της προσφεύγουσας περί σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων πριν από αυτήν είναι αλυσιτελής, διότι δεν σχετίζεται με το αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, ήτοι με συγκέντρωση υπαγόμενη στον κανονισμό 139/2004, αλλά αφορά μάλλον πρακτικές που ενδέχεται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 101 ή 102 ΣΛΕΕ και του κανονισμού 1/2003. Ειδικότερα, ακόμη και αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ήταν βάσιμα, δηλαδή ακόμη και αν υποτεθεί ότι, πριν από τη συγκέντρωση, υφίστατο μεταξύ των μετεχουσών σε αυτήν επιχειρήσεων έμμεση ή σιωπηρή συμπαιγνία, η οποία, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, εξηγεί την απουσία πραγματικού ή δυνητικού ανταγωνισμού μεταξύ τους στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, δεν θα μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι, στην αγορά αυτή, δεν υπήρχε, μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, ανταγωνισμός του οποίου η εξάλειψη θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

163 Αντιθέτως, υπό την εκδοχή ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας αποσκοπεί στην καταγγελία της ύπαρξης συλλογικής δεσπόζουσας θέσης, υπενθυμίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα επιχειρήματα τρίτων περί συλλογικής δεσπόζουσας θέσης των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, ως αποτέλεσμα σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ τους, δεν επιβεβαιώνονται από την εξέταση των εσωτερικών εγγράφων των μετεχουσών επιχειρήσεων και αντικρούονται από τα στοιχεία του φακέλου σχετικά με την ανεπαρκή αποδοτικότητα της επικάλυψης του καλωδιακού δικτύου της έτερης μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης (βλ. υποσημειώσεις 534 και 566). Η διαπίστωση αυτή της Επιτροπής δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα.

164 Πράγματι, όσον αφορά, πρώτον, τις αποφάσεις της ομοσπονδιακής υπηρεσίας ελέγχου συμπράξεων, υπενθυμίζεται ότι αυτές δεν είναι δεσμευτικές για την Επιτροπή.

165 Όσον αφορά, δεύτερον, την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, η οποία, κατά την προσφεύγουσα, έχει όλα τα χαρακτηριστικά αγοράς υπό συλλογική δεσπόζουσα θέση, επισημαίνεται ότι οι περισσότερες συμβάσεις στην αγορά αυτή συνάπτονται κατόπιν διαπραγματεύσεων, διαγωνισμών ή επίσημων διαδικασιών υποβολής προσφορών με πρωτοβουλία των πελατών (βλ. αιτιολογική σκέψη 697 της προσβαλλόμενης απόφασης), πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, με συνέπεια να είναι απίθανο η αγορά αυτή να πληροί την προϋπόθεση της διαφάνειας που είναι αναγκαία για να μπορέσουν οι επιχειρήσεις που κατέχουν συλλογική δεσπόζουσα θέση να ευθυγραμμίσουν τη συμπεριφορά τους σε αυτήν (πρβλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 121).

166 Όσον αφορά, τρίτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μόνον η σιωπηρή συμπαιγνία μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων θα μπορούσε να εξηγήσει την απουσία ενεργού ανταγωνισμού μεταξύ τους, υπενθυμίζεται ότι από την εξέταση των προηγούμενων αιτιάσεων που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή θεώρησε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ότι αυτή η απουσία ανταγωνισμού μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων προκύπτει, κυρίως ως αποτέλεσμα της έλλειψης αλληλοεπικάλυψης των καλωδιακών αποτυπωμάτων τους και του σημαντικού κόστους υποδομής που θα απαιτούνταν για την επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου της έτερης μετέχουσας επιχείρησης, το οποίο δεν ανταποκρινόταν στα επενδυτικά κριτήρια των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο για να στηρίξει τέτοιο επιχείρημα.

167 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη καταλήγοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στο συμπέρασμα ότι τα επιχειρήματα τρίτων περί σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση ήταν αβάσιμα.

β) Επί των πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως όσον αφορά τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό από την πράξη συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών

168 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι πριν από τη συγκέντρωση οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση ήταν πραγματικοί ή δυνητικοί ανταγωνιστές, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση δεν θα επέφερε μεταβολή οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση. Αντιθέτως, στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η συγκέντρωση θα οδηγούσε σε αύξηση της ισχύος της Vodafone στην αγορά οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση και σε εξάλειψη της ανταγωνιστικής πίεσης μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πράξη συγκέντρωσης θα αποδυνάμωνε περαιτέρω την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας.

1) Επί της αύξησης της ισχύος στην αγορά της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας και της εξάλειψης της ανταγωνιστικής πίεσης μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση

169 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, μετά τη συγκέντρωση, μία και μόνη επιχείρηση, δηλαδή η προκύπτουσα από της συγκέντρωση οντότητα, θα αποφάσιζε για την εμπορική στρατηγική και την τιμολογιακή πολιτική σε ολόκληρη το γερμανική επικράτεια, γεγονός που συνιστά μεταβολή των όρων ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση, δεδομένου ότι, πριν από τη συγκέντρωση, καθεμία από τις δύο μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις λάμβανε τις στρατηγικές της αποφάσεις μεμονωμένα, χωρίς να γνωρίζει με βεβαιότητα τη συμπεριφορά που θα ακολουθούσε η έτερη μετέχουσα επιχείρηση. Η προσφεύγουσα πρόσθεσε ότι αυτή η ανταγωνιστική πίεση που υπήρχε μεταξύ των μετεχουσών επιχειρήσεων θα εξαλειφόταν οριστικά μετά τη συγκέντρωση. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τέτοια μεταβολή των όρων ανταγωνισμού στην αγορά αρκεί για να στοιχειοθετήσει την ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και, επιπλέον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι δεν αποτελούσε ευθεία και άμεση συνέπεια της πράξης συγκέντρωσης.

170 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

171 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η πράξη συγκέντρωσης θα οδηγούσε σε αύξηση της ισχύος της Vodafone στην αγορά οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση και σε εξάλειψη της ανταγωνιστικής πίεσης μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων βασίζεται στην παραδοχή ότι, πριν από τη συγκέντρωση, οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις ήταν πραγματικοί ή, τουλάχιστον, δυνητικοί ανταγωνιστές ή, εν πάση περιπτώσει, ότι οι επιχειρήσεις αυτές τελούσαν σε σιωπηρή συμπαιγνία.

172 Ωστόσο, όπως προκύπτει από την εξέταση του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν ήταν πραγματικοί ή δυνητικοί ανταγωνιστές στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών. Επιπλέον, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία προβάλλεται σιωπηρή συμπαιγνία μεταξύ των μετεχουσών στη σύμπραξη επιχειρήσεων πριν από τη συγκέντρωση απορρίφθηκαν για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 157 έως 167 ανωτέρω.

173 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας βασίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή και δεν μπορεί, επομένως, να γίνει δεκτό.

2) Επί της μείωσης της ανταγωνιστικής πίεσης που ασκείται από τους εναπομείναντες ανταγωνιστές

174 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η πράξη συγκέντρωσης θα μείωνε επίσης την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, όπερ αρκούσε για να στοιχειοθετηθεί η ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

175 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, μετά τη συγκέντρωση, θα ήταν η Vodafone και όχι πλέον η Unitymedia που θα καθόριζε, ιδίως στο καλωδιακό αποτύπωμα της τελευταίας, την εμπορική στρατηγική της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, συμπεριλαμβανομένης της τιμολογιακής πολιτικής, έναντι της Tele Columbus, δηλαδή του

ισχυρότερου ανταγωνιστή των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, καθώς και άλλων φορέων εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4, όσον αφορά τις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος. Μετά την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης, οι εν λόγω φορείς εκμετάλλευσης δικτύου θα εξαρτώνται πλέον, μεταξύ άλλων και στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, από τη Vodafone, η οποία, κατά την προσφεύγουσα, επιδίωκε να βλάψει τους μικρότερους ανταγωνιστές της μέσω οικονομικά μη βιώσιμων όρων, ενώ πριν από τη συγκέντρωση δεν υπήρχε τέτοια εξάρτηση.

176 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι άλλοι ανταγωνιστές (όπως η ίδια και τοπικοί φορείς μικρότερου μεγέθους) ήδη δεν ήταν σε θέση να ασκήσουν σημαντική ανταγωνιστική πίεση στην Unitymedia και τη Vodafone πριν από τη συγκέντρωση, ιδίως λόγω του «Nebenkostenprivileg» (προνόμιο παρεπόμενων εξόδων μίσθωσης), το οποίο ευνοούσε τους φορείς εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων, δεδομένου ότι ο μηχανισμός αυτός παρείχε στις στεγαστικές εταιρίες τη δυνατότητα να τιμολογούν απευθείας τους ενοικιαστές τους τα τέλη για τη διανομή καλωδιακής τηλεόρασης ως παρεπόμενα έξοδα, μειώνοντας έτσι το κίνητρό τους για αλλαγή προμηθευτή.

177 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητας θα είχε, λόγω της αυξημένης ισχύος της στην αγορά έναντι των τηλεοπτικών σταθμών, την ικανότητα και το κίνητρο να αποδυναμώσει περαιτέρω τους εναπομείναντες ανταγωνιστές της σε σχέση με την τηλεοπτική υποδομή στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, αποκλείοντάς τους (τουλάχιστον εν μέρει) ή επιδεινώνοντας τους όρους πρόσβασής τους σε τηλεοπτικά κανάλια ή οπτικοακουστικό περιεχόμενο ή στα χαρακτηριστικά αυτών των καναλιών ή του οπτικοακουστικού περιεχομένου που παρουσίαζαν ενδιαφέρον από την άποψη του ανταγωνισμού. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις δυνατότητες αυτές «μερικού αποκλεισμού» και τα αποτελέσματά τους στην κατάσταση του ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

178 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

179 Συναφώς, είναι αληθές ότι, εάν αναμένεται ότι, λόγω μιας πράξης συγκέντρωσης, θα μειωθεί σημαντικά η ανταγωνιστική πίεση που ασκούν οι ανταγωνιστές, ενδέχεται να υπάρξει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

180 Στην προκειμένη περίπτωση, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα παραδέχεται ρητώς ότι οι άλλοι ανταγωνιστές στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, όπως η ίδια και τοπικοί φορείς μικρότερου μεγέθους, δεν ήταν ήδη σε θέση να ασκήσουν σημαντική ανταγωνιστική πίεση στην Unitymedia και τη Vodafone πριν από τη συγκέντρωση, ιδίως λόγω του «Nebenkostenprivileg» (προνόμιο παρεπόμενων εξόδων μίσθωσης), το οποίο, κατά την άποψή της, αποτελούσε σημαντικό φραγμό στην είσοδο και στην επέκταση στην εν λόγω αγορά.

181 Κατά συνέπεια, οι άλλοι ανταγωνιστές δεν ασκούσαν, κατά παραδοχή της ίδιας της προσφεύγουσας, καμία ανταγωνιστική πίεση στις επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση, πριν από τη συγκέντρωση. Συνεπώς, είναι απίθανο η πράξη συγκέντρωσης να είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση της ανταγωνιστικής πίεσης που ασκούσαν οι άλλοι ανταγωνιστές και, ως εκ τούτου, να προκαλέσει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η παρούσα αιτίαση με την οποία προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα ανταγωνιστικά αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, καθόσον

δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η πράξη συγκέντρωσης θα μείωνε περαιτέρω την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας,.

182 Εξάλλου, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δυσχερώς μπορούν να διαχωριστούν από εκείνα που προβάλλει με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως. Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι όταν η προσφεύγουσα κάνει λόγο για μεταβολή των κινήτρων της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας έναντι της Tele Columbus και άλλων φορέων εκμετάλλευσης δικτύου όσον αφορά την τιμολόγηση και τον αποκλεισμό από την αγορά, αναφέρεται σε κάθετα μη συντονισμένα αποτελέσματα που συνίστανται στον αποκλεισμό των λιανικών προμηθευτών υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στους πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών στη Γερμανία. Ωστόσο, τα αποτελέσματα αυτά εξετάστηκαν από την Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 1467 έως 1506 της προσβαλλόμενης απόφασης, την οποία η προσφεύγουσα προσβάλλει με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος θα εξεταστεί κατωτέρω.

183 Ομοίως, επισημαίνεται ότι το ζήτημα της αυξημένης ισχύος της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στη χονδρική αγορά μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στη Γερμανία και των αποτελεσμάτων της έναντι των τηλεοπτικών σταθμών και των παρόχων λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών εξετάστηκε από την Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 1006 επ. της προσβαλλόμενης απόφασης, σε ειδικό τμήμα της απόφασης που αφορούσε τα πιθανά οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην εν λόγω χονδρική αγορά. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις εκτιμήσεις αυτές με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος θα αναλυθεί κατωτέρω.

184 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν διαπίστωσε μείωση του ανταγωνισμού από άλλους ανταγωνιστές ως αποτέλεσμα της πράξης συγκέντρωσης, με συνέπεια τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

3. Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004

185 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ’ ουσίαν, ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004, διότι δεν θεώρησε ότι η δημιουργία δεσπόζουσας θέσης της Vodafone στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών συνιστούσε διαρθρωτική μεταβολή των συνθηκών της αγοράς οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση, η οποία προκαλούσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

186 Πρώτον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις κατείχαν αμφότερες δεσπόζουσα θέση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα. Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι από τον συνδυασμό των δύο αυτών αποτυπωμάτων, τα οποία κάλυπταν από κοινού ολόκληρη τη Γερμανία, η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα αποκτούσε αναπόφευκτα δεσπόζουσα θέση σε εθνικό επίπεδο, την οποία καμία από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις δεν κατείχε μεμονωμένα πριν από τη συγκέντρωση, γεγονός που θα συνιστούσε πολύ σημαντική διαρθρωτική μεταβολή των συνθηκών της αγοράς οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση, με συνέπεια τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Η προσφεύγουσα θεωρεί εσφαλμένη την εκτίμηση της

Επιτροπής ότι η μεταβολή αυτή δεν οφειλόταν ειδικώς στη συγκέντρωση, δεδομένου ότι πριν από τη συγκέντρωση οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις κατείχαν ήδη δεσπόζουσα θέση στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα.

187 Με τη γραπτή απάντησή της σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο με πράξη της 16ης Μαΐου 2023, η προσφεύγουσα διευκρίνισε συναφώς ότι, κατά την άποψή της, η δημιουργία ή η ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης αποτελεί, αφ' εαυτής, τυπικό παράδειγμα σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και ότι, ως εκ τούτου, εάν υφίσταται δημιουργία ή ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης, τούτο αρκεί προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υφίσταται σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Στην προκειμένη περίπτωση, επομένως, η Επιτροπή εσφαλμένως εξέτασε αν η συγκέντρωση, αφενός, επέφερε μείωση του ανταγωνισμού μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση και, αφετέρου, επέφερε ως προς τους ανταγωνιστές αποτελέσματα οφειλόμενα ειδικώς στη συγκέντρωση, ενώ θα έπρεπε να είχε περιοριστεί στη διαπίστωση ότι η συγκέντρωση δημιούργησε δεσπόζουσα θέση σε εθνικό επίπεδο ως αποτέλεσμα της συγχώνευσης δύο φορέων που κατείχαν δεσπόζουσα θέση σε περιφερειακό επίπεδο. Η δημιουργία μιας τέτοιας δεσπόζουσας θέσης σε εθνικό επίπεδο θα οφειλόταν ειδικώς στη συγκέντρωση και θα συνιστούσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, πράγμα που η Επιτροπή θα όφειλε να είχε επισημάνει.

188 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, μολονότι έπρεπε να θεωρηθεί ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις κατείχαν συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών πριν από τη συγκέντρωση, η μετάβαση από συλλογική σε ατομική δεσπόζουσα θέση θα αποτελούσε ομοίως σημαντική διαρθρωτική μεταβολή των όρων ανταγωνισμού στην αγορά αυτή, καθόσον θα εξάλειφε οριστικά κάθε δυνατότητα ρήξης της συμπαιγνιακής ισορροπίας που χαρακτηρίζει μια συλλογική δεσπόζουσα θέση και, επομένως, βελτίωσης της ανταγωνιστικής κατάστασης στην αγορά.

189 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι η διαπίστωση σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού προϋποθέτει κατ' ανάγκην τη διαπίστωση της εξάλειψης «σημαντικών ανταγωνιστικών πιέσεων» που ασκούσαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις μεταξύ τους πριν από τη συγκέντρωση. Κατά την προσφεύγουσα, από την αιτιολογική σκέψη 25 του κανονισμού 139/2004 προκύπτει ότι η εξάλειψη των «σημαντικών ανταγωνιστικών πιέσεων» μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων αφορά μόνον τις συγκεντρώσεις σε ολιγοπωλιακές αγορές και απαιτείται μόνο για τη διαπίστωση σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού λόγω μη συντονισμένων αποτελεσμάτων σε περιπτώσεις που δεν συνεπάγονται τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης.

190 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

191 Συναφώς, κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004, ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά κηρύσσονται μόνον οι συγκεντρώσεις που ενδέχεται να παρακωλύουν σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ιδίως ως αποτέλεσμα της δημιουργίας ή της ενίσχυσης δεσπόζουσας θέσης. Από το περιεχόμενο των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι το ουσιώδες κριτήριο για την εξέταση της συμβατότητας μιας συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά είναι το αν υπάρχει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε αυτή. Η χρήση του επιρρήματος «ιδίως» υποδηλώνει ότι η δημιουργία ή η ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης αποτελεί μία από τις περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να διαπιστωθεί τέτοια παρακώλυση.

192 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι το γεγονός ότι μια συγκέντρωση θα είχε αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό, για να γίνει δεκτό ότι η συγκέντρωση αυτή είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, εφόσον δεν παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2021, Polskie Linie Lotnicze «LOT» κατά Επιτροπής, T-296/18, EU:T:2021:724, σκέψη 107).

193 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι μια συγκέντρωση ενδέχεται να δημιουργήσει ή να ενισχύσει δεσπόζουσα θέση δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό, για να γίνει δεκτό ότι η συγκέντρωση αυτή είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, εφόσον δεν παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, όπερ συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το οποίο από τη στιγμή που υπάρχει δημιουργία ή ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης, τούτο αρκεί για να διαπιστωθεί ότι υπάρχει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

194 Στη συνέχεια, επισημαίνεται ότι σκοπός του κανονισμού 139/2004 είναι η καθιέρωση αποτελεσματικού ελέγχου όλων των συγκεντρώσεων που παρακωλύουν σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προκαλούν μη συντονισμένα αποτελέσματα (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2023, Επιτροπή κατά CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, σκέψεις 109 και 113).

195 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, για τον έλεγχο των πράξεων συγκέντρωσης, η Επιτροπή υποχρεούται να διενεργεί ανάλυση προοπτικών, η οποία συνίσταται στο να εξεταστεί κατά ποιον τρόπο η συγκέντρωση θα μπορούσε να μεταβάλει τους παράγοντες που καθορίζουν την κατάσταση του ανταγωνισμού σε συγκεκριμένη αγορά, προκειμένου να εξακριβωθεί αν το αποτέλεσμα θα είναι να προκληθεί σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή κατά Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 43· βλ. επίσης, προς τούτο, απόφαση της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 47).

196 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι εν προκειμένω διενέργησε ανάλυση προοπτικών, όσον αφορά ιδίως τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών. Δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε, στο πλαίσιο αυτής της ανάλυσης, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να διαπιστώσει ότι η συγκέντρωση δεν θα εξάλειφε τις ανταγωνιστικές πιέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση και δεν θα μείωνε περαιτέρω τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει, επιπλέον, αν η πράξη συγκέντρωσης θα δημιουργούσε ή θα ενίσχυε δεσπόζουσα θέση, ιδίως λόγω της κάλυψης σε εθνικό επίπεδο, μετά τη συγκέντρωση, των συνδυασμένων καλωδιακών δικτύων των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων.

197 Εξάλλου, δεν μπορεί να κριθεί, αφηρημένα, ότι η έκταση του καλωδιακού δικτύου των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων θα μπορούσε να αποτελέσει παράγοντα καθοριστικό της κατάστασης του ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 195 ανωτέρω, η μεταβολή της οποίας θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Κατά συνέπεια, η απλή γεωγραφική επέκταση του καλωδιακού δικτύου της

προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, ανεξαρτήτως αν θα οφειλόταν ειδικώς στη συγκέντρωση ή όχι, δεν προκαλεί κατ' ανάγκην μεταβολή παράγοντα καθοριστικού της κατάστασης του ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών και, κατά συνέπεια, σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

198 Δεύτερον, από τις σκέψεις 163 έως 166 ανωτέρω προκύπτει, αφενός, ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις κατείχαν, πριν από τη συγκέντρωση, συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών ως αποτέλεσμα σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ τους και, αφετέρου, ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε συναφώς η προσφεύγουσα δεν αποδείκνυαν το αντίθετο.

199 Τρίτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο θεωρώντας ότι οι ανταγωνιστικές πιέσεις που εξαλείφονται από μια πράξη συγκέντρωσης πρέπει να είναι αρκούντως «σημαντικές» για να στοιχειοθετηθεί σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

200 Συγκεκριμένα, από την εξέταση του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, δεν υπήρχαν ανταγωνιστικές πιέσεις μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών πριν από τη συγκέντρωση. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν η Επιτροπή θεωρούσε ότι μόνον η εξάλειψη «σημαντικών» ανταγωνιστικών πιέσεων θα μπορούσε ενδεχομένως να προκαλέσει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, δεν θα θιγόταν η νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης.

201 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή ότι παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004, όπερ συνεπάγεται ότι πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

202 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Γ. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών

203 Προς στήριξη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανάλυση που πραγματοποίησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών ενέχει πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

204 Στο τμήμα VIII.C.2.5 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών. Όπως μνημονεύεται στη σκέψη 19 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι το ζήτημα της γεωγραφικής οριοθέτησης της αγοράς θα μπορούσε να παραμείνει ανοικτό.

205 Αφού εξέθεσε ορισμένες ιδιαιτερότητες της αγοράς των μεμονωμένων κατοικιών στις αιτιολογικές σκέψεις 843 έως 848 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 849 έως 859, τα μερίδια αγοράς των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο των αντίστοιχων καλωδιακών τους αποτυπωμάτων, καθώς και τα επίπεδα συγκέντρωσης στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, προτού καταλήξει, στις αιτιολογικές σκέψεις 860 έως 862 της απόφασης, στο συμπέρασμα ότι, μολονότι η αγορά παρουσίαζε υψηλό βαθμό συγκέντρωσης, δεν θα προκαλείτο καμία μεταβολή οφειλόμενη ειδικώς στη συγκέντρωση (merger-specific change), δεδομένου ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις ανταγωνίζονταν μεταξύ τους στην αγορά μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό και οι δραστηριότητές τους δεν αλληλοεπικαλύπτονταν σημαντικά.

206 Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 863 έως 885 της προσβαλλόμενης απόφασης, τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις και οι οποίες θα εξαλείφονταν με τη συγκέντρωση, καθώς και την πιθανή εξέλιξή τους χωρίς τη συγκέντρωση.

207 Όσον αφορά τη Vodafone, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι, σε σχέση με τη λιανική παροχή υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος σε πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, είχε θεωρήσει ότι τα στοιχεία του φακέλου δεν υποστήριζαν τα επιχειρήματα τρίτων για πιθανή απώλεια ανταγωνισμού εκ μέρους της Vodafone. Επισήμανε ότι τα στοιχεία του φακέλου καταδείκνυαν ότι τα προϊόντα IPTV και OTT της Vodafone κατείχαν πολύ περιορισμένη θέση στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Vodafone δεν ήταν σημαντικός παράγοντας στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia και ότι ούτε η προσφορά IPTV ούτε η νέα της πλατφόρμα OTT συνιστούσαν ανταγωνιστική πίεση για την Unitymedia (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 865 έως 880 της προσβαλλόμενης απόφασης).

208 Όσον αφορά την Unitymedia, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι, ανεξαρτήτως της οριοθέτησης της αγοράς, το μερίδιο αγοράς της προέκυπτε αποκλειστικά από την παρουσία της στο καλωδιακό της αποτύπωμα. Επιπλέον, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι, σε σχέση με τη λιανική παροχή υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος σε πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία του φακέλου δεν υποστήριζαν τα επιχειρήματα τρίτων για πιθανή απώλεια ανταγωνισμού από μεριάς της (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 881 έως 885 της προσβαλλόμενης απόφασης).

209 Στις αιτιολογικές σκέψεις 886 έως 896 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις μεταξύ τους και έκρινε ότι δεν ήταν ούτε άμεσοι (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 887 έως 891) ούτε έμμεσοι πραγματικοί ανταγωνιστές (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 892 έως 896).

210 Όσον αφορά τον άμεσο ανταγωνισμό, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις παρείχαν λιανικές υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος σε πελάτες στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών σχεδόν αποκλειστικά εντός των μη αλληλοεπικαλυπτόμενων καλωδιακών αποτυπωμάτων τους. Η Επιτροπή, μολονότι διαπίστωσε περιορισμένη επικάλυψη στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia από τα προϊόντα IPTV και OTT της Vodafone, έκρινε ωστόσο ότι η συγκέντρωση δεν εξάλειφε σημαντικό άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό λαμβάνοντας υπόψη, πρώτον, το περιορισμένο μερίδιο αγοράς της Vodafone στη ζώνη αυτή, δεύτερον, το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση δεν ήταν άμεσοι

ανταγωνιστές, δεδομένου ότι χρησιμοποιούσαν διαφορετικές τεχνολογίες μετάδοσης, και, τρίτον, το γεγονός ότι τα προϊόντα IPTV και OTT της Vodafone δεν ήταν μοναδικά και, συνεπώς, μπορούσαν ευχερώς να υποκατασταθούν από άλλα προϊόντα.

211 Όσον αφορά τον έμμεσο ανταγωνισμό, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα εσωτερικά έγγραφα που είχε εντοπίσει σχετικά με την αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και από τα οποία προέκυπτε ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις προέβαιναν σε συγκρίσεις μεταξύ τους, αφορούσαν σε ορισμένο βαθμό και την αγορά των μεμονωμένων κατοικιών. Ωστόσο, κατόπιν των εξηγήσεων που παρείχαν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις, η Επιτροπή έκρινε ότι τα έγγραφα αυτά δεν αποδείκνυαν ότι είχε λάβει χώρα συγκριτική ανάλυση (benchmarking) πέραν των απλών εμπορικού χαρακτήρα συγκρίσεων με στόχο την παρακολούθηση και, ενδεχομένως, τη μίμηση των βέλτιστων πρακτικών του κλάδου. Στη συνέχεια, η Επιτροπή επισήμανε ότι η ανάλυση των τιμών λιανικής δεν κατέδειξε ότι η Vodafone και η Unitymedia ασκούσαν ανταγωνιστικές πιέσεις η μια στην άλλη, μέσω μηχανισμού διαδοχικής τιμολόγησης που μετέδιδε τις μεταβολές τιμών από τη μια επιχείρηση στο καλωδιακό αποτύπωμα της άλλης, κατόπιν προσαρμογής των τιμών τους από τους ανταγωνιστές που δραστηριοποιούνταν σε εθνικό επίπεδο.

212 Τέλος, στις αιτιολογικές σκέψεις 897 έως 903 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, και ιδίως η προσφεύγουσα, η Tele Columbus, οι φορείς τοπικής εμβέλειας (city carriers), όπως η NetCologne, και οι φορείς εκμετάλλευσης δορυφορικών υπηρεσιών, και έκρινε ότι, μετά την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης, οι πολυάριθμοι αυτοί ανταγωνιστές θα εξακολουθούσαν να δραστηριοποιούνται στην αγορά αυτή. Η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι τα στοιχεία του φακέλου αποδείκνυαν ότι οι ανταγωνιστές που δραστηριοποιούνταν ήδη στην εν λόγω αγορά αντιμετώπιζαν αυξανόμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από νέους φορείς καθώς και από πολυάριθμους παρόχους τηλεοπτικών υπηρεσιών OTT και έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα μείωνε τον ανταγωνισμό που ασκούσαν οι ανταγωνιστές.

213 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα προκαλούσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών ως αποτέλεσμα οριζόντιων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων (βλ. αιτιολογική σκέψη 907 της προσβαλλόμενης απόφασης).

214 Εν προκειμένω, το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του παρόντος λόγου ακυρώσεως, σχετικά με την εξέταση που διενήργησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση για τα οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, μπορεί να χωριστεί σε τρία σκέλη, το πρώτο εκ των οποίων αφορά πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι η συγκέντρωση θα οδηγούσε στη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης προκαλώντας σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, το δεύτερο αφορούσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον η Επιτροπή δεν έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η συγκέντρωση θα εξάλειφε τον πραγματικό και δυνητικό ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση και, το τρίτο αφορούσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν έκρινε ότι η συγκέντρωση θα αποδυνάμωνε τους εναπομείναντες ανταγωνιστές.

2. Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι η συγκέντρωση θα οδηγούσε στη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης προκαλώντας σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού

215 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αν θεωρηθεί ότι η σχετική αγορά περιλαμβάνει μόνον την καλωδιακή τηλεόραση και την IPTV, η πράξη συγκέντρωσης συνεπάγεται πολύ υψηλά συνδυασμένα μερίδια αγοράς τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, τα οποία υποδηλώνουν την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης. Λόγω της πολύ ισχυρής θέσης της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, η εξάλειψη ακόμη και μιας μικρής επικάλυψης μπορεί να προκαλέσει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

216 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

217 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004, συγκέντρωση που δημιουργεί ή ενισχύει δεσπόζουσα θέση δεν προκαλεί αυτομάτως σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

218 Στην προκειμένη περίπτωση, πρώτον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιο τρόπο η συγκέντρωση, υπό την εκδοχή ότι θα οδηγούσε στη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών εθνικής εμβέλειας ή στην ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, θα προκαλούσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

219 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται μόνο τα «πολύ υψηλά συνδυασμένα μερίδια αγοράς» και συμπεραίνει ότι «αυτά τα συνδυασμένα μερίδια αγοράς υποδηλώνουν αφ’ εαυτών την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας» στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών. Ωστόσο, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα μερίδια αγοράς δεν αρκούν για να αποδειχθεί ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε δεσπόζουσα θέση μετά τη συγκέντρωση.

220 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι από τον πίνακα 20 που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 850 της προσβαλλόμενης απόφασης, του οποίου το περιεχόμενο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών εθνικής εμβέλειας, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής τηλεόρασης, της IPTV, της δορυφορικής και της επίγειας τηλεόρασης (DVB-T), οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση κατείχαν η καθεμία μερίδιο αγοράς [10-20] % πριν από τη συγκέντρωση και ότι θα κατείχαν από κοινού συνδυασμένο μερίδιο αγοράς [20-30] % μετά τη συγκέντρωση και ότι, στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών εθνικής εμβέλειας που περιορίζεται στην καλωδιακή τηλεόραση και στην IPTV, οι επιχειρήσεις αυτές κατείχαν η καθεμία μερίδιο αγοράς [20-30] % πριν από τη συγκέντρωση και το συνδυασμένο μερίδιο αγοράς τους θα ήταν [40-50] % μετά τη συγκέντρωση. Εντούτοις, τέτοια μερίδια αγοράς δεν μπορούν αφ’ εαυτών να έχουν ως αποτέλεσμα ότι η συγκέντρωση δημιουργεί ή ενισχύει μια δεσπόζουσα θέση.

221 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα αντιμετώπιζε σημαντικό ανταγωνισμό, ιδίως από την προσφεύγουσα και την Tele Columbus, δεδομένου ότι οι δύο αυτοί φορείς εκμετάλλευσης δικτύου κατέχουν σημαντικά μερίδια αγοράς στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, είτε αυτή είναι εθνικής εμβέλειας είτε περιορίζεται στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, με συνέπεια η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να μην μπορεί να

συμπεριφέρεται στην αγορά αυτή με την ανεξαρτησία που χαρακτηρίζει μια δεσπόζουσα θέση, διότι άλλως οι πελάτες της στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών θα στρέφονταν στους δύο αυτούς ανταγωνιστές, σε φορείς εκμετάλλευσης τοπικής εμβέλειας ή ακόμη και σε παρόχους δορυφορικών υπηρεσιών.

222 Κατά συνέπεια, εφόσον δεν ήταν εσφαλμένη η διαπίστωση της Επιτροπής ότι δεν δημιουργήθηκε δεσπόζουσα θέση στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών μετά τη συγκέντρωση, η υπόθεση στην οποία στηρίζεται η προσφεύγουσα για να αποδείξει την ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (βλ. σκέψη 215 ανωτέρω) είναι εσφαλμένη.

223 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η Επιτροπή, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως είναι επαρκώς κατανοητό και συνεπώς παραδεκτό, πλην όμως κρίνεται αβάσιμο, καθόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν διαπίστωσε ότι η πράξη συγκέντρωσης θα οδηγούσε στη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης προκαλώντας σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών.

3. Επί του δευτέρου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα εξαλείψει τον πραγματικό και δυνητικό ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση

224 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, για τους λόγους που εκτέθηκαν σε σχέση με την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, η κρίση της Επιτροπής ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα οδηγήσει σε μείωση του πραγματικού (άμεσου ή έμμεσου) ή δυνητικού ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών ενέχει νομικά σφάλματα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

225 Ειδικότερα, πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι οι συγκριτικές αναλύσεις μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων δεν αποδείκνυαν την ύπαρξη έμμεσης ανταγωνιστικής σχέσης και συνιστούσαν «απλή εμπορική συγκριτική ανάλυση με στόχο την παρακολούθηση και ενδεχομένως τη μίμηση των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα». Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να εκτιμήσει για ποιο λόγο η ύπαρξη «απλών εμπορικών συγκριτικών αναλύσεων» δεν αρκεί ώστε να συνιστά πραγματικό ανταγωνισμό μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων πριν από τη συγκέντρωση, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι υπήρχε άμεσος (έστω περιορισμένος) ανταγωνισμός μεταξύ τους στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών.

226 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εξηγεί για ποιο λόγο μια έμμεση ανταγωνιστική πίεση μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, ως αποτέλεσμα της μετάδοσης των μεταβολών των τιμών μέσω φορέων εθνικής εμβέλειας, όπως η Tele Columbus ή η προσφεύγουσα, απαιτούσε «μηχανισμό διαδοχικού καθορισμού των τιμών» ή για ποιο λόγο ο μηχανισμός αυτός απαιτούσε οι «μεταβολές των στοιχείων τιμολόγησης» να πρέπει να «διενεργούνται συστηματικά από τη Vodafone ή την Unitymedia, με αρκετή χρονική εγγύτητα και με την ίδια σειρά». Το γεγονός και μόνο ότι η Tele Columbus και η προσφεύγουσα εφαρμόζουν ενιαία εθνική τιμολογιακή πολιτική και ανταγωνίζονται τις δύο επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα, αρκεί, κατά την προσφεύγουσα, για να δημιουργηθεί έμμεσος ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

227 Τρίτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα που αναπτύσσει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 890 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η Vodafone και η Unitymedia δεν είναι άμεσοι ανταγωνιστές επειδή χρησιμοποιούν διαφορετικές τεχνολογίες. Κατά την άποψή της, το επιχείρημα αυτό έρχεται σε αντίθεση προς την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με τη θέση της Vodafone στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο, βάσει της οποίας διαπίστωσε ότι υφίσταται σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, ιδίως λόγω της εξάλειψης ισχυρών ανταγωνιστικών πιέσεων μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, παρά το ότι οι ίδιες χρησιμοποιούν διαφορετικές τεχνολογίες, ήτοι την καλωδιακή τηλεόραση στην περίπτωση της Unitymedia και την τεχνολογία DSL στην περίπτωση της Vodafone. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Vodafone διέθετε 800 000 πελάτες DSL υψηλής ταχύτητας στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia και ότι όλοι αυτοί οι συνδρομητές DSL θα μπορούσαν να εξυπηρετηθούν από την προσφορά IPTV της Vodafone βραχυπρόθεσμα και χωρίς σημαντικές επενδύσεις. Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Vodafone είχε τουλάχιστον τη δυνατότητα να αυξήσει ταχέως και σημαντικά την πελατειακή της βάση IPTV στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia.

228 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

229 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα προέβαλε, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως νομικά σφάλματα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών απορρίφθηκαν (βλ. σκέψεις 72 έως 90 ανωτέρω όσον αφορά τον άμεσο ανταγωνισμό, σκέψεις 91 έως 116 ανωτέρω όσον αφορά τον έμμεσο ανταγωνισμό και σκέψεις 117 έως 156 ανωτέρω όσον αφορά τον δυνητικό ανταγωνισμό). Επομένως, η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε βασίμως να στηριχθεί στα επιχειρήματα αυτά προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

230 Όσον αφορά τα ειδικότερα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, επισημαίνονται τα ακόλουθα.

231 Όσον αφορά, πρώτον, το γεγονός ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις παρακολουθούσαν η μία τις δραστηριότητες της άλλης και συνέκριναν τις προσφορές των προϊόντων τους, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή εξήγησε ότι αυτές οι περιπτώσεις συγκριτικών αναλύσεων συνίσταντο μόνο σε «απλές εμπορικές συγκριτικές αναλύσεις με στόχο την παρακολούθηση και ενδεχομένως τη μίμηση των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα» και ότι αυτή η μορφή σύγκρισης, η οποία συνίστατο σε ανάλυση των επιδόσεων της αγοράς ή των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα, ακόμη και σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες, δεν θα μπορούσε αφ' εαυτής να προκαλέσει έστω ελάχιστη ανταγωνιστική πίεση μεταξύ δύο επιχειρήσεων, της οποίας η εξάλειψη, ως αποτέλεσμα της συγκέντρωσης, θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, εάν ένας ευρωπαϊκός φορέας εκμετάλλευσης καλωδιακής τηλεόρασης παρακολουθεί ή ακόμη και μιμείται τις βέλτιστες πρακτικές ενός ιδιαίτερα επιτυχημένου αμερικανικού φορέα εκμετάλλευσης καλωδιακής τηλεόρασης, τούτο δεν σημαίνει ότι οι εν λόγω δύο φορείς εκμετάλλευσης τελούν σε κατάσταση πραγματικού, έστω και έμμεσου, ανταγωνισμού.

232 Απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή επισήμανε περαιτέρω ότι δεν υπάρχουν εν προκειμένω στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι συγκριτικές αυτές αναλύσεις αποσκοπούσαν στο να καθοδηγήσουν τις εμπορικές αποφάσεις της μετέχουσας επιχείρησης που τις πραγματοποίησε ως αντίδραση στην εμπορική συμπεριφορά της έτερης μετέχουσας επιχείρησης ή ότι οδήγησαν πράγματι σε οποιαδήποτε αντίδραση εκ μέρους οποιασδήποτε μετέχουσας στη συγκέντρωση επιχείρησης όσον αφορά την εμπορική της στρατηγική. Επιπλέον,

από την αιτιολογική σκέψη 894 της προσβαλλόμενης απόφασης, της οποίας το περιεχόμενο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι τα επίμαχα έγγραφα προέρχονταν από τμήματα που ήταν αρμόδια για τις δημόσιες σχέσεις (public affairs), την επικοινωνία και τις σχέσεις με τους επενδυτές, και δεν είχαν επιρροή στην εμπορική στρατηγική των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση.

233 Επομένως, η πρώτη αιτίαση που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

234 Όσον αφορά, δεύτερον, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τον μηχανισμό διαδοχικού καθορισμού των τιμών, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι εξέτασε κατά πόσον, στην προκειμένη περίπτωση, οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση καθόριζαν τις τιμές τους κατά τρόπο που να καταδεικνύει ότι υπήρχε έμμεση ανταγωνιστική σχέση μεταξύ τους.

235 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να αποδείξει ότι οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση παρακολουθούσαν και συνέκριναν η μία τις προσφορές της άλλης σε τέτοιο βαθμό ώστε η σύγκριση αυτή να επηρεάζει την εμπορική τους στρατηγική. Υπό αυτές τις συνθήκες, η εξέταση ενός μηχανισμού μετάδοσης, υπό τη μορφή διαδοχικού καθορισμού των τιμών, θα καθιστούσε δυνατό να εξακριβωθεί εάν υπήρχε σύνδεση μεταξύ των πρακτικών τιμολόγησης των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων και, ως εκ τούτου, έμμεση ανταγωνιστική πίεση μεταξύ τους.

236 Εν προκειμένω, δεν τεκμηριώνεται το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι έμμεσες ανταγωνιστικές πιέσεις μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση προέκυπταν ήδη από το γεγονός ότι η Tele Columbus και η ίδια εφάρμοζαν ενιαία εθνική τιμολογιακή πολιτική και ανταγωνίζονταν τις δύο επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση στα καλωδιακά τους αποτυπώματα. Εξάλλου, αν συνέβαινε αυτό, μια μεταβολή των τιμών εκ μέρους της μιας από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις θα προκαλούσε μεταβολή των τιμών της έτερης μετέχουσας επιχείρησης, μέσω της αντίδρασης στη μεταβολή αυτή της Tele Columbus ή της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή δεν προέβη σε τέτοια διαπίστωση κατόπιν της έρευνα που διενήργησε στο πλαίσιο της εξέτασης της ύπαρξης μηχανισμού διαδοχικού καθορισμού των τιμών, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 896 της προσβαλλόμενης απόφασης.

237 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας που προβλήθηκε προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

238 Όσον αφορά, τρίτον, το επιχείρημα που διατυπώνει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 890 της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο αμφισβητεί η προσφεύγουσα, ότι η Vodafone και η Unitymedia δεν ήταν άμεσοι ανταγωνιστές για τον λόγο ότι χρησιμοποιούσαν διαφορετικές τεχνολογίες, πρέπει, κατ' αρχάς, να απορριφθεί η ύπαρξη δήθεν αντίφασης μεταξύ του επιχειρήματος αυτού και της εκτίμησης της Επιτροπής για τη θέση της Vodafone στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο.

239 Πράγματι, μια συγκριτική ανάλυση του σκεπτικού της προσβαλλόμενης απόφασης σχετικά με την αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο και του σκεπτικού της εν λόγω απόφασης σχετικά με την αγορά των μεμονωμένων κατοικιών καταδεικνύει ότι, σε αυτές τις αγορές, η θέση της Vodafone ήταν διαφορετική.

240 Όσον αφορά την αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο, από την αιτιολογική σκέψη 413 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η Vodafone είχε μη αμελητέο μερίδιο [5-10] % επί του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 417 της απόφασης προκύπτει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η πελατειακή βάση της Vodafone στη ζώνη αυτή αυξανόταν με ταχείς ρυθμούς. Τέλος, όσον αφορά την παροχής σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο με χρήση τεχνολογίας DSL επί του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia, η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 454 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η Vodafone ήταν σε θέση να λειτουργήσει περισσότερο ανταγωνιστικά σε σχέση με άλλους παρόχους πρόσβασης οι οποίοι δραστηριοποιούνταν βάσει χονδρικής πρόσβασης, λόγω της ιδιαίτερης θέσης της και, ειδικότερα, επειδή κατείχε συγκεκριμένα στοιχεία ενεργητικού. Επομένως, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της πλείονα στοιχεία που αποδείκνυαν τη σημασία της θέσης της Vodafone στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο επί του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia.

241 Συγκριτικά, όσον αφορά την αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, προκύπτει από τον πίνακα 21 που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 853 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι η αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των δραστηριοτήτων της Vodafone και εκείνων της Unitymedia στο καλωδιακό αποτύπωμα της τελευταίας ήταν αμελητέα, δεδομένου ότι το μερίδιο αγοράς της Vodafone σε αυτό ήταν πρακτικά μηδενικό (είτε η αγορά αυτή περιοριζόταν στην καλωδιακή τηλεόραση και στην IPTV είτε περιλάμβανε επίσης τη δορυφορική και την επίγεια τηλεόραση), όπως διευκρίνισε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Εξάλλου, από την πρώτη περίοδο της αιτιολογικής σκέψης 873 της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία γνωστοποιήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει της διάταξης της 30ής Μαρτίου 2023, προκύπτει ότι η Επιτροπή παρατήρησε ότι ο αριθμός των συνδρομητών IPTV της Vodafone στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia είχε μειωθεί κατά τα δύο έτη που προηγήθηκαν της πράξης συγκέντρωσης.

242 Επομένως, η θέση της Vodafone διέφερε στις δύο αυτές αγορές, με αποτέλεσμα η Επιτροπή να μπορεί, χωρίς να υποπίπτει σε αντίφαση, να υιοθετεί διαφορετική εκτίμηση όσον αφορά την αγορά των μεμονωμένων κατοικιών από εκείνη που αφορά την αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο, και να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι στη δεύτερη υπήρχε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, ιδίως λόγω της εξάλειψης ισχυρών ανταγωνιστικών πιέσεων μεταξύ των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, παρά το ότι οι ίδιες χρησιμοποιούσαν διαφορετικές τεχνολογίες.

243 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Vodafone μπορούσε να μετατρέψει τους πελάτες της DSL υψηλής ταχύτητας στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia σε πελάτες IPTV, από την πρώτη περίοδο της αιτιολογικής σκέψης 874 της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία γνωστοποιήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει της διάταξης της 30ής Μαρτίου 2023, προκύπτει ότι τον Μάρτιο του 2019 η Vodafone ανέστειλε την πώληση σε νέους πελάτες του προϊόντος της IPTV που βασίζεται στην τεχνολογία DSL, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά την εξέταση της ύπαρξης δυνητικού ανταγωνισμού από τη Vodafone στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, την προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα πιθανότητα να μετατρέψει η Vodafone τους πελάτες DSL σε πελάτες στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών.

244 Συνεπώς, η τρίτη αιτίασης που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

245 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν διαπίστωσε ότι η πράξη συγκέντρωσης θα εξάλειφε τον πραγματικό και δυνητικό ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, με αποτέλεσμα να πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

4. Επί του τρίτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης θα αποδυνάμωνε τους εναπομείναντες ανταγωνιστές

246 Παραπέμποντας στον πρώτο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η τεράστια ισχύς της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας έναντι των τηλεοπτικών σταθμών στις χονδρικές τηλεοπτικές αγορές θα μείωνε περαιτέρω τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές, γεγονός που θα έπρεπε να είναι επαρκές, κατά την άποψή της, για να διαπιστωθεί σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών.

247 Κατά την προσφεύγουσα, η επιδείνωση των όρων ανταγωνισμού θα επηρέαζε ακόμη περισσότερους φορείς από ό,τι στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, δεδομένου ότι στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών δραστηριοποιούνταν περισσότεροι ανταγωνιστές, οι οποίοι θα αντιμετώπιζαν όλοι μια νέα οντότητα ικανή και πρόθυμη να συνάψει συμφωνίες (πλήρους ή μερικής) αποκλειστικότητας με τα τηλεοπτικά κανάλια – παρόχους τηλεοπτικού περιεχομένου και να επιδεινώσει την πρόσβαση των ανταγωνιστών στις χονδρικές τηλεοπτικές αγορές προηγούμενης οικονομικής βαθμίδας.

248 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

249 Εν προκειμένω, προκειμένου να αποδείξει μείωση της ανταγωνιστικής πίεσης που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, η προσφεύγουσα προβάλλει το ίδιο επιχείρημα με εκείνο που προέβαλε για τον σκοπό αυτό στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως σχετικά με την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, στο οποίο παραπέμπει επίσης προς στήριξη του τρίτου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως. Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό απορρίφθηκε για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 174 έως 184 ανωτέρω, ιδίως διότι πριν από τη συγκέντρωση οι ανταγωνιστές μικρότερου μεγέθους δεν ήταν ικανοί, κατά παραδοχή της ίδιας της προσφεύγουσας, να ασκήσουν ανταγωνιστική πίεση στις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις, οπότε το τρίτο σκέλος δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

250 Εν πάση περιπτώσει, γίνεται δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση που διατυπώνει η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 897 έως 901 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι πλείονες ανταγωνιστές, όπως είναι η προσφεύγουσα, η Tele Columbus και διάφοροι φορείς εκμετάλλευσης τοπικής εμβέλειας (city carriers), ακόμη και φορείς εκμετάλλευσης δορυφορικών υπηρεσιών, θα εξακολουθούσαν να δραστηριοποιούνται στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών μετά τη συγκέντρωση ούτε και αμφισβητεί την ύπαρξη, στην αγορά αυτή, αυξανόμενων ανταγωνιστικών πιέσεων από νέους φορείς εκμετάλλευσης και πλείονες παρόχους τηλεοπτικών υπηρεσιών OTT (βλ. αιτιολογική σκέψη 903), όπερ σημαίνει ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα στην Επιτροπή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση δεν θα μείωνε τις ανταγωνιστικές πιέσεις που ασκούσαν οι εναπομείναντες ανταγωνιστές στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών.

251 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ήταν προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η συγκέντρωση δεν θα προκαλούσε μείωση της ανταγωνιστικής πίεσης που ασκούσαν οι ανταγωνιστές των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών, με αποτέλεσμα το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως να πρέπει να απορριφθεί.

252 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Δ. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κάθετα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος

253 Προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανάλυση της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τα κάθετα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος ενέχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

254 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, στην ενδιάμεση αγορά, οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 3, όπως η Vodafone και η Unitymedia, παρέχουν τηλεοπτικό σήμα μέσω χονδρικής πρόσβασης σε φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4, όπως η Tele Columbus, προκειμένου οι τελευταίοι να μπορούν να παρέχουν λιανικές υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος, ιδίως στους πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

255 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διερεύνησης σχετικών καταγγελιών, εξέτασε τα κάθετα αποτελέσματα της συγκέντρωσης και, ιδίως, εξέτασε την πιθανότητα αποκλεισμού των φορέων αυτών εκμετάλλευσης από την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα, αποκλεισμός που θα λάμβανε τη μορφή επιδείνωσης των όρων τους στην ενδιάμεση αγορά προηγούμενης οικονομικής βαθμίδας στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1476 έως 1506).

256 Κατ’ αρχάς, στην αιτιολογική σκέψη 1476 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι η συγκέντρωση δεν θα δημιουργούσε νέο κάθετο σύνδεσμο μεταξύ της ενδιάμεσης αγοράς προηγούμενης οικονομικής βαθμίδας και της αγοράς των συγκροτημάτων κατοικιών επόμενης οικονομικής βαθμίδας, δεδομένου ότι τόσο η Vodafone όσο και η Unitymedia δραστηριοποιούνταν ήδη στις δύο αυτές αγορές στα αντίστοιχα καλωδιακά τους αποτυπώματα. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκρινε ότι η συγκέντρωση δεν θα επέφερε καμία μεταβολή οφειλόμενη ειδικώς στη δομή των σχετικών αγορών, είτε πρόκειται για την αγορά προηγούμενης οικονομικής βαθμίδας είτε για την αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι, δεδομένου ότι η Tele Columbus ήταν ο μόνος σημαντικός ανταγωνιστής που προμηθευόταν στην ενδιάμεση αγορά από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις, είχε επικεντρώσει την ανάλυσή της στα πιθανά αποτελέσματα μιας επιδείνωσης των όρων συναλλαγών της, επί της ανταγωνιστικής πίεσης που ασκούσε ο εν λόγω φορέας εκμετάλλευσης δικτύου (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1478 έως 1480).

257 Δεύτερον, όσον αφορά, πρώτον, τη δυνατότητα της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να αποκλείσει την Tele Columbus, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η οντότητα αυτή είχε την τεχνική δυνατότητα να αναστείλει την παροχή χονδρικής πρόσβασης στην Tele Columbus ή να επιδεινώσει τους όρους πρόσβασης της τελευταίας στην ενδιάμεση αγορά (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1483 έως 1491 της προσβαλλόμενης απόφασης).

258 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επισήμανε ότι υφίστατο συμφωνία-πλαίσιο μεταξύ της Unitymedia και της Tele Columbus, η οποία προέβλεπε, μεσοπρόθεσμα, προστασία της δεύτερης όσον αφορά ορισμένους από τους πελάτες της που εξυπηρετούνταν χάρη στο ενδιάμεσο σήμα που παρείχε η Unitymedia. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα είχε την τεχνική δυνατότητα να επιδεινώσει τους όρους συναλλαγών που ίσχυαν για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος της Tele Columbus όσον αφορά ορισμένους μόνον από τους πελάτες της στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών επί του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia.

259 Στη συνέχεια, η Επιτροπή πρόσθεσε ότι, για να έχει η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα την τεχνική δυνατότητα να αποκλείσει την Tele Columbus από την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, θα έπρεπε να απολαμβάνει σημαντική ισχύ στην ενδιάμεση αγορά προηγούμενης οικονομικής βαθμίδας. Δεδομένου του περιορισμένου αριθμού αξιόπιστων εναλλακτικών λύσεων που διατίθενται στην αγορά αυτή, η Επιτροπή έκρινε ότι τούτο θα συνέβαινε μετά τη συγκέντρωση, αλλά πρόσθεσε ότι αυτό συνέβαινε και πριν από τη συγκέντρωση, καθόσον η Unitymedia διέθετε ήδη τέτοια ισχύ στο καλωδιακό της αποτύπωμα έναντι της Tele Columbus. Η Επιτροπή συνήγαγε εξ αυτού ότι η συγκέντρωση δεν θα επέφερε συναφώς καμία μεταβολή και, συνεπώς, δεν θα είχε καμία επίδραση στη δυνατότητα της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να αποκλείσει τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 από το καλωδιακό αποτύπωμα καθεμιάς από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις.

260 Δεύτερον, όσον αφορά το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να αποκλείσει την Tele Columbus, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η εν λόγω οντότητα θα μπορούσε να είχε κίνητρο, μετά την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης, να εφαρμόσει και επί του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia τους όρους πρόσβασης στο δικό της δίκτυο επιπέδου 3, τους οποίους η Tele Columbus είχε θεωρήσει λιγότερο ευνοϊκούς από εκείνους που εφάρμοζε η Unitymedia (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1492 έως 1496 της προσβαλλόμενης απόφασης).

261 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή έκρινε ότι, ακόμη και αν οι όροι πρόσβασης της Vodafone θεωρούνταν λιγότερο ευνοϊκοί και ακόμη και αν η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα είχε κίνητρο να τους εφαρμόσει στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia μετά τη συγκέντρωση, μια τέτοια αλλαγή στην εμπορική στρατηγική της εν λόγω οντότητας σε καμία περίπτωση δεν θα ήταν αποτέλεσμα της μεταβολής της δομής της αγοράς οφειλόμενης ειδικώς στη συγκέντρωση. Με άλλα λόγια, η Επιτροπή εκτίμησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η ενδεχόμενη επιδείνωση των όρων πρόσβασης στο δίκτυό της επιπέδου 3 που θα προσέφερε η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα στους φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 θα ήταν αποτέλεσμα απλώς και μόνον της μεταβολής στην εμπορική προσέγγιση της εν λόγω οντότητας, η οποία θα μπορούσε κάλλιστα να είχε λάβει χώρα ανεξάρτητα από τη συγκέντρωση και η οποία, ως εκ τούτου, δεν θα οφειλόταν ειδικώς στη συγκέντρωση.

262 Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα δεν θα είχε κανένα οφειλόμενο ειδικώς στη συγκέντρωση κίνητρο να αποκλείσει την Tele Columbus από την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

263 Τρίτον, η Επιτροπή εξέτασε τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό του σεναρίου όπου η Vodafone θα είχε την ικανότητα και το κίνητρο να επεκτείνει, μετά τη συγκέντρωση, τους υποτιθέμενους λιγότερο ευνοϊκούς όρους της στην ενδιάμεση αγορά επί του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia και κατέληξε στο συμπέρασμα, για τους ακόλουθους λόγους, ότι τα αποτελέσματα αυτά θα ήταν περιορισμένα (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1497 έως 1505 της προσβαλλόμενης απόφασης).

264 Κατ' αρχάς, κατέληξε σε αυτό το συμπέρασμα διότι διαπίστωσε ότι η αποδυνάμωση της Tele Columbus στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia δεν θα επηρέαζε την κύρια δραστηριότητα του εν λόγω φορέα εκμετάλλευσης, δηλαδή τη λιανική παροχή υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών μέσω του δικού της δικτύου επιπέδου 3, το οποίο βρίσκεται σε μεγάλο βαθμό στο καλωδιακό αποτύπωμα της Vodafone (βλ. αιτιολογική σκέψη 1501 της προσβαλλόμενης απόφασης).

265 Στη συνέχεια, η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι η Tele Columbus δεν ασκούσε σημαντική ανταγωνιστική πίεση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Tele Columbus δεν μπορούσε να συμμετάσχει στους διαγωνισμούς που προκηρύχθηκαν από πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών και απαιτούσαν αναβαθμίσεις του δικτύου επιπέδου 3, ότι το σχετικό μερίδιο αγοράς της Tele Columbus αντιπροσώπευε μόνο [0-5] % και ότι η Tele Columbus δεν είχε συμμετάσχει σε μεγάλο αριθμό διαγωνισμών στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ελάχιστες υφιστάμενες ή νέες ευκαιρίες θα μπορούσαν να επηρεαστούν από τον αποκλεισμό της Tele Columbus. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν αποκλειόταν η πρόσβαση της Tele Columbus σε εισροές στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο αποκλεισμός αυτός θα επηρέαζε μόνον τις δραστηριότητές της ως μεταπωλητή του προϊόντος της Unitymedia, οι οποίες δεν δημιουργούσαν σημαντική ανταγωνιστική πίεση (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1502 και 1503 της προσβαλλόμενης απόφασης).

266 Τέλος, η Επιτροπή εξήγησε ότι η Tele Columbus είχε αναπτύξει το δικό της δίκτυο επιπέδου 3 μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό κατά τα έτη που προηγήθηκαν της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης και ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι, εάν δεν πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση, ο εν λόγω φορέας εκμετάλλευσης θα χρησιμοποιήσει το σήμα της Unitymedia για να κατασκευάσει τη δική του υποδομή (βλ. αιτιολογική σκέψη 1504 της προσβαλλόμενης απόφασης).

267 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Vodafone είχε υποβάλει δύο οριστικές προσφορές στην Tele Columbus, εγγυώμενη ότι οι όροι συναλλαγών της οι οποίοι εφαρμόζονταν στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος, μετά τη συγκέντρωση, θα παρέμεναν αμετάβλητοι στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia (βλ. αιτιολογική σκέψη 1505 της προσβαλλόμενης απόφασης).

268 Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση δεν θα παρακώλυε σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών λόγω κάθετων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων (βλ. αιτιολογική σκέψη 1506 της προσβαλλόμενης απόφασης).

269 Στην προκειμένη περίπτωση, το επιχείρημα της προσφεύγουσας προς στήριξη του παρόντος λόγου ακυρώσεως μπορεί να χωριστεί σε δύο σκέλη. Στο πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως αρνήθηκε ότι η πιθανή εφαρμογή από τη Vodafone των

λιγότερο ευνοϊκών όρων συναλλαγών της που ίσχυαν για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος επί των φορέων εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, μετά τη συγκέντρωση, θα οφειλόταν ειδικώς στη συγκέντρωση. Προς στήριξη του πρώτου αυτού σκέλους, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το σκεπτικό που παρέθεσε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 1494 έως 1496 της προσβαλλόμενης απόφασης. Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή όσον αφορά τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών επόμενης οικονομικής βαθμίδας από μια επιδείνωση, όσον αφορά την Tele Columbus, των όρων στην ενδιάμεση αγορά στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia.

270 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να αρχίσει από την εξέταση του δεύτερου σκέλους.

2. Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των δυνητικών αποτελεσμάτων της στρατηγικής αποκλεισμού στον ανταγωνισμό επόμενης οικονομικής βαθμίδας

271 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση των δυνητικών αποτελεσμάτων στον ανταγωνισμό επόμενης οικονομικής βαθμίδας από μια επιδείνωση των όρων που ίσχυαν στην ενδιάμεση αγορά, δεν έλαβε υπόψη τα υπάρχοντα στοιχεία, ήτοι τις δηλώσεις της Tele Columbus ότι στηρίχθηκε μόνο προσωρινά στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος που παρείχε η Unitymedia πριν από τη συγκέντρωση, εν αναμονή της ανάπτυξης του δικού της δικτύου επιπέδου 3. Η Επιτροπή υποβάθμισε επίσης το γεγονός ότι και άλλοι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4 θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιήσουν προσωρινά την πρόσβαση στο δίκτυο επιπέδου 3 των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων προκειμένου να προσεγγίσουν πελάτες στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών πριν αναπτύξουν το δικό τους δίκτυο επιπέδου 3.

272 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έσφαλε κρίνοντας ότι ο αποκλεισμός της Tele Columbus δεν θα μείωνε την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσε η Tele Columbus στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, δεδομένου ότι ένας τέτοιος αποκλεισμός θα επηρέαζε μόνο τις ασκούμενες από αυτή δραστηριότητες μεταπώλησης του προϊόντος της Unitymedia. Κατά την προσφεύγουσα, καθόσον η Tele Columbus ήταν ελεύθερη να αποφασίζει για την τιμή και τους όρους που ίσχυαν για τη μεταπώληση του εν λόγω προϊόντος, ασκούσε πράγματι ανταγωνιστική πίεση στην Unitymedia.

273 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε, κατά την ανάλυση των κάθετων αποτελεσμάτων της πράξης συγκέντρωσης, να λάβει υπόψη την οριστική προσφορά της Vodafone, σύμφωνα με την οποία δεν θα επιδεινώνονταν οι συμβατικοί όροι που ίσχυαν για την Tele Columbus στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia. Πράγματι, μια τέτοια προσφορά σαφώς δεν πληρούσε τις απαιτήσεις της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που είναι αποδεκτά βάσει των κανονισμών 139/2004 και 802/2004 (ΕΕ 2008, C 267, σ. 1, στο εξής: ανακοίνωση σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα) και δεν θα μπορούσε, επομένως, να αποτελέσει επαρκή βάση για να αποκλειστεί η ύπαρξη σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών λόγω κάθετων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων.

274 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

275 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι από την παράγραφο 31 των κατευθυντήριων γραμμών για την αξιολόγηση των μη οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2008, C 265, σ. 6, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις) προκύπτει ότι αποκλεισμός ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε εισροές υπάρχει όταν, μετά τη συγκέντρωση, η νέα επιχείρηση ενδέχεται να περιορίσει την πρόσβαση στα προϊόντα ή στις υπηρεσίες που θα παρείχε εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση, ιδίως σε περίπτωση που η νέα οντότητα ενδέχεται να αυξήσει το κόστος των ανταγωνιστών της που δραστηριοποιούνται σε αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας, καθιστώντας δυσχερέστερη για αυτούς την προμήθεια εισροών υπό παρεμφερείς τιμές και συνθήκες με εκείνες που θα ίσχυαν αν δεν υπήρχε η συγκέντρωση.

276 Σύμφωνα με την παράγραφο 32 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, κατά την αξιολόγηση της πιθανότητας ενός επιζήμιου για τον ανταγωνισμό σεναρίου αποκλεισμού ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε εισροές, η Επιτροπή εξετάζει, πρώτον, κατά πόσον η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα έχει, μετά τη συγκέντρωση, την ικανότητα να δημιουργήσει ουσιαστικά εμπόδια πρόσβασης σε εισροές, δεύτερον, κατά πόσον έχει κίνητρο να πράξει κάτι τέτοιο και, τρίτον, κατά πόσον μια στρατηγική αποκλεισμού από την αγορά θα έχει σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας.

277 Επισημαίνεται ότι οι τρεις αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, οπότε η απουσία μιας εξ αυτών αρκεί για να αποκλειστεί ο κίνδυνος επιζήμιου για τον ανταγωνισμό αποκλεισμού των ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε εισροές (αποφάσεις της 23ης Μαΐου 2019, KPN κατά Επιτροπής, T-370/17, EU:T:2019:354, σκέψεις 118 και 119, και της 27ης Ιανουαρίου 2021, KPN κατά Επιτροπής, T-691/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:43, σκέψεις 111 και 112). Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα την τρίτη από τις προϋποθέσεις αυτές, επισημαίνεται ότι, για να πληρούται η προϋπόθεση αυτή, πρέπει να αποδεικνύεται σημαντική επίπτωση στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας, όπως προκύπτει από την παράγραφο 32 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις.

278 Διαπιστώνεται ότι, μολονότι από τη συγκέντρωση δεν προέκυψε νέος κάθετος σύνδεσμος μεταξύ της ενδιάμεσης αγοράς προηγούμενης οικονομικής βαθμίδας και της αγοράς των συγκροτημάτων κατοικιών, η οποία αποτελεί αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας, η Επιτροπή εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 1476 έως 1506 της προσβαλλόμενης απόφασης, τις τρεις αυτές προϋποθέσεις, χωρίς η προσφεύγουσα να επικρίνει την εν λόγω προσέγγιση αυτή καθ' εαυτή.

279 Προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει πλείονα στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη όταν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούται η τρίτη προϋπόθεση.

280 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί σειρά σημαντικών στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή προκειμένου να αποδείξει τον περιορισμένο χαρακτήρα των αποτελεσμάτων στον ανταγωνισμό μιας στρατηγικής αποκλεισμού που θα εφάρμοζε η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα, η οποία θα συνίστατο στην επιδείνωση, έναντι της Tele Columbus (και άλλων φορέων εκμετάλλευσης δικτύου επιπέδου 4), των όρων συναλλαγών που ίσχυαν για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia.

281 Παραδείγματος χάριν, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι μια τέτοια στρατηγική δεν θα επηρέαζε την κύρια δραστηριότητα της Tele Columbus, δεδομένου ότι αυτή ασκείτο εκτός του καλωδιακού αποτυπώματος της Unitymedia. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί πλείονα από τα στοιχεία που οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι μια ενδεχόμενη στρατηγική αποκλεισμού από την αγορά δεν θα είχε σε καμία περίπτωση σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας, ήτοι η μη συμμετοχή της Tele Columbus σε διαγωνισμούς που απαιτούσαν αναβαθμίσεις του δικτύου επιπέδου 3, το πολύ μικρό μερίδιο αγοράς της Tele Columbus, δεδομένου ότι το σχετικό μερίδιο αγοράς της ήταν [0-5] %, και η περιορισμένη συμμετοχή της Tele Columbus σε διαγωνισμούς στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia.

282 Επιπλέον, πρέπει να εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα.

283 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Tele Columbus στηρίχθηκε μόνο προσωρινώς στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος που παρείχε η Unitymedia, εν αναμονή της ανάπτυξης του δικού της δικτύου επιπέδου 3, σημειώνεται ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής βασίστηκαν στην απάντηση της Vodafone στην ανακοίνωση αιτιάσεων και υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν εξηγεί γιατί η απάντηση αυτή ήταν πιο αξιόπιστη από τις δηλώσεις της ίδιας της Tele Columbus.

284 Ωστόσο, από την αιτιολογική σκέψη 798 και το γράφημα 20 της προσβαλλόμενης απόφασης, στα οποία παραπέμπει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 1504 της απόφασης, προκύπτει ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής βασίζονται τόσο στην απάντηση στην ανακοίνωση αιτιάσεων όσο και στα αριθμητικά στοιχεία της ίδιας της Tele Colombus. Από τα στοιχεία που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 744, στοιχείο α', και στις αιτιολογικές σκέψεις 797 έως 799 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η Tele Columbus ουδέποτε επιχείρησε πραγματικά να προβεί σε επικάλυψη του καλωδιακού δικτύου άλλου φορέα εκμετάλλευσης κατά τα έτη πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, γεγονός που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Ειδικότερα, το γράφημα 20 της προσβαλλόμενης απόφασης, που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 798 της απόφασης, καταδεικνύει ότι ο αριθμός των νοικοκυριών που ήταν συνδεδεμένα με το δίκτυο της Tele Columbus δεν είχε αυξηθεί σημαντικά μεταξύ 2012 και 2018, η δε αύξηση οφειλόταν αποκλειστικώς στην απόκτηση προϋφιστάμενων στοιχείων ενεργητικού άλλων εταιριών. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να αντικρούει το συμπέρασμα ότι η Tele Columbus «[είχε] αναπτύξει ελάχιστα την υποδομή επιπέδου 3 τα τελευταία χρόνια».

285 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι μια επένδυση σε υποδομή επιπέδου 3 δεν θα οδηγούσε αυτομάτως σε αύξηση του αριθμού των πραγματικά συνδεδεμένων νοικοκυριών (αντίθετα προς όσα διαλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 799 της προσβαλλόμενης απόφασης). Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, η στασιμότητα του συνολικού αριθμού των συνδεδεμένων νοικοκυριών δεν αρκούσε για να αποδείξει τη σημασία της Tele Columbus από άποψη ανταγωνισμού, δεδομένου ότι η απόκτηση νέων πελατών μέσω της επέκτασης του δικτύου θα μπορούσε να αντισταθμιστεί από την προσωρινή απώλεια άλλων πελατών.

286 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι η μη αύξηση του αριθμού των πραγματικά συνδεδεμένων νοικοκυριών με την Tele Columbus αποτελεί σοβαρή ένδειξη της απουσίας σημαντικών επενδύσεων στην επέκταση του δικτύου της ή, τουλάχιστον, του ότι η ενδεχόμενη επέκταση του δικτύου δεν θα ήταν επιτυχής ή αποδοτική.. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προτείνει άλλες μεθόδους για τη μέτρηση του ανταγωνιστικού αποτελέσματος μιας επέκτασης δικτύου πέρα από την αύξηση του αριθμού των συνδεδεμένων νοικοκυριών.

287 Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι άλλοι ανταγωνιστές, όπως η ίδια, θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την (προσωρινή) πρόσβαση στην υποδομή επιπέδου 3 των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση προκειμένου να μπορέσουν να ανταγωνιστούν στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, πριν αναπτύξουν σε συνεχή βάση τα δικά τους δίκτυα επιπέδου 3 (οπτικών ινών).

288 Ωστόσο, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 1479 της προσβαλλόμενης απόφασης, οι ανεξάρτητοι φορείς εκμετάλλευσης επιπέδου 4 διαδραματίζουν πολύ περιορισμένο ρόλο στις ανταγωνιστικές σχέσεις. Εξάλλου, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, χωρίς να την αντικρούει η προσφεύγουσα, η τελευταία δεν είχε, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, κάνει χρήση της πρόσβασης στην υποδομή επιπέδου 3 των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων, προκειμένου να είναι σε θέση να ανταγωνιστεί στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, πριν αναπτύξει σε συνεχή βάση το δικό της δίκτυο οπτικών ινών. Τέλος, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι προτίθεται, στο προσεχές μέλλον, να αποκτήσει πρόσβαση στην υποδομή επιπέδου 3 των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση, προκειμένου να είναι σε θέση να ανταγωνιστεί στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, πριν αναπτύξει σε συνεχή βάση το δικό της δίκτυο οπτικών ινών.

289 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Tele Columbus ασκούσε ανταγωνιστική πίεση στην Unitymedia, παρά το γεγονός ότι απλώς μεταπωλούσε το προϊόν της τελευταίας στο καλωδιακό της αποτύπωμα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό δεν συνοδεύεται από στοιχεία ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις εξηγήσεις που διαλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 1501 και 1503 της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 264 και 265 ανωτέρω.

290 Συνεπώς, τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύουν ότι ήταν προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της καταδείκνυαν ότι η αποδυνάμωση της Tele Columbus στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia θα είχε περιορισμένα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

291 Τρίτον, όσον αφορά τις οριστικές προσφορές της Vodafone προς την Tele Columbus και το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να τις λάβει υπόψη, προκύπτει από τις δύο αυτές προσφορές ότι η Vodafone έδωσε σαφές μήνυμα ότι δεν επιθυμούσε να επιδεινώσει τη θέση της Tele Columbus στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, το οποίο η Επιτροπή είχε δικαίωμα να λάβει υπόψη κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων στον ανταγωνισμό. Πράγματι, καμία διάταξη στον κανονισμό 139/2004 δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να λάβει υπόψη αυτό το πραγματικό στοιχείο προκειμένου να ενισχύσει το συμπέρασμά της ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα παρακώλυε σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών, καθώς και στην πιθανή περιφερειακή αγορά που αντιστοιχούσε στο καλωδιακό αποτύπωμα της Unitymedia, λόγω κάθετων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων.

292 Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις οριστικές προσφορές της Vodafone μόνον ως συμπληρωματικό στοιχείο του πραγματικού προς στήριξη του συμπεράσματός της. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν κατέστησε τις προσφορές αυτές υποχρεωτικές σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004.

293 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι δεν ήταν προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι οποιαδήποτε στρατηγική αποκλεισμού δεν θα είχε σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας.

294 Επιπλέον, η ικανότητα δημιουργίας ουσιαστικών εμποδίων πρόσβασης σε εισροές, το κίνητρο για κάτι τέτοιο και τα αρνητικά αποτελέσματα μιας στρατηγικής αποκλεισμού από την αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας αποτελούν τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις, οπότε η απουσία μίας εξ αυτών αρκεί για να αποκλειστεί ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό αποκλεισμός από την πρόσβαση σε εισροές (βλ. σκέψη 277 ανωτέρω και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

295 Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση των δυνητικών συνεπειών μιας στρατηγικής αποκλεισμού στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας (ήτοι την τρίτη από τις προϋποθέσεις αυτές), το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί η βασιμότητα του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι ήταν εσφαλμένο το σκεπτικό της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 1494 έως 1496 της προσβαλλόμενης απόφασης, βάσει του οποίου η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα δεν είχε κανένα κίνητρο οφειλόμενο ειδικώς στη συγκέντρωση να αποκλείσει την Tele Columbus από την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών (δηλαδή τη δεύτερη από τις προϋποθέσεις αυτές).

296 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί ο λόγος απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή.

Ε. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά τα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στη χονδρική αγορά απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος

297 Προς στήριξη του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανάλυση της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στη χονδρική αγορά απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος ενέχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

298 Όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 25 και 26 ανωτέρω, στην αγορά χονδρικής παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών, οι τηλεοπτικοί σταθμοί (από την πλευρά της προσφοράς) παρείχαν τηλεοπτικά κανάλια στους παρόχους λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών (από την πλευρά της ζήτησης), όπως η Vodafone, η Unitymedia ή η προσφεύγουσα, οι οποίοι τα αποκτούσαν προκειμένου να παρέχουν οπτικοακουστικές υπηρεσίες στους τελικούς χρήστες. Στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, οι ίδιοι αυτοί πάροχοι λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών (από την πλευρά της προσφοράς) χρησιμοποιούσαν την υποδομή τους για να προσφέρουν στους ίδιους αυτούς τηλεοπτικούς σταθμούς (από την πλευρά της ζήτησης), έναντι καταβολής τελών τροφοδότησης, υπηρεσία μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος για τα κανάλια τους. Με άλλα λόγια, οι φορείς της χονδρικής αγοράς τηλεοπτικού σήματος ήταν οι ίδιοι με εκείνους που δραστηριοποιούνταν στην αγορά χονδρικής παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών, αλλά οι πάροχοι τηλεοπτικών υπηρεσιών, όπως οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις,

βρίσκονταν στην πλευρά της προσφοράς στην πρώτη αγορά και στην πλευρά της ζήτησης στη δεύτερη αγορά. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι δύο αυτές αγορές χονδρικής συνδέονταν στενά μεταξύ τους, κατά το μέτρο που οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των τηλεοπτικών σταθμών και των παρόχων λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών κάλυπταν συνήθως και τις δύο πτυχές (μετάδοση τηλεοπτικού σήματος, αφενός, και απόκτηση καναλιών, αφετέρου).

299 Κατόπιν αναλύσεως των αγορών αυτών, η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα παρακώλυε σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά χονδρικής παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών.

300 Όσον αφορά τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίστατο σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού λόγω της ικανότητας και του κινήτρου της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, αφενός, να επιβάλει δυσμενέστερους συμβατικούς και οικονομικούς όρους στους τηλεοπτικούς σταθμούς και, αφετέρου, να εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών, όπως η OTT και η HBBTV, και έκρινε ότι αυτό θα είχε αρνητικά αποτελέσματα στους τηλεθεατές στη Γερμανία (βλ., αφενός, αιτιολογικές σκέψεις 1205 έως 1265 και, αφετέρου, αιτιολογικές σκέψεις 1266 έως 1292 της προσβαλλόμενης απόφασης).

301 Αντιθέτως, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν δυνατόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα μπορούσε ενδεχομένως, λόγω της αύξησης της ισχύος της στην αγορά αυτή, να επιτύχει τη σύναψη, με τους τηλεοπτικούς σταθμούς και τους κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων, συμφωνιών αποκλειστικότητας, οι οποίες θα είχαν αρνητικό αντίκτυπο στην πρόσβαση των ανταγωνιστικών λιανικών παρόχων τηλεόρασης σε τηλεοπτικά κανάλια ή τηλεοπτικό περιεχόμενο.

302 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 1164 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή παρατήρησε κατ' αρχάς, ότι η αγορά αυτή δεν χαρακτηριζόταν στη Γερμανία από τέτοιου είδους συμφωνίες αποκλειστικότητας μεταξύ τηλεοπτικών σταθμών και κατόχων τηλεοπτικών δικαιωμάτων, αφενός, και παρόχων λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, αφετέρου.

303 Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε, ως αποτέλεσμα της αυξημένης ισχύος της στην αγορά ως λιανικού παρόχου τηλεοπτικού σήματος, τη δυνατότητα να εξαναγκάσει τους τηλεοπτικούς σταθμούς και τους κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων να συνάψουν με αυτήν συμφωνίες αποκλειστικότητας για τηλεοπτικά κανάλια ή τηλεοπτικό περιεχόμενο. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επισήμανε ότι είχε επικεντρώσει την ανάλυσή της ιδίως στο γερμανικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου (Bundesliga), δηλαδή στο σημαντικότερο αθλητικό γεγονός στη Γερμανία, διευκρινίζοντας ότι οι ίδιες εκτιμήσεις ισχύουν και για άλλα δημοφιλή αθλητικά γεγονότα ή τηλεοπτικό περιεχόμενο, για τα οποία δεν είχε βρει άμεσες αποδείξεις στα στοιχεία του φακέλου (βλ. αιτιολογική σκέψη 1165 της προσβαλλόμενης απόφασης).

304 Πρώτον, στις αιτιολογικές σκέψεις 1173 έως 1176 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον ο Sky, κάτοχος της πλειοψηφίας των αποκλειστικών δικαιωμάτων μετάδοσης της Bundesliga, θα ήταν πιθανό να αποδεχθεί να συνάψει συμφωνίες αποκλειστικότητας με την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν πιθανό, δεδομένου ότι, ενώ ο Sky θα τελούσε σε σχέση εξάρτησης από την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα ως προς τη διανομή του περιεχομένου του, τελούσε σε σχέση εξάρτησης εξίσου, αν όχι περισσότερο, από άλλα μέσα μετάδοσης, ιδίως από τον φορέα δορυφορικής τηλεόρασης Astra, όπερ σημαίνει ότι ο Sky θα

έχανε σημαντικό μέρος των εσόδων του σε περίπτωση σύναψης συμφωνίας αποκλειστικότητας με την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη ότι ο Sky, διεθνής φορέας και κύριος πάροχος υπηρεσιών συνδρομητικής τηλεόρασης στη Γερμανία, διέθετε ορισμένη αντισταθμιστική αγοραστική ισχύ.

305 Δεύτερον, στις αιτιολογικές σκέψεις 1177 έως 1183 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα μπορούσε ευλόγως να υιοθετήσει στρατηγική με στόχο την απόκτηση αποκλειστικής πρόσβασης σε άλλα τηλεοπτικά κανάλια ή τηλεοπτικό περιεχόμενο, ιδίως τηλεοπτικούς σταθμούς ή κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων με μικρότερη αντισταθμιστική αγοραστική ισχύ σε σχέση με τον Sky. Βάσει των εσωτερικών εγγράφων των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων και της απάντησής τους στην ανακοίνωση αιτιάσεων, η Επιτροπή έκρινε ότι, ακόμη και αν η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα είχε τη δυνατότητα να υιοθετήσει μια τέτοια στρατηγική, ήταν αμφίβολο ότι θα είχε το κίνητρο να το πράξει, καθώς μια τέτοια στρατηγική θα είχε υψηλό κόστος εφαρμογής, πλην όμως αβέβαια αποτελέσματα όσον αφορά τα οφέλη.

306 Τρίτον, στις αιτιολογικές σκέψεις 1184 έως 1197 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εμβάθυνε την ανάλυση του κινήτρου της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να αποκλείσει τους ανταγωνιστές της αποκτώντας αποκλειστικά δικαιώματα επί ορισμένου τηλεοπτικού περιεχομένου, εξετάζοντας τα εσωτερικά έγγραφα των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση σχετικά με μια τέτοια στρατηγική. Κατά την Επιτροπή, από τα εν λόγω έγγραφα προέκυπτε σαφώς ότι καθεμία από τις μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις είχε ήδη εξετάσει τη δυνατότητα απόκτησης αθλητικών καναλιών ή αθλητικού περιεχομένου σε αποκλειστική βάση, αλλά τελικώς είχε εγκαταλείψει τα σχέδια αυτά, όπως εξήγησαν με στοιχεία οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις με την απάντηση στην ανακοίνωση αιτιάσεων. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε κίνητρο να χρησιμοποιήσει την ευρύτερη πελατειακή της βάση για να διαπραγματευτεί με τους τηλεοπτικούς σταθμούς συμφωνίες αποκλειστικότητας για «premium» περιεχόμενο, με σκοπό να αποκλείσει ανταγωνιστικούς παρόχους λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών.

307 Τέλος, για λόγους πληρότητας, η Επιτροπή εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις 1198 έως 1203 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά πόσον μια υποθετική στρατηγική αποκλειστικότητας που θα εφάρμοζε η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα μπορούσε να παράγει σημαντικά αποτελέσματα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό που θα προκαλούσαν, ιδίως, τον αποκλεισμό των ανταγωνιστικών παρόχων λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, με επιζήμιες συνέπειες για τους καταναλωτές.

308 Με βάση στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η συντριπτική πλειονότητα των Γερμανών τηλεθεατών δεν θα άλλαζε πάροχο λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών προκειμένου να έχει πρόσβαση σε αποκλειστικό αθλητικό περιεχόμενο, η Επιτροπή έκρινε ότι, ακόμη και αν η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα εφάρμοζε μια στρατηγική αποκλειστικότητας, τούτο δεν συνεπαγόταν σημαντική μείωση της πελατειακής βάσης των ανταγωνιστικών παρόχων. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη ότι, ακόμη και σε τέτοια περίπτωση, η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα αντιμετώπιζε τον ανταγωνισμό του Sky, ο οποίος ακολουθούσε στρατηγική μη αποκλειστικής διανομής του τηλεοπτικού του περιεχομένου σε διάφορες πλατφόρμες, γεγονός που θα παρείχε σε ανταγωνιστικούς παρόχους τη δυνατότητα να έχουν σε κάθε περίπτωση πρόσβαση στο «premium» περιεχόμενό του. Η Επιτροπή συνήγαγε από αυτό

ότι ήταν απίθανο η εφαρμογή μιας στρατηγικής αποκλειστικότητας από την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να μπορούσε να παράγει σημαντικά αποτελέσματα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό.

309 Για όλους αυτούς τους λόγους, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 1204 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, ακόμη και αν η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα είχε αυξημένη ισχύ στην αγορά μετά τη συγκέντρωση, δεν μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ήταν πιθανό η εν λόγω οντότητα να επιτύχει τη σύναψη, με τους τηλεοπτικούς σταθμούς και τους κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων, συμφωνιών αποκλειστικότητας, οι οποίες θα είχαν αρνητικό αντίκτυπο στην πρόσβαση των ανταγωνιστικών τηλεοπτικών παρόχων λιανικής σε τηλεοπτικά κανάλια ή τηλεοπτικό περιεχόμενο.

310 Εν προκειμένω, η επιχειρηματολογία που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του παρόντος λόγου ακυρώσεως χωρίζεται σε δύο σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής, ότι δηλαδή οι τηλεοπτικοί σταθμοί και οι κάτοχοι τηλεοπτικών δικαιωμάτων δεν θα ήταν πιθανό να συνάψουν συμφωνίες αποκλειστικότητας με την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα, παρά την αύξηση της ισχύος της τελευταίας στην αγορά, είναι εσφαλμένο και βασίζεται σε ελλιπή και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης στον ανταγωνισμό στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος. Προς στήριξη του δεύτερου σκέλους, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι περιορίστηκε να εξετάσει κατά πόσον η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε την ικανότητα και το κίνητρο να εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη της τηλεόρασης OTT και της HBBTV, αλλά δεν έλαβε υπόψη τον αντίκτυπο της πράξης συγκέντρωσης σε άλλες εξίσου καινοτόμες τηλεοπτικές υπηρεσίες, όπως η IPTV.

2. Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά τον αποκλεισμό από την αγορά μέσω συμφωνιών (μερικής ή πλήρους) αποκλειστικότητας

311 Προς στήριξη του πρώτου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι είναι εσφαλμένη και ελλιπής η αξιολόγηση, στην προσβαλλόμενη απόφαση, του κινήτρου της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση να συνάπτει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας.

312 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι ελλιπής η αξιολόγηση, στην προσβαλλόμενη απόφαση, του κινήτρου της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση να εφαρμόσει μια στρατηγική μερικής αποκλειστικότητας.

313 Τρίτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι ένας υποθετικός πλήρης ή μερικός αποκλεισμός του περιεχομένου δεν θα μπορούσε να έχει σημαντικά αποτελέσματα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό.

α) Επί του φερόμενου ως ελλιπούς και εσφαλμένου χαρακτήρα της εξέτασης από την Επιτροπή του κινήτρου της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση να συνάπτει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας

314 Κατά την προσφεύγουσα, πρώτον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το κόστος από τη σύναψη συμφωνιών πλήρους αποκλειστικότητας θα μειωνόταν όσο θα αυξανόταν ο αριθμός των τελικών πελατών της πλατφόρμας και, ως εκ τούτου, εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η

προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα δεν θα είχε κίνητρο να συνάψει τέτοιες συμφωνίες. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Unitymedia είχε αποκτήσει στο παρελθόν ορισμένα δικαιώματα της Bundesliga, γεγονός που αποδεικνύει ότι υπήρχε ήδη τέτοια στρατηγική. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της αύξησης της πελατειακής της βάσης λόγω της συγκέντρωσης, η αποκλειστικότητα θα ήταν πιο ελκυστική για την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα.

315 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εξέταση που διενήργησε η Επιτροπή είναι ελλιπής, καθόσον επικεντρώθηκε μόνο στην υπόθεση της απόκτησης αποκλειστικών δικαιωμάτων για την Bundesliga, και εσφαλμένη, καθόσον η Επιτροπή θεώρησε εσφαλμένα ότι οι εκτιμήσεις που ίσχυαν για τα δικαιώματα της Bundesliga θα ίσχυαν και για άλλες αθλητικές εκδηλώσεις ή άλλο δημοφιλές περιεχόμενο, ενώ τα δυνητικά πλεονεκτήματα μιας στρατηγικής αποκλεισμού τέτοιου περιεχομένου ήταν, κατά την προσφεύγουσα, διαφορετικά.

316 Τρίτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα πλεονεκτήματα μιας στρατηγικής αποκλειστικότητας για την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα (και η τάση των τηλεοπτικών σταθμών να αποδέχονται συμφωνίες αποκλειστικότητας) ήταν πιθανόν να μεταβληθούν στο μέλλον, λόγω των αυξημένων δυνατοτήτων της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να προσφέρει συνδυασμένες προσφορές πολλαπλών υπηρεσιών σε μια ιδιαιτέρως ευρεία πελατειακή βάση σε όλη τη Γερμανία και του γεγονότος ότι το αποκλειστικό περιεχόμενο θα μπορούσε να βοηθήσει την εν λόγω οντότητα να αυξήσει τις πωλήσεις της σε προσφορές FMC σε πελάτες που θα μπορούσαν να παρακολουθούν το περιεχόμενο αυτό στο κινητό τους τηλέφωνο.

317 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

318 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις εκτιμήσεις της Επιτροπής που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι θα ήταν απίθανο η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να έχει κίνητρο να συνάψει συμφωνία πλήρους αποκλειστικότητας με τον Sky, όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 1173 έως 1176 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψη 304 ανωτέρω), βασιζόμενη ιδίως στο γεγονός ότι ο Sky τελούσε κατά τον ίδιο τρόπο, ή ακόμη περισσότερο, σε σχέση εξάρτησης από άλλους φορείς εκμετάλλευσης δικτύου, πλην της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, προκειμένου να μπορεί να μεταδίδει το περιεχόμενό του. Κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε επίσης ότι δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι το κίνητρο του Sky να συνάψει πλήρη συμφωνία αποκλειστικότητας με την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα ήταν περιορισμένο.

319 Επιπλέον, όσον αφορά τις εκτιμήσεις της Επιτροπής που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ήταν αμφίβολο αν η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε κίνητρο να συνάψει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας με άλλους παρόχους περιεχομένου πλην του Sky, όπως εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 1177 έως 1183 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψη 305 ανωτέρω), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, εν γένει, ότι το κόστος που προκύπτει από τη σύναψη συμφωνιών πλήρους αποκλειστικότητας μειώνεται όσο αυξάνεται ο αριθμός των τελικών πελατών της πλατφόρμας ή ότι μια στρατηγική αποκλειστικότητας θα ήταν πιο ελκυστική μετά τη συγκέντρωση από ό,τι στο παρελθόν, αλλά δεν προσκομίζει συγκεκριμένα στοιχεία που να θέτουν υπό αμφισβήτηση τις διαπιστώσεις της Επιτροπής.

320 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, στη Γερμανία, θα υπήρχε επαρκώς ισχυρή συσχέτιση μεταξύ της παρουσίας ελκυστικών καναλιών ή περιεχομένου στην τηλεοπτική πλατφόρμα ενός φορέα και της ικανότητάς του να προσελκύει νέους τηλεθεατές, η οποία θα καθιστούσε δυνατή, με επαρκή βαθμό πιθανολόγησης, την απόσβεση του υψηλού κόστους των

συμφωνιών πλήρους αποκλειστικότητας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει επαρκώς ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε κίνητρο να υιοθετήσει στο μέλλον εμπορική στρατηγική βασιζόμενη στην πλήρη αποκλειστικότητα, καθιστώντας, επομένως, δυνατή την αμφισβήτηση των σχετικών εκτιμήσεων της Επιτροπής.

321 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εξέταση από την Επιτροπή του κινήτρου της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να συνάπτει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας ήταν ελλιπής, καθόσον περιορίστηκε στη Bundesliga, και εσφαλμένη, διαπιστώνεται ότι ο αποκλεισμός ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε εισροές μπορεί να εγείρει προβλήματα ανταγωνισμού μόνο εάν αφορά «σημαντικές εισροές» για το προϊόν της αγοράς επόμενης οικονομικής βαθμίδας, όπως επισημαίνεται στην παράγραφο 34 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις.

322 Συνεπώς, γίνεται δεκτό ότι εάν μια στρατηγική πλήρους αποκλεισμού στο πιο ελκυστικό περιεχόμενο (όπως η Bundesliga) δεν προκαλεί αλλαγή παρόχου σε επαρκή έκταση ώστε να είναι αποδοτική, μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι άλλα είδη «λιγότερο σημαντικού» περιεχομένου θα ήταν ακόμη λιγότερο πιθανό να προκαλέσουν αλλαγή παρόχου, με αποτέλεσμα η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να έχει μικρότερο κίνητρο να προσπαθήσει να εφαρμόσει μια στρατηγική πλήρους αποκλεισμού σε τέτοιο περιεχόμενο. Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι εξέτασε μόνο την υποθετική περίπτωση απόκτησης αποκλειστικών δικαιωμάτων για την Bundesliga, και ότι θεώρησε ότι οι εκτιμήσεις αυτές εφαρμόζονταν και σε λιγότερο δημοφιλές περιεχόμενο.

323 Επιπλέον, η προσφεύγουσα επικαλείται μόνον το μικρότερο κόστος μιας στρατηγικής αποκλεισμού λιγότερο ελκυστικού περιεχομένου, αλλά δεν εκθέτει ούτε τους λόγους για τους οποίους θα αποδοτικότερο για την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να ακολουθήσει μια στρατηγική απόκτησης αποκλειστικών δικαιωμάτων σε λιγότερο ελκυστικό περιεχόμενο σε σχέση με την Bundesliga ούτε τους λόγους για τους οποίους το εν λόγω περιεχόμενο θα ήταν επαρκώς «σημαντικό», κατά την έννοια της παραγράφου 34 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, ώστε ο αποκλεισμός ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε αυτήν την εισροή να εγείρει προβλήματα ανταγωνισμού.

324 Εν πάση περιπτώσει, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 1184 έως 1197 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψη 306 ανωτέρω) προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε το ζήτημα του κατά πόσον η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε κίνητρο να αποκτήσει αποκλειστικά δικαιώματα για άλλες αθλητικές εκδηλώσεις ή άλλο δημοφιλές περιεχόμενο περαν της Bundesliga, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το γεγονός ότι η Unitymedia είχε, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, αποκτήσει ορισμένα δικαιώματα για την Bundesliga το 2005.

325 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις αυξημένες δυνατότητες της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να παρέχει συνδυασμένες προσφορές πολλαπλών υπηρεσιών σε μια ιδιαιτέρως ευρεία πελατειακή βάση σε όλη τη Γερμανία και το γεγονός ότι το αποκλειστικό περιεχόμενο θα μπορούσε να τη βοηθήσει να αυξήσει τις πωλήσεις της σε προσφορές FMC, επισημαίνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 149, στοιχείο β′, σημεία iv έως vi, της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε τη χαμηλή διείσδυση των προσφορών FMC στη Γερμανία, γεγονός που επιβεβαιώθηκε από τους ανταγωνιστές των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων στο πλαίσιο της έρευνας αγοράς. Πράγματι, σύμφωνα με τις εκθέσεις τρίτων, το 2017 μόνο το 8,4 % των νοικοκυριών ή το 10,8 %

της πελατειακής βάσης σταθερής ευρυζωνικής σύνδεσης, δηλαδή 3,5 εκατομμύρια νοικοκυριά, αγόρασαν προϊόν FMC. Η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι η μελέτη της συμβουλευτικής εταιρίας WIK-consulting, την οποία προσκόμισε τρίτος κατά τη διοικητική διαδικασία, κατέληγε στο συμπέρασμα ότι δεν θα υπήρχαν σημαντικές αλλαγές στην ανταγωνιστική δυναμική στη Γερμανία στο προσεχές μέλλον ως αποτέλεσμα των συνδυασμένων πωλήσεων προϊόντων σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, δεδομένου ότι οι Γερμανοί καταναλωτές θα συνέχιζαν να αγοράζουν αυτά τα δύο είδη προϊόντων χωριστά, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.

326 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε κατά πόσον τα πλεονεκτήματα μιας στρατηγικής αποκλειστικότητας (και η τάση των τηλεοπτικών σταθμών να αποδέχονται συμφωνίες αποκλειστικότητας) ήταν πιθανό να μεταβληθούν στο μέλλον ως αποτέλεσμα των αυξημένων δυνατοτήτων που θα είχε η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να προτείνει συνδυασμένες προσφορές πολλαπλών υπηρεσιών, και ιδίως προσφορές FMC, σε μια ιδιαιτέρως ευρεία πελατειακή βάση σε ολόκληρη τη Γερμανία.

327 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας περί ελλιπούς και εσφαλμένης εξέτασης, από την Επιτροπή, του κινήτρου της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να συνάπτει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας.

β) Επί του φερόμενου ως ελλιπούς χαρακτήρα της εξέτασης από την Επιτροπή του κινήτρου της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση να συνάπτει συμφωνίες μερικής αποκλειστικότητας

328 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το ενδεχόμενο η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να προβεί σε μερικό αποκλεισμό συγκεκριμένων, ενός ή περισσοτέρων, ανταγωνιστών στις αγορές των συγκροτημάτων κατοικιών και των μεμονωμένων κατοικιών επόμενης οικονομικής βαθμίδας, όπως η προσφεύγουσα, εμποδίζοντας έτσι τους τηλεοπτικούς σταθμούς να διανέμουν τα κανάλια και το περιεχόμενό τους σε αυτούς τους ανταγωνιστές ή στερώντας από τους εν λόγω ανταγωνιστές την πρόσβαση σε ορισμένες καινοτόμες τηλεοπτικές λειτουργίες, όπως το VOD και η ετεροχρονισμένη προβολή ή η catch-up προβολή.

329 Κατά την προσφεύγουσα, μια τέτοια στρατηγική μερικού αποκλεισμού ήταν ακόμη πιο πιθανή, διότι θα ήταν λιγότερο δαπανηρή για την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα και ευχερέστερα αποδεκτή από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, ενώ ταυτοχρόνως θα συνεπαγόταν δυσμενή αποτελέσματα για τους στοχοποιημένους ανταγωνιστές.

330 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

331 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής, στο πλαίσιο της εξέτασης πιθανού κινήτρου για τη σύναψη συμφωνιών πλήρους αποκλειστικότητας με τον Sky (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1173 έως 1176 της προσβαλλόμενης απόφασης και σκέψη 304 ανωτέρω), αρκούσαν για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να ακολουθήσει στρατηγική βασιζόμενη στη μερική αποκλειστικότητα με τον εν λόγω φορέα εκμετάλλευσης. Πράγματι, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, δεδομένου ότι διαπίστωσε ότι ο Sky δεν είχε κίνητρο να συνάπτει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας, ιδίως λόγω της εξάρτησής του από άλλους φορείς εκμετάλλευσης πέραν της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, συμπεριλαμβανομένων των φορέων εκμετάλλευσης δορυφορικής τηλεόρασης, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, θα ήταν απίθανο να χορηγήσει στην εν λόγω οντότητα αποκλειστικότητα υπό τη μορφή αποκλεισμού ορισμένων φορέων εκμετάλλευσης που

δραστηριοποιούνταν στις αγορές των συγκροτημάτων κατοικιών και των μεμονωμένων κατοικιών μεμονωμένα, δεδομένου ιδίως ότι η προσφορά του θα ήταν προσβάσιμη σε άλλες πλατφόρμες, ή ότι θα συμφωνούσε να στερήσει ορισμένες καινοτόμες λειτουργίες από τους φορείς αυτούς εκμετάλλευσης. Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη την πιθανότητα η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να συνάψει τέτοιες συμφωνίες με τον Sky με στόχο να στερήσει από ορισμένους ανταγωνιστές της περιεχόμενο ή καινοτόμες λειτουργίες.

332 Εξάλλου, όσον αφορά τους τηλεοπτικούς σταθμούς πλην του Sky, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο που να υποδηλώνει ότι η απουσία ορισμένου περιεχομένου ή ορισμένων καινοτόμων λειτουργιών που παρέχονται από αυτούς στην προσφορά ενός ανταγωνιστή θα είχε σημαντικό αντίκτυπο στις μετακινήσεις παρόχων και, κατά συνέπεια, ότι ένα δυνητικώς σημαντικό ποσοστό στεγαστικών εταιριών στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών ή Γερμανών τηλεθεατών στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών θα γίνονταν πελάτες της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας, για τον λόγο και μόνον ότι τα εν λόγω κανάλια ή λειτουργίες δεν θα προσφέρονταν από τον νυν πάροχό τους. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο στον ανταγωνισμό της αγοράς επόμενης οικονομικής βαθμίδας κατά την έννοια της παραγράφου 32 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις.

333 Εν πάση περιπτώσει, η σύναψη, από επιχείρηση κατέχουσα δεσπόζουσα θέση, συμφωνιών αποκλειστικότητας με έναν προμηθευτή με σκοπό τον εξοβελισμό από τη δευτερογενή αγορά ενός ή περισσοτέρων ανταγωνιστών που προσδιορίζονται ατομικώς μπορεί να συνιστά συμπεριφορά αντίθετη προς το νομοθεσία δίκαιο του ανταγωνισμού (πρβλ. απόφαση της 22ας Μαρτίου 2011, Altstoff Recycling Austria κατά Επιτροπής, T-419/03, EU:T:2011:102, σκέψη 51). Ερωτηθείσα επ' αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε εξάλλου ότι η σύναψη από την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα συμφωνίας πλήρους ή μερικής αποκλειστικότητας με τηλεοπτικό σταθμό, θα συνιστούσε ενδεχομένως παράβαση του άρθρου 101 ή 102 ΣΛΕΕ.

334 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ήταν ελάχιστα πιθανό να έχει η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα κίνητρο να συνάψει τέτοιες συμφωνίες μετά την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης, το ίδιο δε ισχύει και για τους τηλεοπτικούς σταθμούς. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι, μολονότι είναι σκόπιμο να λαμβάνονται υπόψη τα κίνητρα για αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορές, πρέπει ωστόσο να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι τα εν λόγω κίνητρα μπορεί να μειωθούν ή ακόμη και να εξαλειφθούν λόγω του παράνομου χαρακτήρα των επίμαχων συμπεριφορών, της πιθανότητας να εντοπιστούν οι συμπεριφορές αυτές, των διώξεων που μπορεί να ασκηθούν από τις αρμόδιες αρχές τόσο στο επίπεδο της Ένωσης όσο και σε εθνικό επίπεδο και των χρηματικών κυρώσεων που θα μπορούσαν να επιβληθούν λόγω αυτών (πρβλ. αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 2002, Tetra Laval κατά Επιτροπής, T-5/02, EU:T:2002:264, σκέψη 159, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, General Electric κατά Επιτροπής, T-210/01, EU:T:2005:456, σκέψεις 303 έως 311). Επομένως, δεδομένου ότι, λόγω του δυνητικώς παράνομου χαρακτήρα της οικείας συμπεριφοράς, θα ήταν απίθανο το ενδεχόμενο να συνάψει η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα συμφωνία αποκλειστικότητας με τηλεοπτικό σταθμό, συνεπεία της οποίας ένας ή περισσότεροι ανταγωνιστές στις αγορές επόμενης οικονομικής βαθμίδας, μεμονωμένα, θα στερούνταν της πρόσβασης σε ορισμένο περιεχόμενο ή ορισμένες καινοτόμες λειτουργίες, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το ενδεχόμενο αυτό.

335 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας ότι ήταν ελλιπής η εξέταση, από την Επιτροπή, του κινήτρου της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να συνάπτει συμφωνίες μερικής αποκλειστικότητας.

336 Εξάλλου, η ικανότητα δημιουργίας ουσιαστικών εμποδίων πρόσβασης σε εισροές, το κίνητρο δημιουργίας τέτοιων εμποδίων και ο σημαντικός αρνητικός αντίκτυπος που θα είχε μια στρατηγική αποκλεισμού από την αγορά στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας αποτελούν τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις, οπότε η απουσία μιας εξ αυτών αρκεί για να γίνει δεκτό ότι δεν συντρέχει κίνδυνος αποκλεισμού των ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε εισροές (βλ. σκέψη 277 ανωτέρω και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

337 Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι ήταν προδήλως εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να εφαρμόσει μια στρατηγική αποκλεισμού των ανταγωνιστικών παρόχων λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών (δηλαδή τη δεύτερη από τις προϋποθέσεις αυτές), το πρώτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί η βασιμότητα της τρίτης αιτίασης, με την οποία προβάλλεται ότι η Επιτροπή έσφαλε κατά την εξέταση των αποτελεσμάτων μιας στρατηγικής πλήρους ή μερικού αποκλεισμού του περιεχομένου στον ανταγωνισμό επόμενης οικονομικής βαθμίδας (δηλαδή την τρίτη από τις προϋποθέσεις αυτές).

3. Επί του δευτέρου σκέλους με το οποίο προβάλλεται ελλιπής εκτίμηση της βλάβης επί του ανταγωνισμού που προκάλεσε η πράξη συγκέντρωσης λόγω του περιορισμού των καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών

338 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, μετά τη συγκέντρωση, η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε την αναγκαία ικανότητα και κίνητρο να εμποδίσει την εμφάνιση καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών, όπως η HBBTV και η OTT, ζημιώνοντας έτσι τους καταναλωτές λόγω της υποβάθμισης της ποιότητας της τηλεοπτικής εμπειρίας και του περιορισμού των επιλογών τους. Εντούτοις, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα μπορούσε επίσης να θίξει και άλλες καινοτόμες τηλεοπτικές υπηρεσίες, όπως η IPTV.

339 Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι υπηρεσίες OTT δεν προσφέρουν την ίδια ποιότητα όπως η IPTV, απαιτούν ειδικό εξοπλισμό και δεν είναι τόσο αποδοτικές όσο η IPTV. Η Επιτροπή εξήγαγε το συμπέρασμα ότι οι όποιες ανησυχίες σχετικά με την υποβάθμιση της ποιότητας και της τηλεοπτικής εμπειρίας που προσφέρεται στους τελικούς καταναλωτές σε σχέση με την OTT ίσχυαν και για την IPTV.

340 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η ικανότητα και το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να περιορίσει τη διανομή περιεχομένου δεν ήταν μικρότερες στην περίπτωση των υπηρεσιών IPTV των ανταγωνιστών της από ό,τι στην περίπτωση της OTT και της HBBTV που προσέφεραν οι τηλεοπτικοί σταθμοί. Η Επιτροπή ουδόλως εξήγησε για ποιο λόγο ένας περιορισμός της μετάδοσης περιεχομένου μέσω της IPTV δεν θα ήταν προβληματικός και για ποιο λόγο οι καινοτόμες υπηρεσίες των τηλεοπτικών σταθμών, πέραν της OTT και της HBBTV, θα ήταν λιγότερο κρίσιμες ή λιγότερο άξιες προστασίας. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, αφενός, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η OTT θα μπορούσε να μεταβάλει την κατάσταση μεσοπρόθεσμα δεν βασίζεται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο και ότι, ακόμη και αν αυτό συνέβαινε, δεν μπορεί να δικαιολογήσει ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη τα αρνητικά

αποτελέσματα της συγκέντρωσης στην IPTV, η οποία είχε ήδη σημαντική απήχηση στην αγορά. Αφετέρου, κατά την προσφεύγουσα, η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα είχε μεγαλύτερο κίνητρο να βλάψει την IPTV παρά την OTT, δεδομένου ότι η IPTV αποτελούσε πραγματικό υποκατάστατο της καλωδιακής τηλεόρασης και τη μόνη εναλλακτική τεχνολογία που αναπτυσσόταν στην αγορά, ενώ η OTT χρησιμοποιούνταν αποκλειστικώς ως συμπλήρωμα υπηρεσίας καλωδιακής τηλεόρασης, αλλά όχι ως υποκατάστατό της.

341 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, όπως εξήγησε η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, η IPTV, αν και είναι σύστημα που καθιστά δυνατή την παροχή τηλεοπτικών υπηρεσιών μέσω του πρωτοκόλλου διαδικτύου, περιλαμβάνει ένα αποκλειστικό και διαχειριζόμενο δίκτυο που ελέγχεται από τον πάροχο τηλεοπτικών υπηρεσιών, ενώ η τεχνολογία OTT παρέχει τη δυνατότητα στους τηλεοπτικούς σταθμούς να μεταδίδουν τηλεοπτικά κανάλια απευθείας μέσω διαδικτύου, χωρίς η επιχείρηση εκμετάλλευσης του δικτύου να παρεμβαίνει στον έλεγχο ή τη διανομή του περιεχομένου. Σε αντίθεση με ό,τι ισχύει για την IPTV, η τεχνολογία OTT καθιστά δυνατή επομένως μια πιο άμεση αλληλεπίδραση μεταξύ των τηλεοπτικών σταθμών (των καναλιών) και των τελικών τηλεθεατών.

342 Επιπλέον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέθεσε πλείονα στοιχεία που αποδείκνυαν ότι η OTT συνιστούσε πράγματι τεχνολογία της οποίας η χρήση ήταν πρόσφατη και αυξανόμενη.

343 Παραδείγματος χάριν, στις αιτιολογικές σκέψεις 948 και 950 έως 954 της προσβαλλόμενης απόφασης, στο πλαίσιο της εξέτασης των πιθανών οριζόντιων αποτελεσμάτων της πράξης συγκέντρωσης στη λιανική αγορά τηλεοπτικών υπηρεσιών, η Επιτροπή παρουσίασε λεπτομερώς τη σύγχρονη και αναπτυσσόμενη παροχή τηλεοπτικών υπηρεσιών OTT.

344 Πιο συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 948 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι παραδοσιακοί λιανικοί πάροχοι τηλεόρασης προσφέρουν όλο και περισσότερο γραμμικές τηλεοπτικές υπηρεσίες μέσω OTT. Συναφώς, σημείωσε ότι η Vodafone (Giga TV OTT), η προσφεύγουσα (Magenta TV) και η Telefónica (O2 TV) προσέφεραν η καθεμία αυτόνομη τηλεοπτική υπηρεσία OTT. Η Επιτροπή διαπίστωσε επίσης ότι άλλοι φορείς προσέφεραν τηλεοπτικό προϊόν OTT ως συμπληρωματική επιλογή μόνο για τους υφιστάμενους συνδρομητές τους στην τηλεόραση, συμπεριλαμβανομένων των Unitymedia (Horizon Go), United Internet (1 & 1 TV app), Tele Columbus (Advance TV app), NetCologne (NetGo app) και M-Net (M-Net TV Plus App).

345 Στην αιτιολογική σκέψη 950 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι πάροχοι υπηρεσιών OTT, όπως η Amazon Prime και το Netflix, είχαν ήδη ευρεία πελατειακή βάση, δεδομένου ότι ο καθένας εξ αυτών είχε ήδη (τουλάχιστον) πάνω από τρία εκατομμύρια συνδρομητές στη Γερμανία, με το Netflix να προβλέπει αύξηση πλέον του 20 % ετησίως.

346 Στην αιτιολογική σκέψη 951 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε την όλο και μεγαλύτερη διάδοση των εξειδικευμένων υπηρεσιών OTT στη Γερμανία και, στην αιτιολογική σκέψη 952 της απόφασης αυτής, επισήμανε ότι πλείονες τηλεοπτικοί σταθμοί είχαν επίσης αρχίσει να προσφέρουν τις δικές τους υπηρεσίες OTT.

347 Επιπλέον, στις αιτιολογικές σκέψεις 1127 έως 1132 της προσβαλλόμενης απόφασης, στο πλαίσιο της εξέτασης των οριζόντιων μη συντονισμένων αποτελεσμάτων στη χονδρική αγορά προμήθειας και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, η Επιτροπή παρέσχε εξηγήσεις σχετικά με την ανάπτυξη των υπηρεσιών OTT και, ιδίως, την ανάπτυξη της ζήτησης για τέτοιες υπηρεσίες.

348 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 1127 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι, στο πλαίσιο της οριοθέτησης της σχετικής αγοράς, είχε επισημάνει ότι η διανομή OTT αποκτούσε όλο και μεγαλύτερη σημασία στον τηλεοπτικό τομέα στη Γερμανία, καθώς και σε πολλές άλλες χώρες.

349 Στην αιτιολογική σκέψη 1129 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή ανέφερε ότι η πλειονότητα των τηλεοπτικών σταθμών εξακολουθούσαν να θεωρούν ότι τα προϊόντα OTT ήταν επί του παρόντος συμπληρωματικά των βασικών γραμμικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, επισημαίνοντας συγχρόνως, με αποδεικτικά στοιχεία, ότι τα ίδια δεδομένα καταδείκνυαν την ταχέως αυξανόμενη σημασία της διανομής OTT στη Γερμανία, δεδομένου ότι το 11,7 % των ερωτηθέντων δήλωσε ότι θα μπορούσε να φανταστεί τη χρήση OTT ως αποκλειστικό μέσο λήψης τηλεοπτικών προγραμμάτων στο σπίτι. Επιπλέον, η Επιτροπή επισήμανε ότι ορισμένοι διανομείς OTT, όπως το Netflix, η Amazon και το DAZN, ήταν ήδη πολύ δημοφιλείς και σημείωσε ότι αρκετοί συμμετέχοντες στην έρευνα αγοράς είχαν υποστηρίξει ότι οι υπηρεσίες OTT θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν σε ορισμένο βαθμό τις παραδοσιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες.

350 Στην αιτιολογική σκέψη 1130 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξήγησε, παραπέμποντας σε διάφορα έγγραφα που παρατίθενται σε υποσημείωση της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, όπως ανέφεραν οι γερμανικές δημόσιες αρχές στον τομέα των μέσων ενημέρωσης, η OTT κέρδιζε έδαφος ως κύριος τρόπος λήψης οπτικοακουστικού περιεχομένου, με αύξηση 6 % μεταξύ 2017 και 2018. Επιπλέον, όσον αφορά το εθνικό κοινό, το μερίδιο τηλεθέασης των παρόχων OTT είχε αυξηθεί από 7,3 % το 2015-2016 σε 12,8 % το 2017-2018. Όσον αφορά ειδικώς το τμήμα της «premium» τηλεόρασης, η OTT σημείωσε αύξηση από 16,8 % το 2015-2016 σε 23 % το 2017-2018. Επιπροσθέτως, κατά τα ίδια έτη παρατηρήθηκε παρόμοιος ρυθμός αύξησης των συνδρομητών (από 25,3 % σε 33,4 %) και των εσόδων (από 10,6 % σε 19,1 %). Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι, συγκριτικά, τα μερίδια αγοράς της καλωδιακής τηλεόρασης είχαν μειωθεί κατά την ίδια περίοδο.

351 Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 1132 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή έκανε λόγο για ταχεία μεταβολή της κατάστασης. Συναφώς, η Επιτροπή επισήμανε ότι η ανάπτυξη των υπηρεσιών OTT θα μπορούσε να περιορίσει σημαντικά την ισχύ των παραδοσιακών τηλεοπτικών πλατφορμών στην αγορά και να εξισορροπήσει τη διαπραγματευτική θέση των διαφόρων φορέων, ιδίως εφόσον υπήρχαν οι κατάλληλες συνθήκες της αγοράς.

352 Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η OTT θα μπορούσε να αλλάξει την κατάσταση μεσοπρόθεσμα είναι ισχυρά θεμελιωμένο σε πλείονα στοιχεία.

353 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που θα καθιστούσε δυνατό, αφενός, να αμφισβητηθούν οι ανωτέρω διαπιστώσεις και, αφετέρου, να αποδειχθεί ότι η IPTV αναπτυσσόταν με παρόμοιο ρυθμό όπως η OTT, ότι η IPTV είχε παρόμοια δυναμική ανάπτυξης ή ότι η OTT δεν προσέφερε την ίδια ποιότητα όπως η IPTV, απαιτούσε ειδικό εξοπλισμό και δεν θα ήταν το ίδιο αποδοτική από πλευράς κόστους με την IPTV, με αποτέλεσμα οι όποιες ανησυχίες σχετικά με την υποβάθμιση της ποιότητας και της τηλεοπτικής εμπειρίας που προσφέρεται στους τελικούς καταναλωτές σε σχέση με την OTT να ισχύουν και για την IPTV. Σημειώνεται επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τη διαπίστωση που διατυπώνει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 291 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι μόνον το 8 % των νοικοκυριών είχαν εγγραφεί στην IPTV στη Γερμανία, γεγονός που φανερώνει το περιορισμένο μερίδιο αγοράς της τεχνολογίας αυτής.

354 Όσον αφορά το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να εμποδίσει την εμφάνιση καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών, η Επιτροπή επισήμανε στην αιτιολογική σκέψη 1275 της προσβαλλόμενης απόφασης ότι οι υπηρεσίες OTT και HBBTV σκοπούν στην άμεση σύνδεση μεταξύ των τηλεοπτικών σταθμών και των τηλεθεατών, περιορίζοντας τη μεσολάβηση των παραδοσιακών τηλεοπτικών πλατφορμών, όπως αυτές των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων. Η Επιτροπή συμπέρανε εξ αυτού ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα μπορούσε να έχει κίνητρο να αποκλείσει την εμφάνιση τέτοιων υπηρεσιών ώστε να διατηρήσει ένα επιχειρηματικό μοντέλο βασιζόμενο στον έλεγχο των πελατών μέσω της τηλεοπτικής πλατφόρμας και στην απουσία διάδρασης μεταξύ των πελατών και των τηλεοπτικών σταθμών, πρόβλημα που δεν υφίσταται όσον αφορά την IPTV, η οποία δεν προσφέρει τέτοια διάδραση.

355 Εν προκειμένω, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα παραδείγματα που παρατέθηκαν από τους συμμετέχοντες στην έρευνα αγοράς και τα εσωτερικά έγγραφα των μετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων καταδείκνυαν ότι οι μετέχουσες επιχειρήσεις είχαν ήδη κίνητρο να περιορίσουν την ανάπτυξη των υπηρεσιών OTT και HBBTV και επισήμανε ότι το υφιστάμενο κίνητρο θα αυξανόταν μετά την ολοκλήρωση της συγκέντρωσης. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, η αυξημένη ισχύς της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στην αγορά θα περιόριζε τη δυνατότητα των τηλεοπτικών σταθμών να αντισταθούν στην προσπάθεια της Vodafone να υιοθετήσει τέτοιες στρατηγικές. Ακόμη, η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα δεν θα είχε κανένα κίνητρο να εισαγάγει καινοτόμες διαδραστικές υπηρεσίες ως αντίδραση σε παρεμφερείς υπηρεσίες που προσέφερε ο κύριος συγκρίσιμος ανταγωνιστής, ήτοι η Unitymedia. Τέλος, δεδομένου ότι ο επιτυχής αποκλεισμός του ανταγωνισμού από τις υπηρεσίες OTT σε επίπεδο λιανικής πώλησης θα ωφελούσε όλους τους υφιστάμενους παρόχους λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών, οι τελευταίοι θα είχαν κίνητρο να «εκμεταλλευτούν ανέξοδα (free-ride)» τις προσπάθειες αποκλεισμού των ανταγωνιστών τους σε επίπεδο λιανικής. Ωστόσο, η συγχώνευση της Vodafone και της Unitymedia θα παρείχε τη δυνατότητα στην προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να ενσωματώσει για αμφότερες τις μετέχουσες επιχειρήσεις το πλεονέκτημα από την επιτυχή εκτόπιση των υπηρεσιών OTT. Η Επιτροπή συμπέρανε ότι αυτό θα ενίσχυε το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να εφαρμόσει μια τέτοια στρατηγική (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1280 έως 1283 της προσβαλλόμενης απόφασης).

356 Επομένως, η Επιτροπή διέθετε αποδεικτικά στοιχεία που της παρείχαν τη δυνατότητα να συμπεράνει, στην αιτιολογική σκέψη 1284 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις είχαν ενδεχομένως κίνητρο να εμποδίσουν την ανάπτυξη των υπηρεσιών OTT και HBBTV, προκειμένου να διατηρήσουν ένα επιχειρηματικό μοντέλο στο οποίο η τηλεοπτική πλατφόρμα έλεγχε απευθείας τη σχέση με τον πελάτη και όπου οι τηλεοπτικοί σταθμοί δεν μπορούσαν να παρακάμψουν τη μεσολάβηση των καλωδιακών δικτύων.

357 Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε, ομοίως, κίνητρο να περιορίσει τη διανομή περιεχομένου μέσω της τεχνολογίας IPTV.

358 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα, από τις διάφορες αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλόμενης απόφασης που εκτέθηκαν στις σκέψεις 342 έως 351 ανωτέρω, προκύπτει ότι η IPTV δεν αποτελούσε πραγματικό υποκατάστατο της καλωδιακής τηλεόρασης και δεν ήταν η μόνη αναπτυσσόμενη εναλλακτική τεχνολογία, ενώ η OTT θα μπορούσε κάλλιστα να καταστεί υπηρεσία που θα μπορούσε να αντικαταστήσει την καλωδιακή τηλεόραση.

359 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή όφειλε, στην προκειμένη περίπτωση, να αξιολογήσει το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να περιορίσει τη διανομή περιεχομένου μέσω της τεχνολογίας IPTV και ότι υπέπεσε, ως εκ τούτου, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως παραλείποντας να προβεί σε τέτοια αξιολόγηση. Εξάλλου, υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση, αφενός, να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν προέβη σε τέτοια αξιολόγηση και, αφετέρου, να ασκήσει τα δικαιώματά της, οπότε η Επιτροπή δεν παρέβη εν προκειμένω την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει.

360 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, όπως και ο τέταρτος λόγος στο σύνολό του.

ΣΤ. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής, καθόσον έκρινε ότι οι δεσμεύσεις OTT και τελών τροφοδότησης ήταν επαρκείς για να καταστήσουν τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά

361 Προς στήριξη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η δέσμευση OTT, η δέσμευση για τα τέλη τροφοδότησης και η δέσμευση HBBTV (στο εξής, από κοινού: δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος) που πρότειναν οι επιχειρήσεις που μετέχουν στη συγκέντρωση ήταν ικανές να εξαλείψουν τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού που διαπιστώθηκε στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος. Κατά την προσφεύγουσα, οι δεσμεύσεις αυτές ήταν, αντιθέτως, προδήλως ακατάλληλες και ανεπαρκείς.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

362 Όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 31 και 32 ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι, ως αποτέλεσμα της αυξημένης ισχύος της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, η συγκέντρωση θα μπορούσε να οδηγήσει, αφενός, σε κάποιας μορφής μερικό αποκλεισμό των καναλιών ελεύθερης λήψης ή των συνδρομητικών καναλιών, ιδίως μέσω της επιδείνωσης των συμβατικών και οικονομικών όρων που θα επέβαλε η εν λόγω οντότητα στους τηλεοπτικούς σταθμούς, και, κατά συνέπεια, σε ποιοτική υποβάθμιση της τηλεόρασης που προσφέρεται στους τελικούς τηλεθεατές στη Γερμανία, και, αφετέρου, στην εφαρμογή από την εν λόγω οντότητα μιας στρατηγικής με στόχο την παρεμπόδιση της εμφάνισης και της ανάπτυξης τηλεοπτικών υπηρεσιών OTT και HBBTV, στρατηγικής η οποία θα μπορούσε να βλάψει τους καταναλωτές λόγω χαμηλότερης ποιότητας της εμπειρίας του τηλεθεατή και των περιορισμένων επιλογών (βλ., αφενός, αιτιολογικές σκέψεις 1205 έως 1265 και, αφετέρου, αιτιολογικές σκέψεις 1266 έως 1292).

363 Προκειμένου να εξαλειφθεί αυτή η σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, η Επιτροπή αποδέχτηκε πλείονες δεσμεύσεις που πρότεινε η Vodafone, και συγκεκριμένα τη δέσμευση OTT, η οποία εμπόδιζε την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να περιορίσει τη δυνατότητα των τηλεοπτικών σταθμών, των οποίων το περιεχόμενο μεταδίδεται στην πλατφόρμα της, να διανέμουν το περιεχόμενο αυτό μέσω υπηρεσίας OTT και η οποία τους εξασφάλιζε επαρκή ικανότητα άμεσης διασύνδεσης για τη διανομή του περιεχομένου τους, τη δέσμευση HBBTV, η οποία υποχρέωνε την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να συνεχίσει να μεταδίδει το σήμα HBBTV των τηλεοπτικών σταθμών ελεύθερης λήψης, και τη δέσμευση για τα τέλη τροφοδότησης, η οποία εμπόδιζε την

προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να αυξήσει τα τέλη τροφοδότησης που της κατέβαλαν οι τηλεοπτικοί σταθμοί ελεύθερης λήψης, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 40 και 41 ανωτέρω.

364 Εν προκειμένω, το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του παρόντος λόγου ακυρώσεως μπορεί να χωριστεί σε τέσσερα σκέλη, το πρώτο εκ των οποίων αφορά εφαρμογή εσφαλμένου νομικού κριτηρίου για την εκτίμηση της καταλληλότητας των δεσμεύσεων σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, το δεύτερο αναποτελεσματικότητα των δεσμεύσεων αυτών, καθόσον δεν εξάλειψαν τα προβλήματα ανταγωνισμού που είχαν εντοπιστεί, το τρίτο εκπρόθεσμη υποβολή της δέσμευσης σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης και το τέταρτο αδυναμία εξάλειψης της σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε όλες τις σχετικές αγορές.

365 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αντιτείνει ότι ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής, διότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την αξιολόγηση της δέσμευσης «Wholesale Cable Broadband Access», μολονότι η δέσμευση αυτή συνέβαλε επίσης στην εξάλειψη των προβλημάτων ανταγωνισμού που διαπιστώθηκαν στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος.

366 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα αν είναι βάσιμα τα τέσσερα σκέλη που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του παρόντος λόγου ακυρώσεως.

2. Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται εφαρμογή εσφαλμένου νομικού κριτηρίου για την εκτίμηση της καταλληλότητας των δεσμεύσεων σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος

367 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή όφειλε να θεωρήσει προδήλως ανεπαρκείς τις δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, για τον λόγο ότι αφορούσαν αποκλειστικά τη συμπεριφορά της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας. Συγκεκριμένα, η ανακοίνωση σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα δεν καθιστούσε, κατ' αρχήν, δυνατή την αποδοχή δεσμεύσεων συμπεριφοράς για την αντιμετώπιση οριζόντιων προβλημάτων ανταγωνισμού, όπως αυτά που διαπιστώθηκαν στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος.

368 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή αξιολόγησε την καταλληλότητα των δεσμεύσεων βάσει ενός εσφαλμένου και υπερβολικά επιεικούς νομικού κριτηρίου. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την ασαφή ορολογία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση καταδεικνύεται ότι ήταν πιθανό, αλλά δεν ήταν βέβαιο, ότι οι δεσμεύσεις θα ήταν επαρκείς και αποτελεσματικές για να εξαλείψουν πλήρως τα προβλήματα ανταγωνισμού που είχαν εντοπιστεί στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος και, ως εκ τούτου, τα μέτρα αυτά δεν έπρεπε να γίνουν δεκτά.

369 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

370 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος συνιστούσαν απλώς δεσμεύσεις συμπεριφοράς και ήταν, ως εκ τούτου, ανεπαρκείς για την αντιμετώπιση οριζόντιων προβλημάτων ανταγωνισμού, είναι αληθές ότι, όπως σημειώνει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή εξηγεί στο σημείο 15 της ανακοίνωσης σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα ότι οι δεσμεύσεις διαρθρωτικού χαρακτήρα, όπως η δέσμευση μεταβίβασης μιας δραστηριότητας, είναι γενικά προτιμότερες υπό το πρίσμα του σκοπού που ορίζεται στον κανονισμό 139/2004, στο μέτρο που αποτρέπουν σε διαρκή βάση τα προβλήματα

ανταγωνισμού που ενδεχομένως προκύπτουν από την κοινοποιηθείσα πράξη συγκέντρωσης και δεν απαιτούν μεσοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα μέτρα εποπτείας. Εξάλλου, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπογραμμίζει στο σημείο 17 της εν λόγω ανακοίνωσης ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη μελλοντική συμπεριφορά της οντότητας που θα προκύψει από τη συγκέντρωση μπορούν να γίνουν δεκτές μόνον κατ' εξαίρεση, υπό πολύ ειδικές περιστάσεις.

371 Περαιτέρω, η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί μόνο δεσμεύσεις ικανές να καταστήσουν τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά. Με άλλα λόγια, η Επιτροπή πρέπει να μπορεί, βάσει των δεσμεύσεων που προτείνουν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις, να συμπεράνει ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν θα παρακωλύσει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ιδίως ως αποτέλεσμα της δημιουργίας ή της ενίσχυσης δεσπόζουσας θέσης κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού (βλ. απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2006, Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής, T-282/02, EU:T:2006:64, σκέψη 294 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

372 Αντιθέτως, οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται κατά το στάδιο ΙΙ αποσκοπούν, ιδίως, στην αντιμετώπιση των προβλημάτων ανταγωνισμού που διαπίστωσε η Επιτροπή κατά το στάδιο Ι, λόγω των οποίων η Επιτροπή προχώρησε στο στάδιο ΙΙ. Επομένως, όταν το Γενικό Δικαστήριο καλείται να εξετάσει αν οι δεσμεύσεις που ανελήφθησαν κατά το στάδιο ΙΙ δίνουν, βάσει της έκτασης και του περιεχομένου τους, στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση που εγκρίνει τη συγκέντρωση, οφείλει να ελέγξει αν η Επιτροπή, κρίνοντας ότι οι εν λόγω δεσμεύσεις αποτελούν άμεση και επαρκή απάντηση στα προβλήματα του ανταγωνισμού που είχαν διαπιστωθεί κατά το στάδιο Ι, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (πρβλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 298).

373 Τέλος, οι δεσμεύσεις συμπεριφοράς δεν είναι εκ φύσεως ανεπαρκείς για να αποτρέψουν τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ιδίως ως αποτέλεσμα της δημιουργίας ή της ενίσχυσης δεσπόζουσας θέσης, και πρέπει να αξιολογούνται κατά περίπτωση όπως και οι διαρθρωτικές δεσμεύσεις (πρβλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, EDP κατά Επιτροπής, T-87/05, EU:T:2005:333, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

374 Για τον λόγο αυτόν, στο σημείο 15 της ανακοίνωσης σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί αυτοδικαίως το ενδεχόμενο να υπάρχουν και άλλα είδη δεσμεύσεων, πέραν των δεσμεύσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα, εξίσου ικανών να αποτρέψουν τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

375 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, βεβαίως, στην ανακοίνωση σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα, η Επιτροπή δείχνει να προτιμά τις διαρθρωτικές δεσμεύσεις, κυρίως λόγω της ευκολίας εφαρμογής τους. Διαπιστώνεται, ωστόσο, ότι η αποδοχή των δεσμεύσεων εξαρτάται κυρίως από το αν αυτές είναι κατάλληλες και επαρκείς για την επίλυση του εντοπισθέντος προβλήματος ανταγωνισμού, καθώς και το κατά πόσον είναι βέβαιον ότι οι εν λόγω δεσμεύσεις μπορούν να εφαρμοστούν.

376 Επομένως, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να απορρίψει τις δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος ως προδήλως ανεπαρκείς για τον λόγο και μόνον ότι αφορούσαν αποκλειστικά τη συμπεριφορά της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας και, ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση είναι απορριπτέα.

377 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι από την ορολογία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν είχε καμία βεβαιότητα ότι οι δεσμεύσεις που αφορούσαν τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος θα ήταν επαρκείς και αποτελεσματικές για την αντιμετώπιση της σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού που εντοπίστηκε στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή κηρύσσει μια πράξη συγκέντρωσης συμβατή όταν υπάρχει επαρκής βεβαιότητα ότι η συγκέντρωση αυτή, όπως τροποποιήθηκε με τις δεσμεύσεις που πρότειναν οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις, δεν πρόκειται να παρακωλύσει σημαντικά την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της (πρβλ. απόφαση της 23ης Μαΐου 2019, KPN κατά Επιτροπής, T-370/17, EU:T:2019:354, σκέψη 110 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

378 Επιπλέον, οι δεσμεύσεις που προτείνει μία από τις επιχειρήσεις που κοινοποίησαν την οικεία πράξη συγκέντρωσης μπορούν να θεωρηθούν ικανές να καταστήσουν τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά μόνο στο μέτρο που η Επιτροπή είναι σε θέση να καταλήξει με βεβαιότητα στο συμπέρασμα ότι θα είναι δυνατή η θέση των δεσμεύσεων αυτών σε εφαρμογή και ότι οι εντεύθεν προκύπτουσες λύσεις θα είναι αρκούντως βιώσιμες και διαρκείς, ώστε να μην προκληθεί στο σχετικώς εγγύς μέλλον η διαπιστωθείσα σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού την οποία οι δεσμεύσεις σκοπούν να αποτρέψουν (πρβλ. απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 294 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

379 Επομένως, ενώ η Επιτροπή πρέπει να είναι βέβαιη ότι οι προτεινόμενες δεσμεύσεις μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή και ότι θα είναι αρκούντως βιώσιμες και διαρκείς, μπορεί να κηρύξει μια συγκέντρωση συμβατή εάν υπάρχει επαρκής βεβαιότητα ότι οι δεσμεύσεις θα είναι επαρκείς και αποτελεσματικές για την εξάλειψη της σημαντικής παρακώλυσης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού που εντοπίστηκε.

380 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι από τις διατυπώσεις που χρησιμοποιεί η Επιτροπή συνάγεται ότι αυτή βασίστηκε στην απλή πιθανότητα ότι οι δεσμεύσεις θα εξαλείψουν πλήρως όλα τα αρνητικά αποτελέσματα που διαπιστώθηκαν ως αποτέλεσμα της πράξης συγκέντρωσης στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος.

381 Πράγματι, το τμήμα της προσβαλλόμενης απόφασης που αφορά την αξιολόγηση των τελικών δεσμεύσεων περιέχει ορισμένες διατυπώσεις οι οποίες, μεμονωμένα, θα μπορούσαν να ερμηνευθούν ως έκφραση αμφιβολίας εκ μέρους της Επιτροπής. Ωστόσο, οι διατυπώσεις αυτές πρέπει να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα ολόκληρου του συγκεκριμένου τμήματος της προσβαλλόμενης απόφασης και, ειδικότερα, υπό το πρίσμα των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 1965, 1972 και 1973 της προσβαλλόμενης απόφασης.

382 Εν προκειμένω, επιβάλλεται ως γενικό συμπέρασμα η διαπίστωση ότι στην αιτιολογική σκέψη 1973 της προσβαλλόμενης απόφασης η Επιτροπή επισήμανε ότι «οι τελικές δεσμεύσεις, στο σύνολό τους, είναι κατάλληλες και επαρκείς για την εξάλειψη των προβλημάτων ανταγωνισμού που εντοπίστηκαν, σύμφωνα με τις οποίες η συγκέντρωση θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό» και ότι «οι τελικές δεσμεύσεις μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή αποτελεσματικά εντός σύντομου χρονικού διαστήματος».

383 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του δευτέρου σκέλους με το οποίο προβάλλεται ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος είναι αναποτελεσματικές, καθόσον δεν εξαλείφουν τα προβλήματα ανταγωνισμού που εντοπίστηκαν

384 Προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος ήταν πλήρως αναποτελεσματικές και ακατάλληλες για την επίτευξη του στόχου της Επιτροπής να αντισταθμίσει την αυξημένη διαπραγματευτική ισχύ της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας έναντι των τηλεοπτικών σταθμών.

385 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δέσμευση OTT δεν προστάτευε τους τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν γραμμικά κανάλια χωρίς τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up στην πλατφόρμα της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας ούτε τους τηλεοπτικούς σταθμούς που προσφέρουν μη γραμμικές υπηρεσίες (υπηρεσίες VOD).

386 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, δεδομένου ότι η OTT θα μπορούσε μόνο μεσοπρόθεσμα να περιορίσει την ισχύ των παραδοσιακών τηλεοπτικών πλατφορμών στην αγορά, σύμφωνα με όσα η ίδια η Επιτροπή αναφέρει στην αιτιολογική σκέψη 1132 της προσβαλλόμενης απόφασης, η δέσμευση OTT ήταν αναποτελεσματική, καθόσον θα μπορούσε μόνον όψιμα να τεθεί σε ισχύ, μετά την περαιτέρω επιδείνωση των όρων ανταγωνισμού στην αγορά, κατ’ αντίθεση προς τις απαιτήσεις του σημείου 9 της ανακοίνωσης σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα.

387 Τρίτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η δεύτερη πτυχή της δέσμευσης OTT, δηλαδή η δέσμευση που αφορά τη διασύνδεση για τις υπηρεσίες OTT, ήταν ανεπαρκής, δεδομένου ότι προβλήματα δυναμικότητας μπορούσαν να προκύψουν στο σύνολο του αποτυπώματος του καλωδιακού δικτύου, και ειδικότερα στο επίπεδο του τοπικού βρόχου, όπου όλοι οι πελάτες έπρεπε να μοιραστούν την περιορισμένη δυναμικότητα του ομοαξονικού καλωδίου, αποδεικνύοντας ότι η εξασφάλιση επαρκούς δυναμικότητας διασύνδεσης ή ομότιτλων συνδέσεων δεν θα εγγυόταν αφ’ εαυτής επαρκή ποιότητα λήψης για τους πελάτες τηλεόρασης OTT ούτε θα βελτίωνε τους όρους ανταγωνισμού.

388 Τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος ήταν ανεπαρκείς, καθόσον δεν θα μείωναν την ικανότητα και το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να βλάψει τις καινοτόμες τηλεοπτικές υπηρεσίες, όπως η IPTV τρίτων. Κατά την προσφεύγουσα, η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα παρέμενε επομένως ελεύθερη να περιορίζει τη χρήση των υπηρεσιών IPTV τρίτων από τους τηλεοπτικούς σταθμούς και, ως εκ τούτου, να βλάψει τους εν λόγω τηλεοπτικούς σταθμούς, τους ανταγωνιστικούς παρόχους λιανικών τηλεοπτικών υπηρεσιών και τους πελάτες τους.

389 Πέμπτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι δεσμεύσεις δεν εμπόδιζαν την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να επιβάλει άλλους δυσμενείς όρους στους τηλεοπτικούς σταθμούς, οι οποίοι θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αποτελέσματα όμοια ή και χειρότερα από εκείνα τα οποία οι δεσμεύσεις προορίζονταν να εξαλείψουν. Θα μπορούσαν, συνεπώς, να επηρεαστούν αρνητικά άλλα στοιχεία που αποτέλεσαν αντικείμενο συζητήσεων κατά τη διάρκεια των πολύπλευρων διαπραγματεύσεων μεταξύ της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας και των τηλεοπτικών σταθμών. Κατά συνέπεια, η δέσμευση σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης θα

καθίστατο αναποτελεσματική, καθώς δεν θα περιλάμβανε την επιδείνωση άλλων συμβατικών όρων σε βάρος των τηλεοπτικών σταθμών και δεν θα εμπόδιζε την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα από το να προβεί σε κατάχρηση της ισχύος της στην αγορά.

390 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

391 Εν προκειμένω, όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας σύμφωνα με το οποίο η δέσμευση OTT ήταν αναποτελεσματική, καθόσον δεν προστάτευε τους τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν γραμμικά κανάλια χωρίς τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up επί της πλατφόρμας της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας και τους τηλεοπτικούς σταθμούς που προσέφεραν μη γραμμικές υπηρεσίες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της δέσμευσης OTT.

392 Πράγματι, από το σημείο 13 του τμήματος B.II του κειμένου των δεσμεύσεων προκύπτει ότι, μέσω της δέσμευσης OTT, η Vodafone δεσμεύτηκε να μην συνάψει ή να μην ανανεώσει οποιαδήποτε συμφωνία με τηλεοπτικό σταθμό σχετικά με τη διανομή των γραμμικών καναλιών του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού και των τηλεοπτικών υπηρεσιών catch-up που αφορούσαν το περιεχόμενο των εν λόγω γραμμικών καναλιών μέσω της τηλεοπτικής πλατφόρμας της Vodafone, η οποία θα περιλάμβανε όρους που θα περιόριζαν άμεσα ή έμμεσα τη δυνατότητα του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού να προσφέρει μια υπηρεσία OTT ή τα γραμμικά κανάλια του μέσω μιας υπηρεσίας OTT ή να ενσωματώσει το περιεχόμενό του σε υπηρεσία OTT στη Γερμανία (βλ. επίσης την αιτιολογική σκέψη 1924 της προσβαλλόμενης απόφασης).

393 Ωστόσο, δεδομένου ότι η έννοια του «τηλεοπτικού σταθμού» ορίζεται στις δεσμεύσεις ως οποιοσδήποτε «πάροχος ενός ή περισσότερων γραμμικών τηλεοπτικών καναλιών», το κείμενο της δέσμευσης OTT δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια που προβάλλει η προσφεύγουσα, ήτοι ότι θα ίσχυε μόνο για τους τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν τόσο γραμμικά κανάλια όσο και τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up μέσω της πλατφόρμας της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας και, επομένως, υπό την έννοια ότι η δέσμευση σχετικά με τους περιορισμούς OTT δεν θα προστάτευε τους τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν γραμμικά κανάλια χωρίς τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up επί της πλατφόρμας της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας ούτε τους τηλεοπτικούς σταθμούς που προσφέρουν ομοίως μη γραμμικές υπηρεσίες.

394 Η μνεία στο κείμενο των δεσμεύσεων συμφωνίας με τηλεοπτικό σταθμό η οποία περιλαμβάνει τη διανομή των γραμμικών καναλιών του εν λόγω σταθμού «και» τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up που αφορούν το περιεχόμενο των εν λόγω γραμμικών καναλιών μέσω της τηλεοπτικής πλατφόρμας της Vodafone σκοπούσε μάλλον στην επέκταση του πεδίου εφαρμογής της δέσμευσης όχι μόνο στις συμφωνίες για τη διανομή γραμμικών καναλιών, αλλά και στις συμφωνίες τόσο για τη διανομή γραμμικών καναλιών όσο και για τις υπηρεσίες που συνδέονταν με τη διανομή γραμμικών καναλιών, δηλαδή τις τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up που αφορούσαν το περιεχόμενο των εν λόγω γραμμικών καναλιών, παρά στον αποκλεισμό των συμφωνιών που είχαν συναφθεί ή επρόκειτο να συναφθούν με τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν γραμμικά κανάλια χωρίς τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up επί της πλατφόρμας της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας ή με τηλεοπτικούς σταθμούς που προσφέρουν επίσης μη γραμμικές υπηρεσίες.

395 Επομένως, η δέσμευση OTT πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά, αφενός, συμφωνίες που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τους τηλεοπτικούς σταθμούς και σχετίζονταν αποκλειστικά με τη διανομή των γραμμικών καναλιών του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού και,

αφετέρου, συμφωνίες που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τηλεοπτικούς σταθμούς και σχετίζονταν με τη διανομή των γραμμικών καναλιών του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού και την παροχή τηλεοπτικών υπηρεσιών catch-up για το περιεχόμενο των εν λόγω γραμμικών καναλιών μέσω της τηλεοπτικής πλατφόρμας της Vodafone, πράγμα που σημαίνει ότι η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας μπορεί να απορριφθεί.

396 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει καμία ένδειξη σχετικά με τον αντίκτυπο που θα είχε επί της αποτελεσματικότητας της δέσμευσης OTT η ερμηνεία της δέσμευσης αυτής υπό την έννοια ότι δεν θα προστάτευε τους τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν γραμμικά κανάλια χωρίς τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up επί της πλατφόρμας της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας ή τους τηλεοπτικούς σταθμούς που προσφέρουν ομοίως μη γραμμικές υπηρεσίες. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η δέσμευση OTT δεν ήταν επαρκής για την αντιμετώπιση του εντοπισθέντος προβλήματος ανταγωνισμού στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, ώστε να δικαιολογείται η αποδοχή της, για τον λόγο ότι δεν ίσχυε για τους τηλεοπτικούς σταθμούς που διανέμουν γραμμικά κανάλια χωρίς τηλεοπτικές υπηρεσίες catch-up επί της πλατφόρμας της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση ούτε για τους τηλεοπτικούς σταθμούς που προσφέρουν ομοίως μη γραμμικές υπηρεσίες. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο που να καθιστά δυνατό τον υπολογισμό του αριθμού των τηλεοπτικών σταθμών που δεν θα μπορούσαν να επωφεληθούν από τη δέσμευση OTT στην περίπτωση αυτή.

397 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η δέσμευση OTT ήταν αναποτελεσματική, καθόσον δεν μπορούσε να τεθεί σε ισχύ παρά μόνον όψιμα, επισημαίνεται ότι από την αιτιολογική σκέψη 1266 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το πρόβλημα ανταγωνισμού που εντοπίστηκε, στο οποίο το εν λόγω διορθωτικό μέτρο επρόκειτο να δώσει λύση, συνίστατο στην αυξημένη δυνατότητα που θα είχε η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη ορισμένων καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών, των οποίων η αυξανόμενη σημασία είχε επισημανθεί και οι οποίες καθιστούσαν δυνατή τη μεγαλύτερη διάδραση μεταξύ του τηλεοπτικού σταθμού και των τηλεθεατών, συμπεριλαμβανομένης της OTT.

398 Κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως του χρονικού πλαισίου εντός του οποίου οι υπηρεσίες OTT θα μπορούσαν να περιορίσουν ουσιωδώς την ισχύ των παραδοσιακών τηλεοπτικών πλατφορμών στην αγορά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο μέτρο που, από την ημερομηνία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, η δέσμευση OTT όχι μόνον εμποδίζει τη Vodafone να συνάψει ή να ανανεώσει συμφωνία με τηλεοπτικό σταθμό περιλαμβάνουσα όρους που περιορίζουν άμεσα ή έμμεσα την ικανότητα του εν λόγω τηλεοπτικού σταθμού να παρέχει υπηρεσίες OTT στη Γερμανία, αλλά και την υποχρεώνει να μην εφαρμόσει τυχόν υφιστάμενους τέτοιους όρους και να άρει παρόμοιους περιορισμούς που περιλαμβάνονται στις υφιστάμενες συμβάσεις, η εν λόγω δέσμευση είναι ικανή να εξασφαλίσει εξ αρχής ότι η Vodafone δεν θα εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη των υπηρεσιών OTT και είναι, ως εκ τούτου, ικανή να εξαλείψει το διαπιστωθέν πρόβλημα ανταγωνισμού για το οποίο θεσπίστηκε. Επομένως, η ανάληψη δέσμευσης OTT μπορεί κάλλιστα να εφαρμοστεί αποτελεσματικά και άμεσα, σύμφωνα με το σημείο 9 της ανακοίνωσης σχετικά με τα διορθωτικά μέσα, πράγμα που σημαίνει ότι η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας μπορεί να απορριφθεί.

399 Όσον αφορά, τρίτον, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας σύμφωνα με τον οποίο η δέσμευση σχετικά με τη διασύνδεση για τις υπηρεσίες OTT ήταν ανεπαρκής, δεδομένου ότι θα μπορούσαν να προκύψουν προβλήματα δυναμικότητας σε όλο το εύρος του καλωδιακού αποτυπώματος, με αποτέλεσμα η παροχή επαρκούς δυναμικού διασύνδεσης ή ομότιτλης σύνδεσης να μην εγγυάται

επαρκή ποιότητα λήψης για τους πελάτες τηλεόρασης OTT, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από το σημείο 15 του τμήματος B.II του κειμένου των δεσμεύσεων, σκοπός αυτής της διορθωτικής ενέργειας ήταν η διατήρηση τουλάχιστον τριών μη κορεσμένων διαύλων προς το δίκτυο IP της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στη Γερμανία. Με άλλα λόγια, σκοπός ήταν η παροχή επαρκούς δυναμικού διασύνδεσης ώστε οι πελάτες υψηλής ταχύτητας της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να έχουν πρόσβαση σε οποιαδήποτε υπηρεσία OTT στη Γερμανία, είτε μέσω των σημείων διασύνδεσης που περιγράφονται στο σημείο 16 του τμήματος B.II του κειμένου των δεσμεύσεων είτε με άλλον τρόπο.

400 Προς τούτο, το σημείο 16 του τμήματος B.II του κειμένου των δεσμεύσεων προέβλεπε, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες υποχρεώσεις. Πρώτον, η Vodafone δεσμευόταν ότι δεν θα υπερέβαινε το 80 % η καθημερινή χρήσης αιχμής σε όλα τα σημεία διασύνδεσης της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας με καθεμία από τις ομάδες τριών τουλάχιστον δημοφιλών παρόχων διασύνδεσης που πρόκειται να πωλούν υπηρεσίες διαβίβασης, όπερ συνεπάγεται ότι απομένει διαθέσιμο τουλάχιστον το 20 % της δυναμικότητας πέραν της ημερήσιας αιχμής. Δεύτερον, η Vodafone δεσμευόταν ότι η διαθέσιμη δυναμικότητα πέραν της ημερήσιας αιχμής θα ήταν τουλάχιστον 20 Gbit/s. Ο αριθμός αυτός θα αναθεωρείτο ετησίως, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο κείμενο των δεσμεύσεων. Η προσφεύγουσα, όμως, δεν εξηγεί συγκεκριμένα για ποιον λόγο θεωρεί τη συγκεκριμένη δέσμευση ανεπαρκή.

401 Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα εξήγησαν, κατ' ουσίαν, χωρίς αντίκρουση, ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε ισχυρό κίνητρο να ελαχιστοποιήσει τη συμφόρηση στο επίπεδο του τοπικού βρόχου, για τον λόγο ότι η συμφόρηση αυτή θα την εξέθετε στον κίνδυνο απώλειας πελατών στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο προς όφελος άλλων παρόχων.

402 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 1929 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι η ουδετερότητα του διαδικτύου, την οποία εγγυάται ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (ΕΕ 2015, L 310, σ. 1), θα εμπόδιζε την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να υιοθετήσει περιοριστικές πρακτικές με σκοπό την παράκαμψη της δέσμευσης, όπως ο επαναπροσδιορισμός των προτεραιοτήτων όσον αφορά την κίνηση ή την επιβολή δυσμενών διακρίσεων, πράγμα που η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί.

403 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η δέσμευση σχετικά με τη διασύνδεση για τις υπηρεσίες OTT ήταν ανεπαρκής για να εξασφαλίσει επαρκή ποιότητα λήψης για τους πελάτες τηλεοπτικών υπηρεσιών OTT και, συνεπώς, η τρίτη αιτίαση μπορεί να απορριφθεί.

404 Όσον αφορά, τέταρτον, τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος ήταν ανεπαρκείς, καθόσον δεν μείωσαν την ικανότητα και το κίνητρο της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας να θίξει καινοτόμες τηλεοπτικές υπηρεσίες, όπως η IPTV τρίτων, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του δεύτερου σκέλους του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, αν η Επιτροπή θεωρούσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα θα είχε την ικανότητα και το κίνητρο να εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη καινοτόμων τηλεοπτικών

υπηρεσιών, όπως η HBBTV και η OTT, και ότι η Vodafone είχε προτείνει τις δεσμεύσεις OTT και HBBTV για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα ανταγωνισμού, δεν θεώρησε ότι τούτο συνέβαινε στην περίπτωση της IPTV, λαμβάνοντας υπόψη ότι το προϊόν αυτό, σε αντίθεση προς την OTT, βρισκόταν σε φάση επιβράδυνσης, με περιορισμένο μερίδιο αγοράς 8 % (βλ. αιτιολογική σκέψη 291 της προσβαλλόμενης απόφασης), πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.

405 Εξάλλου, από τις σκέψεις 338 έως 360 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως παραλείποντας να εξετάσει εάν η οντότητα που προέκυψε από τη συγκέντρωση θα είχε την ικανότητα και το κίνητρο να εμποδίσει την εμφάνιση και την ανάπτυξη άλλων καινοτόμων υπηρεσιών, όπως η IPTV, με συνέπεια να μην είναι αναγκαία η επιβολή σχετικής δέσμευσης, οπότε η τέταρτη αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

406 Όσον αφορά, πέμπτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος δεν εμπόδιζαν την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα να επιβάλει στους τηλεοπτικούς σταθμούς λιγότερο ευνοϊκούς όρους, οι οποίοι μπορούσαν να οδηγήσουν σε αποτελέσματα ίδια ή και χειρότερα από εκείνα που οι δεσμεύσεις αυτές είχαν ως στόχο να εξαλείψουν, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα συμφωνούν ότι οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των τηλεοπτικών σταθμών και των τηλεοπτικών πλατφορμών δεν περιορίζονταν στις ροές εσόδων από τους τηλεοπτικούς σταθμούς προς την προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα, δηλαδή τα τέλη τροφοδότησης, αλλά κάλυπταν και τις πληρωμές που συνδέονταν με το περιεχόμενο και τις πληρωμές βάσει της τεχνικής ποιότητας ή των πρόσθετων λειτουργιών και υπηρεσιών τις οποίες παρέχει η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα στους τηλεοπτικούς σταθμούς.

407 Επιβάλλεται, ωστόσο, η διαπίστωση κατ’ αρχάς ότι, στην αιτιολογική σκέψη 1221 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα τέλη τροφοδότησης συνδέονταν άμεσα με την καλωδιακή μετάδοση τηλεοπτικού σήματος και, επομένως, φαίνεται ότι αποτελούσαν το στοιχείο εκείνο της ροής πληρωμών που πρωτίστως θα επηρεαζόταν από την αυξημένη ισχύ της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος. Εξάλλου, στην αιτιολογική σκέψη 1959, η Επιτροπή εξήγησε ότι, μολονότι η πρόσφατη ανάπτυξη τηλεοπτικών υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας συνέβαλε στην αύξηση της ροής εσόδων από τις τηλεοπτικές πλατφόρμες προς τους τηλεοπτικούς σταθμούς, τα τέλη τροφοδότησης εξακολουθούσαν να αποτελούν ένα εξαιρετικά σημαντικό οικονομικό στοιχείο στη συμβατική σχέση μεταξύ των τηλεοπτικών σταθμών ελεύθερης λήψης και των καλωδιακών τηλεοπτικών πλατφορμών. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι, ενώ από ορισμένα στοιχεία του φακέλου προέκυπτε ότι ο αντίκτυπος της συγκέντρωσης στη ροή των εσόδων της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας προς τους τηλεοπτικούς σταθμούς μπορούσε να περιοριστεί [βλ. τμήμα VIII.C.2.11.3.9, ii, της προσβαλλόμενης απόφασης], εντούτοις από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προέκυπτε ότι ίσχυε το ίδιο για τα τέλη τροφοδότησης (βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 1261).

408 Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η δέσμευση περί μη αύξησης των τελών τροφοδότησης μπορούσε να αντισταθμίσει τον κίνδυνο μείωσης της έκτασης και της ποιότητας της προσφοράς τηλεοπτικών προγραμμάτων στους ιδιώτες πελάτες σε περίπτωση που η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα προέβαινε σε σημαντική επιδείνωση των συμβατικών όρων έναντι των τηλεοπτικών σταθμών ελεύθερης τηλεόρασης.

409 Περαιτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή βασίμως έλαβε υπόψη τον συμπληρωματικό χαρακτήρα της δέσμευσης για τα τέλη τροφοδότησης και της δέσμευσης OTT, καθόσον η πρώτη αφορούσε άμεσα την οικονομική σχέση μεταξύ της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση

οντότητας και των επίμαχων τηλεοπτικών σταθμών όσον αφορά τις παραδοσιακές και γραμμικές προσφορές τηλεοπτικών υπηρεσιών και η δεύτερη επηρέαζε την παροχή συμπληρωματικών υπηρεσιών.

410 Εξάλλου, κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή υποστήριξε, χωρίς η προσφεύγουσα να την αντικρούσει, ότι εάν η προκύπτουσα από τη συγκέντρωση οντότητα επέβαλλε επιπλέον αυξημένες πληρωμές, πέραν των τελών τροφοδότησης, θα προέβαινε σε καταστρατήγηση των δεσμεύσεων η οποία μπορεί ευχερώς να διαπιστωθεί.

411 Τέλος, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η πέμπτη αιτίαση της προσφεύγουσας περί καταστρατηγήσεως των δεσμεύσεων ισχύει και για τη συνδρομητική τηλεόραση, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία προς αντίκρουση της εκτίμησης της Επιτροπής ότι, όσον αφορά τα συνδρομητικά τηλεοπτικά κανάλια, κάθε συμπεριφορά όπως αυτή που περιγράφει θα ήταν αντίθετη προς τη δέσμευση OTT.

412 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η πέμπτη αιτίαση είναι επαρκώς κατανοητή και, επομένως, παραδεκτή, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η Επιτροπή, πλην όμως αβάσιμη. Συνεπώς, η εν λόγω αιτίαση πρέπει να απορριφθεί, όπως και το δεύτερο σκέλος του παρόντος λόγου ακυρώσεως.

4. Επί του τρίτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται η εκπρόθεσμη υποβολή της δέσμευσης σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης

413 Προς στήριξη του τρίτου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δέσμευση σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης υποβλήθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή διορθωτικών μέτρων, με αποτέλεσμα η Επιτροπή να μην μπορεί να προβεί σε νέα διαβούλευση με τους φορείς της αγοράς. Συναφώς, από την ανακοίνωση σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα προκύπτει ότι μόνον οι δεσμεύσεις που αίρουν πλήρως τις ανησυχίες για τον ανταγωνισμό που εντοπίστηκαν με την εξάλειψη κάθε ασάφειας θα μπορούσαν να γίνουν δεκτές εκπρόθεσμα, πράγμα που δεν ισχύει για την επίμαχη δέσμευση, λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που αναπτύχθηκαν στα δύο πρώτα σκέλη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως. Συνεπώς, η Επιτροπή θα έπρεπε να απορρίψει τη δέσμευση σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης.

414 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Vodafone, αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

415 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 802/2004 προκύπτει ότι οι δεσμεύσεις που προτείνουν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004 υποβάλλονται στην Επιτροπή εντός 65 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας. Σε περίπτωση παράτασης της προθεσμίας για την έκδοση απόφασης βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004, η προθεσμία των 65 εργάσιμων ημερών παρατείνεται αυτομάτως κατά τον ίδιο αριθμό εργάσιμων ημερών.

416 Επιπλέον, από το σημείο 94 της ανακοίνωσης σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα προκύπτει ότι, εφόσον οι μετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις τροποποιήσουν τις προταθείσες δεσμεύσεις μετά την προθεσμία των 65 εργάσιμων ημερών, η Επιτροπή δέχεται αυτές τις τροποποιημένες δεσμεύσεις μόνον εφόσον μπορεί να διαπιστώσει σαφώς – με βάση τις πληροφορίες που έχει ήδη λάβει στη διάρκεια της έρευνας, ιδίως τα αποτελέσματα προηγούμενης διαβούλευσης με τους παράγοντες της αγοράς, και χωρίς να χρειαστεί να προβεί σε άλλες τέτοιες διαβουλεύσεις – ότι οι δεσμεύσεις, εφόσον εφαρμοστούν, θα επιλύσουν ολοσχερώς και αναμφισβήτητα τα προβλήματα

ανταγωνισμού που διαπιστώθηκαν, και εφόσον υπάρχει αρκετός χρόνος για τη δέουσα αξιολόγηση από την Επιτροπή και για κατάλληλες διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη. Επιπλέον, από την υποσημείωση 107 της ανακοίνωσης, η οποία σχετίζεται με το σημείο 94, προκύπτει ότι η διαβούλευση με τα κράτη μέλη κατά κανόνα προϋποθέτει ότι η Επιτροπή είναι σε θέση να στείλει στα κράτη μέλη σχέδιο της τελικής απόφασης που περιλαμβάνει αξιολόγηση των τροποποιημένων δεσμεύσεων τουλάχιστον δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη σύσκεψη της συμβουλευτικής επιτροπής με τα κράτη μέλη.

417 Τέλος, επισημαίνεται ότι, κατά τη νομολογία, οι δύο αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές και έχουν την έννοια ότι η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει υπόψη δεσμεύσεις που υποβλήθηκαν εκπροθέσμως από τις επιχειρήσεις που μετέχουν σε κοινοποιηθείσα πράξη συγκέντρωσης, πρώτον, αν οι εν λόγω δεσμεύσεις επιλύουν σαφώς και χωρίς να απαιτείται περαιτέρω έρευνα τα εντοπισθέντα προβλήματα ανταγωνισμού και, δεύτερον, αν υφίσταται επαρκής χρόνος διαβούλευσης με τα κράτη μέλη επί των δεσμεύσεων αυτών (βλ. απόφαση της 6ης Ιουλίου 2010, Ryanair κατά Επιτροπής, T-342/07, EU:T:2010:280, σκέψη 455 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

418 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πληρούνται αμφότερες αυτές οι προϋποθέσεις.

419 Όσον αφορά, πρώτον, την πρώτη προϋπόθεση, από την εξέταση του πρώτου και του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί αναποτελεσματικότητας και ανεπαρκούς χαρακτήρα των δεσμεύσεων, σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης, απορρίφθηκαν. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να διαπιστώσει σαφώς –με βάση τις πληροφορίες που είχε ήδη λάβει στη διάρκεια της έρευνας, ιδίως τα αποτελέσματα της προηγούμενης διαβούλευσης με τους παράγοντες της αγοράς– ότι η δέσμευση σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης, εφόσον εφαρμοσθεί, θα είχε επιλύσει αναμφισβήτητα τα προβλήματα ανταγωνισμού που διαπιστώθηκαν, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω έρευνα.

420 Όσον αφορά, δεύτερον, τη δεύτερη προϋπόθεση, επισημαίνεται ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 25 και 26 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η επιχείρηση που κοινοποίησε τη συγκέντρωση υπέβαλε αναθεωρημένο σχέδιο δεσμεύσεων στις 11 Ιουνίου 2019 και ότι η συμβουλευτική επιτροπή συζήτησε το σχέδιο απόφασης και διατύπωσε θετική γνώμη στις 28 Ιουνίου. Εξ αυτού συνάγεται ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή ήταν όντως σε θέση να απευθύνει στα κράτη μέλη σχέδιο τελικής απόφασης που να περιλαμβάνει εκτίμηση των τροποποιημένων δεσμεύσεων τουλάχιστον δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της συμβουλευτικής επιτροπής, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, και ότι υπήρχε, ως εκ τούτου, επαρκής χρόνος διαβούλευσης με τα κράτη μέλη όσον αφορά τη δέσμευση σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης.

421 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη τη δέσμευση σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης παρά την εκπρόθεσμη υποβολή της και, ως εκ τούτου, έπρεπε να απορριφθεί το τρίτο σκέλος του παρόντος λόγου ακυρώσεως.

5. Επί του τέταρτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού δεν έχει εξαλειφθεί από όλες τις σχετικές αγορές

422 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα προηγούμενα επιχειρήματά της, τα οποία ανέπτυξε στο πλαίσιο του πρώτου, του δεύτερου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι δεσμεύσεις ήταν ανεπαρκείς, διότι δεν θα εξάλειφαν τη σημαντική παρακώλυση του

αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις αγορές των συγκροτημάτων κατοικιών και των μεμονωμένων κατοικιών ή τα αποτελέσματα αποκλεισμού εις βάρος των ανταγωνιστών της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας στις χονδρικές τηλεοπτικές αγορές, ήτοι προβλήματα τα οποία η Επιτροπή παράλειψε να εντοπίσει στην προσβαλλόμενη απόφαση.

423 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

424 Συναφώς, αρκεί να σημειωθεί ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του πρώτου, του δεύτερου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκαν ανωτέρω για τους λόγους που εκτέθηκαν κατά την εξέταση των λόγων αυτών. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν διαπίστωσε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν προκάλεσε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις αγορές των συγκροτημάτων κατοικιών και των μεμονωμένων κατοικιών και σημαντικά δυσμενή αποτελέσματα στον ανταγωνισμό στη χονδρική αγορά απόκτησης τηλεοπτικών σταθμών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος, οπότε ο τέταρτος λόγος της προσφυγής δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

425 Κατόπιν των ανωτέρω, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμος.

Ζ. Επί του αιτήματος της προσφεύγουσας για λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας

426 Με τις παρατηρήσεις της 2ας Ιουνίου 2023, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα εμπιστευτικά έγγραφα τα οποία δεν είχαν ακόμη κοινοποιηθεί, προκειμένου να εξακριβώσει αν αυτά στήριζαν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή σχετικά με την έλλειψη ανταγωνιστικής σχέσης μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών.

427 Ωστόσο, προκύπτει ιδίως από τις σκέψεις 71 έως 167 ανωτέρω ότι ένα τέτοιο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας δεν είναι απαραίτητο για την έκδοση απόφασης επί της προσφυγής.

428 Κατά συνέπεια, το αίτημα της προσφεύγουσας δεν πρέπει να γίνει δεκτό.

429 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

430 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής και της Vodafone.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Deutsche Telekom AG στα δικαστικά έξοδα.

van der Woude da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Νοεμβρίου 2024.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Ιστορικό της διαφοράς . . . 2

A. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις . . . 2

B. Η διοικητική διαδικασία . . . 3

Γ. Η προσβαλλόμενη απόφαση . . . 3

1. Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης στον ανταγωνισμό στη Γερμανία . . . 4

α) Οριζόντια αποτελέσματα . . . 4

1) **Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στην αγορά σταθερής πρόσβασης στο διαδίκτυο** . . . 4

2) **Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στην αγορά λιανικής παροχής υπηρεσιών μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος** . . . 5

3) **Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στις πιθανές αγορές λιανικής παροχής πολλαπλών υπηρεσιών** . . . 5

4) **Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στην αγορά λιανικής παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών** . . . 6

5) **Οριζόντια μη συντονισμένα αποτελέσματα στη χονδρική αγορά παροχής και απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος** . . . 7

β) Κάθετα αποτελέσματα . . . 8

γ) Ενοποιητικά αποτελέσματα . . . 9

δ) Συμπέρασμα σχετικά με τα αποτελέσματα της συγκέντρωσης στη Γερμανία . . . 9

2. Δεσμεύσεις που ορίστηκαν ως υποχρεωτικές με την προσβαλλόμενη απόφαση . . . 9

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . 10

III. Σκεπτικό . . . 10

A. Εφαρμοστέες αρχές της νομολογίας . . . 11

1. Επί της έντασης του δικαστικού ελέγχου . . . 11

2. Επί των κανόνων απόδειξης . . . 12

B. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004 και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών . . . 13

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις . . . 13

2. Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως . . . 14

α) Επί των πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως όσον αφορά την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση . . . 14

1) **Επί του άμεσου ανταγωνισμού** . . . 14

2) **Επί του έμμεσου ανταγωνισμού** . . . 17

3) **Επί του δυνητικού ανταγωνισμού** . . . 22

4) **Επί της συλλογικής δεσπόζουσας θέσης που προκύπτει από σιωπηρή συμπαιγνία μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση** . . . 29

β) Επί των πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως όσον αφορά τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό από την πράξη συγκέντρωσης στην αγορά των συγκροτημάτων κατοικιών . . . 31

1) **Επί της αύξησης της ισχύος στην αγορά της προκύπτουσας από τη συγκέντρωση οντότητας και της εξάλειψης της ανταγωνιστικής πίεσης μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση** . . . 32

2) **Επί της μείωσης της ανταγωνιστικής πίεσης που ασκείται από τους εναπομείναντες ανταγωνιστές** . . . 32

3. Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004 . . . 34

Γ. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση στην αγορά των μεμονωμένων κατοικιών . . . 37

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις . . . 37

2. Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι η συγκέντρωση θα οδηγούσε στη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης προκαλώντας σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού . . . 40

3. Επί του δευτέρου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης δεν θα εξαλείψει τον πραγματικό και δυνητικό ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων που μετέχουν στη συγκέντρωση . . . 41

4. Επί του τρίτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν έκρινε ότι η πράξη συγκέντρωσης θα αποδυνάμωνε τους εναπομείναντες ανταγωνιστές . . . 45

Δ. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κάθετα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στις ενδιάμεσες υπηρεσίες μετάδοσης τηλεοπτικού σήματος . . . 46

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις . . . 46

2. Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα της Επιτροπής κατά την εκτίμηση των δυνητικών αποτελεσμάτων της στρατηγικής αποκλεισμού στον ανταγωνισμό επόμενης οικονομικής βαθμίδας . . . 49

Ε. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά τα αποτελέσματα της πράξης συγκέντρωσης στη χονδρική αγορά απόκτησης τηλεοπτικών καναλιών και στη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος . . . 53

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις . . . 53

2. Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά τον αποκλεισμό από την αγορά μέσω συμφωνιών (μερικής ή πλήρους) αποκλειστικότητας . . . 56

α) Επί του φερόμενου ως ελλιπούς και εσφαλμένου χαρακτήρα της εξέτασης από την Επιτροπή του κινήτρου της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση να συνάπτει συμφωνίες πλήρους αποκλειστικότητας . . . 56

β) Επί του φερόμενου ως ελλιπούς χαρακτήρα της εξέτασης από την Επιτροπή του κινήτρου της οντότητας που προέκυψε από τη συγκέντρωση να συνάπτει συμφωνίες μερικής αποκλειστικότητας . . . 59

3. Επί του δευτέρου σκέλους με το οποίο προβάλλεται ελλιπής εκτίμηση της βλάβης επί του ανταγωνισμού που προκάλεσε η πράξη συγκέντρωσης λόγω του περιορισμού των καινοτόμων τηλεοπτικών υπηρεσιών . . . 61

ΣΤ. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής, καθόσον έκρινε ότι οι δεσμεύσεις OTT και τελών τροφοδότησης ήταν επαρκείς για να καταστήσουν τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά . . . 65

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις . . . 65

2. Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται εφαρμογή εσφαλμένου νομικού κριτηρίου για την εκτίμηση της καταλληλότητας των δεσμεύσεων σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος . . . 66

3. Επί του δευτέρου σκέλους με το οποίο προβάλλεται ότι οι δεσμεύσεις σχετικά με τη χονδρική αγορά τηλεοπτικού σήματος είναι αναποτελεσματικές, καθόσον δεν εξαλείφουν τα προβλήματα ανταγωνισμού που εντοπίστηκαν . . . 69

4. Επί του τρίτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται η εκπρόθεσμη υποβολή της δέσμευσης σχετικά με τα τέλη τροφοδότησης . . . 74

5. Επί του τέταρτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού δεν έχει εξαλειφθεί από όλες τις σχετικές αγορές 75

Ζ. Επί του αιτήματος της προσφεύγουσας για λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας . . . 76

IV. Επί των δικαστικών εξόδων . . . 76